SOCIALSTYRELSEN

LOKK
LANDSORGANISATION AF KVINDEKRISECENTRE

Årsstatistik 2012

Kvinder og børn på krisecenter

Tema: Psykologsamtaler til kvinder og børn

Publikationen er udgivet af
Socialstyrelsen
Edisonsvej 18, 1.
5000 Odense C
Tlf: 72 42 37 00
E-mail: Socialstyrelsen@Socialstyrelsen.dk
www.Socialstyrelsen.dk

Forfatter: Lise Barlach og Kirstina Stenager
Tryk: Rosendahls a/s
1. oplag, 175 stk.
Udgivet August 2013

Download rapporten på www.Socialstyrelsen.dk.

Der kan frit citeres fra rapporten med angivelse af kilde.

ISBN: 978-87-93052-30-7
Digital ISBN: 978-87-93052-31-4

Indholdsfortegnelse

Indholdsfortegnelse 3
Forord 4
Indledning 5
Sammenfatning 7
Metoden i årsstatistikken 12
Årsstatistikken – historie og opbygning 17
Datagrundlag for Årsstatistik 2012 21
Årsstatistikken for kvinder og børn på krisecenter – oversigt over udviklingen 24
Temaanalyse 1: Kvindernes beskæftigelse 44
Temaanalyse 2. Kvindernes uddannelsesniveau 46
Temaanalyse 3. Partners køn 51
Temaanalyse 4. Psykologsamtaler til kvinderne 52
Temaanalyse 5: Psykologsamtaler til børn på krisecenter 57
Temaanalyse 6. Kvinder med medfølgende børn på krisecentre 66
Temaanalyse 7. Henvendelser til krisecentrene 75
Temaanalyse 8. Krisecentrenes organisatoriske forhold 81
Litteraturliste 90
Bilag 92

Forord

Krisecentermedarbejdere og Statistikgruppen

Krisecentermedarbejdere har i en travl hverdag med arbejdet med de voldsramte kvinder og børn afsat tid til at interviewe krisecentrets beboere og udfylde spørge-skemaerne i forbindelse med undersøgelsen. De skal derfor have en særlig tak. Statistikgruppen bestående af medarbejdere fra krisecentrene skal også takkes for det gode samarbejde både med udformningen af spørgeskemaer og udarbejdelsen af den endelige rapport.

Spørgeskemaer til årsstatistikken er udarbejdet i samarbejde med Statistikgruppen. Statistikgruppen for årsstatistikken 2012 består af Linda Kaas (Forstander, Kvindehuset Lyngby), Dorte Rambo (Medarbejder, Den Åbne Dør)[1], Trine Lund-Jensen (Forstander, Svendebjerggård Krisecenter og Botilbud), Henriette Højbjerg (Leder af Danners videnscenter), Mia Falconer (Danner Videnscenter)[2], Johanne Breuning (Frivillig Hjørring Krisecenter), Ane Voss (Projektleder Medusa), Annette Pollas (Forstander, Hellerup Krisecenter), Birgit Søderberg (Formand for LOKK og forstander for Kvindehjemmet) og Lene Johannesson (Sekretariatschef, LOKK).

[1] Kontaktperson, Dorte Rambo vikarier for Tove Schirmer (Forstander, Den åbne Dør).

[2] Kontaktperson, Mia Falconer, vikarierer for Henriette Højberg (Leder af Danners Videnscenter).

Indledning

Hvert år indsamler Socialstyrelsen og Landsorganisationen for kvindekrisecentre (LOKK) i samarbejde oplysninger om de kvinder og børn, der har haft ophold på et krisecenter, om henvendelser til krisecentrene samt oplysninger om organisering og finansiering af de krisecentre, der ligger rundt om i hele landet. I årsstatistikken i 2012 er der derudover også oplysninger fra krisecentrene, som ikke er medlem af LOKK (Frederikssund, Garvergaarden, Svendebjerggaard, Den Åbne Dør og Krisecenter Baltic). I Danmark er der i alt 43 krisecentre, som tilbyder støtte og omsorg til kvinder, der har været udsat for vold, samt til deres eventuelle børn. 38 af krisecentrene er organiseret i LOKK[3]. I 2012 udgives der derudover også en årsstatistik for mænd på mandecentre og mandekrisecentre.

Formål

Den løbende indsamling af ny viden om voldsramte kvinder på krisecenter og deres børn kan være med til yderligere at kvalificere indsatsen i forhold til vold mod kvinder og børn i familien. Statistikken dokumenter krisecentrenes indsats, organisering og udviklingen på området, samtidig med at den giver øget indsigt i udvalgte problemstillinger. Årsstatistikkerne kortlægger med skiftende årlige fokusområder særlige temaer. I 2012 er der særligt fokus på psykologhjælp til kvinderne og børnene på krisecenter.

Vold mod kvinder og børn

Mænds vold mod kvinder er et omfattende problem i Danmark. I en undersøgelse fra 2012 skønnes det, at ca. 29.000 kvinder med dansk statsborgerskab årligt udsættes for fysisk partnervold, og ser man på hele befolkningen skønnes antallet at være cirka 33.000 kvinder. Samtidig kan cirka 33.000 børn have været vidne til fysisk vold mod en forælder i 2010 (Helweg-Larsen. 2012). Det er kun en lille gruppe af de voldsramte kvinder, der hvert år har haft ophold på et kvindekrisecenter, cirka 2.000.
Kvinder, der er indskrevet på kvindekrisecentrene, er omfattet af Serviceloven § 109, som fastslår, at: '*Kommunalbestyrelsen skal tilbyde midlertidigt ophold i boformer til kvinder, som har været udsat for vold, trusler om vold eller tilsvarende krise i relation til familie- eller samlivsforhold. Kvinderne kan være ledsaget af børn, og de modtager under opholdet omsorg og støtte.'*

Opbygning af rapporten

Årsstatistikken består af tre dele:

1. En række opslagstabeller, der indeholder information om udviklingen over tid op til 2012. Tabellerne går tidligst tilbage til 2005. Der er information om

[3] Derudover er der også R.E.D. og Reden International, som er organiseret i LOKK. Disse to krisecentre medvirker ikke i årsstatistikken, da deres målgrupper adskiller sig fra de øvrige krisecentre i statistikken.

udviklingen over tid i fx omfanget af volden, bopæl og alder på kvinderne og børnene.

2. Temaanalyser, der sætter fokus på udvalgte områder, i 2012 på psykologhjælp til kvinder og børnene.

3. Bilagsdel med tabeller, som er opgjort på de enkelte krisecentre.

Undersøgelsen og rapporten er finansieret af Socialministeriet og er udført af Voksenenheden i Socialstyrelsen i tæt samarbejde med Landsorganisationen af Kvindekrisecentre (LOKK).

Sammenfatning

Kvinderne i undersøgelsen

Antallet af kvinder, der er fraflyttet et krisecenter i 2012, er 1.982[4]. Når der sammenlignes med 2011 og de krisecentre, som har deltaget i statistikken begge år, er der i 2012 et fald i antallet af kvinder, der har haft ophold på et krisecenter, på 6 procent i forhold til 2011[5]. Ud af de 1.982 kvinder deltager 1.071 kvinder i statistikken[6] (se Figur 2). Den samme kvinde kan optræde flere gange i statistikken, såfremt hun har haft mere end ét ophold på et krisecenter i løbet af året.

Børnene i undersøgelsen

Antallet af børn, der er fraflyttet et krisecenter i 2012, er 1.982[7]. Det er kun børn med ophold over en uge, der skal udfylde hele børneskemaet. 747 børn har ophold over en uge og har udfyldt børneskemaet.
1.982 børn er fraflyttet krisecentrene i 2012, hvilket er en procent flere børn end i 2011. Det samme barn kan optræde flere gange i statistikken, såfremt barnet har haft mere end et ophold på krisecenteret i løbet af året.

Temaanalyse 1: Kvindernes beskæftigelse

I 2012 er kvindernes beskæftigelse opgjort således, at tallene er direkte sammenlignelige med tal fra Danmarks Statistik. Kvinderne på krisecenter er i langt højere grad uden for arbejdsmarkedet end kvinder i den samlede befolkning. 13 procent af kvinderne på krisecenter er ledige, mens dette kun gør sig gældende for fem procent af kvinder i befolkningen. Hele 64 procent af kvinderne på krisecenter er uden for arbejdsmarkedet, mens denne andel er på 34 procent for kvinder i befolkningen. Andelen af kvinder i befolkningen, der er i beskæftigelse, er på 61 procent, mens denne andel kun er på 22 procent for de kvinder, der i 2012 har haft ophold på et krisecenter.

---

[4] Antallet er et cirkatal, da nogle krisecentre ikke har det helt eksakte tal for antallet af ophold af kvinder, og derfor er kommet med et skøn. Det skal bemærkes, at det er pudsigt men dog korrekt, at det skønnede antal ophold for henholdsvis kvinder og børn er præcis det samme i år 2012.

[5] Oplysningerne om antal fraflyttede kvinder er fra Oplysningsskemaet. I 2012 er i alt 1.982 kvinder fraflyttet krisecentrene. I alt 2.157 kvinder er fraflyttet krisecentrene i 2011. Ser vi kun på de krisecentre, der har deltaget i årsstatistikken i både 2011 og i 2012, er der i alt 1.915 kvinder, der er fraflyttet krisecentrene i 2012. Dette er et fald på 6 procent i forhold til 2011, hvor 2.029 kvinder havde haft ophold på et krisecenter.

[6] Manglende deltagelse skyldes enten, at kvinden ikke har ønsket at deltage, eller at der ikke er blevet udfyldt et indflytningsskema for kvinden.

[7] Antallet er et cirkatal, da nogle krisecentre ikke har det helt eksakte tal for antallet af ophold af børn, og derfor er kommet med et skøn. Det skal bemærkes, at det er pudsigt men dog korrekt, at det skønnede antal ophold for henholdsvis kvinder og børn er præcis det samme i år 2012.

Temaanalyse 2: Kvindernes uddannelsesniveau

Som noget nyt i 2012 er kvinderne på krisecenter blevet spurgt om deres uddannelsesniveau på en sådan måde, så det er sammenligneligt med kvinder i den samlede befolkning. Kvinder på krisecenter har i højere grad grundskole som den højest fuldførte uddannelse sammenholdt med kvinderne i den samlede befolkning. 50 procent af kvinderne på krisecenter har dette uddannelsesniveau som det højeste, mens dette gør sig gældende for 23 procent af kvinderne i den samlede befolkning. Ser vi på gruppen af voldsramte kvinder, der har modtaget hjælp af Mødrehjælpens projekt, *'Ud af voldens skygge',* viser der sig en tilsvarende tendens. En markant større andel af kvinderne på krisecenter end i Mødrehjælpens projekt, har kun grundskolen som højest fuldførte uddannelsesniveau.
Uddannelsesniveauet for kvinder på krisecenter er desuden blevet sammenlignet med voldsramte kvinder i den samlede befolkning. Tallene peger i retning af, at de voldsramte kvinder, der søger hjælp og beskyttelse på kvindekrisecentre, generelt har et lavere uddannelsesniveau end voldsramte kvinder i den samlede befolkning.

Temaanalyse 3: Vold fra partner og partners køn

Som noget nyt i 2012 har vi spurgt kvinderne, der har været udsat for partnervold, om deres partners køn for at sætte fokus på, at vold kan forekomme i mange forskellige familier og parforhold. Langt de fleste kvinder, 99 procent, der har været udsat for partnervold, har haft en mandlig partner. Kun fire kvinder har svaret, at deres partner eller tidligere partner er en kvinde, og en enkelt har eller har haft en transmand[8] som partner.

Temaanalyse 4: Psykologsamtaler til kvinderne

I 2012 er kvinderne blevet spurgt, om de modtager psykologsamtaler i forbindelse med deres ophold på krisecenter. Kun en mindre del af kvinderne, 27 procent, modtager psykologsamtaler i forbindelse med deres ophold på krisecenter. Det er især kvinder, der er født i Danmark, og/eller som har dansk statsborgerskab, som modtager psykologsamtaler. Der er tendens til, at yngre kvinder i alderen op til 34 år hyppigere modtager psykologsamtaler end kvinder, der er 35 år og derover. I forhold til kvindernes uddannelsesniveau, tyder det på, at kvinder med et lavere uddannelsesniveau i mindre grad modtager psykologsamtaler end kvinder med et højere uddannelsesniveau. Skellet ligger her ved kvinder, som har grundskolen som højst fuldførte uddannelsesniveau og kvinder med de øvrige uddannelser. Der er ikke forskel på, om kvinderne har børn med på krisecenter eller ej, i forhold til om de modtager psykologsamtaler.
39 procent modtager psykologsamtaler af krisecentrets psykolog, 34 procent modtager psykologsamtaler udenfor krisecentret, og 18 procent modtager psykologhjælp via LOKKs ordning[9]. En del kvinder har modtaget psykologhjælp fra den nye to-årige forsøgsordning, hvor kvinderne tilbydes op til fire timers afklarende psykologsamtaler[10].

[8] Kvinde, der er blevet til en mand.

[9] Akut psykologbistand via LOKKs ordning er bevilget af Ligestillingsministeriet, og er til kvinder som ankommer til krisecentret og har været udsat for en ekstrem vold, som de reagerer på. Psykologen skal kunne komme inden for nogle få timers varighed.

Kvinderne, der *ikke* modtager psykologsamtaler, er blevet spurgt, om de ønsker psykologsamtaler, hvilket 70 procent har svaret nej til, mens 30 procent har angivet et ønske herom.
De kvinder, der ikke modtager psykologsamtaler, og som ønsker samtaler, har svaret på, hvorfor de ikke får det. Der var mulighed for at sætte flere krydser. 41 procent har ikke fået tilbud om psykologsamtaler, og 40 procent har ikke selv råd til at betale. 32 procent har svaret 'andet', som især omfatter to forhold; dels at kvinden boede kort tid på krisecentret, og derfor ikke nåede at få tilbud om psykologsamtaler, og dels at der *er* sat en proces i gang for, at kvinden kan modtage psykologsamtaler.

Temaanalyse 5: Psykologhjælp til børn på krisecenter

Siden 2008 har det være lovpligtigt for kommunerne at tilbyde psykologhjælp til børn på krisecentre, jf. serviceloven § 109, stk. 5. Fra 2009 til 2010 er andelen af mødre, der har fået tilbudt psykologhjælp til deres barn, steget fra 53 procent til 74 procent. I 2010 er der sket en yderligere statistisk signifikant stigning til 82 procent. Over årene er der dermed sket en klar stigning i andelen af mødre til børn, der får tilbuddet om psykologhjælp til deres barn. Des ældre barnet er, des større er sandsynligheden for, at moren til barnet har fået tilbuddet. Børn, der er blevet udsat for fysisk og/eller psykisk vold, har *ikke* en større sandsynlighed for at blive tilbudt psykologsamtaler end børn, der ikke er blevet udsat for fysisk og/eller psykisk vold. Derimod er mistanken om et seksuelt overgreb en forstærkende faktor i forhold til, at moren tilbydes psykologsamtaler til barnet.

I 2009 tog 54 procent af mødrene, som blev tilbudt psykologhjælp til deres barn, imod tilbuddet. I 2010 steg andelen signifikant til 68 procent, og i 2012 er andelen steget statistik signifikant igen til 74 procent. Der er ikke nogen signifikant sammenhæng mellem om moren har taget imod tilbuddet om psykologsamtaler til barnet, og hvorvidt barnet er blevet udsat for fysisk eller psykisk vold, samt seksuelle overgreb; ej heller om barnet har været vidne til volden mod moren. Des ældre barnet er, des større sandsynlighed er der for, at moren har taget imod tilbuddet om psykologsamtaler til barnet.

Piger og drenge modtager cirka det samme psykologantal timer, og der er heller ikke forskel på børn i forskellige aldre i forhold til, hvor mange timer de modtager. Derimod har børn med længere opholdstid, samt børn, der er blevet udsat for fysisk eller psykisk vold, modtaget flere timer. Den hyppigste årsag til, at moren afslår tilbuddet om psykologtimer til barnet er, at moren eller barnet oplever, at der ikke er brug for psykologhjælp, da de føler sig tilstrækkeligt støttet i forvejen af krisecentret. Denne årsag gælder i 27 procent af tilfældene, hvor moren afslår tilbuddet om psykologhjælp til barnet. I 24 procent af tilfældene nævnes som årsag, at moren ikke mener, at barnet har behov for psykologhjælp, og for 19 procents vedkommende ønskede moren ikke, at barnet deltog i samtalerne. Andre angivne grunde i rækkefølge efter hyppighed er, at

---

[10] Forsøgsordningen trådte i kraft den 15. september 2012, og der er derfor endnu ikke opgørelser over antallet af kvinder, der har benyttet dette tilbud.

barnet er allerede i et behandlingsforløb andetsteds, at barnets mor er blevet rådgivet af krisecenterpersonalet om, at barnet ikke har brug for psykologsamtaler, at barnet ikke har overværet vold, at barnet ikke ønskede at deltage i samtalerne, at barnets mor ikke ønskede, at barnets far skulle kontaktes for at give samtykke til psykologsamtaler, at barnets far ikke ønskede, at barnet skulle deltage i samtalerne, samt at kommunens psykolog vurderede, at barnet ikke har brug for psykologsamtaler.

Temaanalyse 6: Kvinder med medfølgende børn på krisecenter

Det estimeres, at 48 procent af kvinderne på krisecenter har medfølgende børn og, at andelen af kvinder på krisecenter uden medfølgende børn, som har børn, der ikke er med på krisecenteret, er fem procent.

Andelen af kvinderne på krisecenter, der hverken har medfølgende børn eller børn, der ikke er med på krisecenter, estimeres at være 47 procent. Det gennemsnitlige antal medfølgende børn pr. kvinde med medfølgende børn er 1,7 børn. Samlet set er det gennemsnitlige antal medfølgende børn pr. kvinde på krisecenter 0,8 børn. Ser man på arbejdsmarkedstilknytning er kvinder med medfølgende børn på krisecenter i mindre grad beskæftigede end kvinder uden medfølgende børn. Kvinder med medfølgende børn er i mindre grad blevet udsat for fysisk vold, de er blevet udsat for vold i kortere tid, og de har en tendens til færre ophold på krisecenter i det indeværende år. Kvinder med medfølgende børn opholder sig i kortere tid på krisecenteret, og træffer i højere grad beslutningen om at flytte til en ny kommune. Endelig er der en tendens til, at kvinder med medfølgende børn i højere grad flytter i ny bolig og i mindre grad tilbage til voldsudøveren. Denne forskel kan ses i lyset af resultaterne af en kortlægning af efterværn til voldsramte, der viser, at der er en væsentlig forskel på den kommunale indsats overfor de to grupper, hvor kvinder med børn får et mere dækkende støtte- og efterværnstilbud end kvinder uden børn (Rambøll 2012).

Temaanalyse 7: Henvendelser til krisecentrene

Krisecentrene har i 2012 haft 15.483 henvendelser, hvilket er en stigning siden 2011. Stigningen skyldes sandsynligvis, at der deltager flere krisecentre i denne del af årsstatistikken i 2012, i alt 42, end i 2011 hvor 39 krisecentre deltog. Størstedelen af henvendelserne kommer fra voldsramte kvinder. Ved henvendelserne til krisecentrene, som først og fremmest sker telefonisk, har krisecentrene især ydet rådgivning/samtale. Af de henvendelser, der blandt andet drejede sig om en ledig plads, var der en ledig plads på krisecentrene i 47 procents tilfælde.

Temaanalyse 8: Krisecentrenes organisering

De 38 krisecentre, der deltager i denne del af årsstatistikken, er forskelligt organiseret. De fleste krisecentre er selvejende institutioner eller foreninger med samarbejds- eller driftsaftale efter Servicelovens § 109. Antallet af frivillige udgør 1.211 i 2012, hvilket er en stigning på ni frivillige i forhold til 2011. De frivillige har bl.a. til opgave at indlogere voldsramte, tilbyde efterværnsaktiviteter, samt andre former for kontakt og samvær med beboerne på krisecentrene.

På 27 krisecentre, svarende til 71 procent af de 38 krisecenter, er der døgnbemanding, og på de fleste af disse krisecentre, tager frivillige vagter sig af natdækningen.
De 38 krisecentre har i alt minimum 556 pladser. Der er 330 pladser til kvinder og 383 pladser til børn. Det samlede antal pladser er *ikke* lig summen af antal pladser til kvinder og børn, hvilket blandt andet skyldes, at ikke alle krisecentre har oplyst samlede antal pladser, samt at nogle krisecentre ikke har et loft for antal pladser til børn. Krisecentrene opgør deres pladser forskelligt, og især antallet af pladser til børn baseres flere steder på et skøn.

Der er ændringer i personalenormeringen på 13 krisecentre i 2012. Nednormeringerne varierer mellem 2 og 37 timer ugentligt, mens opnormeringerne varierer mellem 7 og 37 timer ugentligt. Der er store forskelle på krisecentrenes årsværk og belægningsprocent. Antallet af årsværk varierer mellem 2,49 og 22, og krisecentrenes belægningsprocent varierer mellem 59 og 102 procent.
I 2012 er krisecentrene blevet spurgt om deres ambulante tilbud til ikke-beboere. 35 krisecentre yder enten telefonrådgivning, netrådgivning og/eller rådgivning ved personligt fremmøde til *voldsudsatte*, 29 krisecentre giver enten telefonrådgivning, netrådgivning og/eller rådgivning ved personligt fremmøde til *fagfolk,* og 32 krisecentre yder enten telefonrådgivning, netrådgivning og/eller rådgivning ved personligt fremmøde til *pårørende*.
29 krisecentre tilbyder efterværn til kvinderne, når de fraflytter krisecentret.

Metoden i årsstatistikken

De fire spørgeskemaer

Datamaterialet for Årsstatistik 2012, Kvinder og børn på krisecenter, er udarbejdet på baggrund af fire forskellige spørgeskemaer: Et Henvendelsesskema, et Indflytningsskema, et Børneskema og et Oplysningsskema. Alle spørgeskemaer udarbejdes af Socialstyrelsen med forslag og input fra Statistikgruppen. LOKKs statistikgruppe vælges på LOKKs generalforsamling. Spørgeskemaerne består primært af spørgsmål med lukkede svarkategorier. Ved spørgsmål, hvor det ikke er muligt at lave udtømmende svarkategorier, kan krisecentermedarbejderne under 'andet' skrive uddybende svar på vegne af kvinden eller barnet. Herved kan der i den senere analyse tilføjes svar til brug for såvel afrapporteringen som i forbindelse med forbedringer af det efterfølgende års spørgeskemaer.

For at sikre en så ensartet forståelse af spørgsmålene som muligt er der i starten af spørgeskemaerne en forklaring på, hvordan skemaet skal udfyldes, og når relevant præciseres centrale begreber med en kort tekst i skemaet. Spørgeskemaerne er *udfyldt* og *besvaret* af forskellige personer.

Figur 1 viser formålet, målgruppen, indholdet af de fire spørgeskemaer, samt hvem der har henholdsvis besvaret og udfyldt skemaet. Skemaerne er alle blevet indsamlet kvartalsvist af Socialstyrelsen.

Figur 1. De 4 spørgeskemaer.

	Henvendelsesskemaet	Indflytningsskemaet	Børneskemaet	Oplysningsskemaet
Formål	Belyser at krisecentrene rådgiver en bredere gruppe af voldsramte kvinder, pårørende og fagfolk end de knap 2.000 kvinder, der hvert år har ophold på et krisecenter	Viden om kvinderne på krisecenter	Viden om børnene på krisecenter	Viden om krisecentrenes organisatoriske forhold
Målgruppe	Telefoniske, personlige og skriftlige *henvendelser* til et krisecenter om en voldsramt kvinde	Kvinderne på krisecenteret	Børn på krisecenteret	Lederen af krisecenteret
Indhold af skemaet	Fx om henvendelsen drejer sig om en ledig plads, rådgivning eller samtale, om krisecentret har plads til kvinden eller alternativt, hvorfor hun henvises til en anden løsning end at flytte ind på det pågældende krisecenter.	Fx alder, beskæftigelse, parforhold, bopæl før krisecenterophold, tidligere krisecenterophold, opholds-længde på krisecenter, former for vold, varigheden af volden og bopæl efter krisecenterophold.	Fx alder, køn, antal opholdsdage, udsat for vold, hvilke former for vold, overværet vold, iværksættelse af en §50-undersøgelse, bopæl efter krisecenterophold*.	Fx Krisecentrenes organisering, antallet af frivillige og antal ansatte medarbejdere (antal årsværk), antal pladser på krisecentret, krisecen-trenes tilbud, stillingsbetegnelser på krisecentrene, samlet antal fraflyttede kvinder og børn, samt ambulante tilbud til ikke-beboere
Spørgeskema udfyldt af:	Krisecentermedarbejderen	Krisecentermedarbejderen	Krisecentermedarbejderen	Krisecentrenes ledelse eller bestyrelse
Spørgsmål besvaret af:	Krisecentermedarbejderen	Kvinden Krisecentermedarbejderen**	Barnet og moren*** Krisecentermedarbejderen**	Krisecentrenes ledelse eller bestyrelse

*For de børn, der har opholdt sig en uge eller derunder på krisecenter, registreres kun barnets alder og køn, antal opholdsdage og udflytningsmåned. Dels af etiske hensyn til barnet, dels for at sikre en større pålidelighed af besvarelserne.** Spørgsmål vedrørende kvindens og børnenes opholdslængde og samarbejde med offentlige myndigheder besvares af krisecentermedarbejderen. ***Spørgsmål vedr. 'psykologhjælp til barnet' er udelukkende besvaret af moren .

Som det fremgår af Figur 1, er det både krisecentermedarbejderen, kvinden/moren og barnet, der besvarer spørgsmålene i Indflytnings- og Børneskemaet. Data i årsstatistikken skal derfor altid ses i lyset af, hvem der har *besvaret* spørgsmålet, da det naturligvis indvirker på, hvordan svarene skal fortolkes. Eksempelvis svarer kun moren på spørgsmål om psykologhjælp til barnet. Havde barnet skullet svare på de samme spørgsmål, havde det muligvis resulteret i nogle andre svar. I årsstatistikken er det derfor løbende specificeret, hvem der har *besvaret* spørgsmålet.

Samtykke og brug af spørgeskemaerne

Alle beboere på krisecentrene har fået udleveret en folder, der informerer om undersøgelsen og om samtykke til at deltage i undersøgelsen. Det er frivilligt, om kvinden og hendes eventuelle børn ønsker at deltage i undersøgelsen. Fra og med 2010 er kvinderne blevet bedt om skriftligt samtykke til at deltage i undersøgelsen, ligesom de skal give skriftligt samtykke til, at deres eventuelle børn bliver interviewet til undersøgelsen. Krisecentermedarbejderne udfylder spørgeskemaerne for at sikre, at kvinderne kun bliver stillet de spørgsmål, som personalet finder det socialfagligt forsvarligt at stille i den givne situation. Spørgsmålene kan bruges i det pædagogiske arbejde, idet det kan være lettere at tale om volden, når der bliver stillet konkrete spørgsmål om den. Kvinden og børnene kan fortrænge visse elementer i volden, som bliver fremkaldt ved, at de bliver spurgt. Der er således mulighed for at tale om det, der er sket. For de kvinder, der kun har opholdt sig på krisecentret i få dage, vil der typisk kun være registreret få oplysninger om deres opholdslængde og enkelte baggrundsdata. Der registreres kun få oplysninger om de børn, der har ophold under en uge.

Opgørelse over ind- og udflytninger

På indflytningsskemaet og børneskemaet er der indsamlet data om de kvinder og børn, der er *fraflyttet* krisecentret i 2012. Kriteriet om udflytning betyder, at der for alle kvinder og børn, der indgår i årsstatistikken, kan indhentes information om eksempelvis, hvor de flytter hen efter krisecenteropholdet. Desuden kan kvindernes og børnenes samlede opholdstid på krisecenter kortlægges. Den del af årsstatistikken, som er baseret på data fra henholdsvis Indflytningsskemaerne og børneskemaerne, er således en statistik over de kvinder og børn, der i 2012 er fraflyttet et krisecenter. Det betyder, at kvinder og børn, der er flyttet på krisecenter *før* 2012, men først er udflyttet *i* 2012, indgår i årsstatistikken 2012. Krisecentrenes medarbejdere overfører ved årsskiftet oplysninger fra henholdsvis de indflytningsskemaer og børneskemaer, der vedrører kvinder, der fx er flyttet ind i 2012, men endnu ikke er flyttet ud ved årsskiftet.

§110 beboere

Som nævnt i indledningen er de kvinder, der har været udsat for vold eller trusler om vold, indskrevet på kvindekrisecentrene ifølge Servicelovens § 109. Nogle af krisecentrene, som indgår i årsstatistikken, tilbyder desuden midlertidigt ophold til personer med særlige sociale problemer. Disse beboere er indskrevet på krisecentrene ifølge Servicelovens § 110, som fastslår: *'Kommunalbestyrelsen skal tilbyde*

midlertidigt ophold i boformer til personer med særlige sociale problemer, som ikke har eller ikke kan opholde sig i egen bolig, og som har behov for botilbud og for tilbud om aktiverende støtte, omsorg og efterfølgende hjælp'. Kvinder, som har været indskrevet ifølge § 110, indgår generelt ikke i analysen. Til og med 2009 indgik § 110-beboere kun i analysen af opholdslængde. Fra 2010 og frem indgår § 110-beboere ikke i analysen. Dataindsamlingen af indflytningsskemaet har fundet sted fra 1. januar 2012 til 31. december 2012. Indflytningsskemaet indsamles kvartalsvist af Voksenenheden i Socialstyrelsen.

Etik

Det er vigtigt for pålidelighed og validitet af data, at der er etableret en god kontakt mellem mor/barn og krisecentermedarbejderen, inden interviewet finder sted. Det er derfor en forudsætning, at der eksisterer et tillidsfuldt forhold mellem intervieweren og den, der svarer på spørgsmålene, ligesom det er nødvendigt, at intervieweren har gjort sig etiske overvejelser over, hvilke reaktioner spørgsmålene kan medføre hos barnet, og hvordan barnet kan støttes i den forbindelse. De børn, der har opholdt sig en uge eller derunder på krisecenter, interviewes derfor ikke om volden. Dataindsamlingen af børneskemaet har fundet sted fra 1. januar 2012 til 31. december 2012. Børneskemaet indsamles kvartalsvist af Voksenenheden i Socialstyrelsen.

Kvinder og børn tælles med flere gange

Det antal kvinder og børn, der står i rapporten, er ikke antallet af unikke kvinder og børn, der har været på krisecenter i løbet af 2012, men det samlede antal ophold.[11] Kvinder og deres eventuelle børn, der har haft ophold på et krisecenter flere gange indenfor samme år, og kvinder og deres eventuelle børn, der er blevet overført fra et krisecenter til et andet, udfylder spørgeskemaerne flere gange. Og dermed tælles de med flere gange i statistikken. I 2012 har 16 procent af kvinderne og 11 procent af børnene haft mere end ét ophold på krisecenter[12].

I rapporten skrives der imidlertid af formidlingsmæssige årsager 'antal kvinder og børn på krisecenter' frem for 'antal ophold af kvinder og børn på krisecentre'. Idet der ikke foreligger cpr-numre på alle kvinderne og børnene, er det ikke muligt at opgøre, hvor mange unikke kvinder og børn, der har været på krisecenter i 2012. Det samlede antal ophold er således kun tilnærmelsesvist et udtryk for antallet af unikke kvinder/børn, der har ophold på et krisecenter i løbet af 2012. Derimod er antal ophold et klart udtryk for krisecentrenes belastningsgrad. Det samme gør sig gældende for antallet af henvendelser til krisecentrene, da en person kan henvende sig mere end én gang i løbet af et år. Endelig skal det tilføjes, at idet kvinden og hendes eventuelle børn er i en ny situation, hver gang de kommer på krisecenter, er det relevant at kvinden og hendes eventuelle børn indgår flere gange i samme årsstatistik.

Databearbejdning

Data fra henvendelsesskemaet, indflytningsskemaet, børneskemaet og oplysningsskemaet er i 2012 blevet registeret i dataprogrammet SPSS. Skemaerne er

[11] Antal ophold er opgjort efter antal fraflytninger i 2012, hvilket betyder, at det tælles som et ophold, når en kvinde og hendes eventuelle børn flytter *fra* et krisecenter, og ikke når de flytter ind.

[12] I dette tal kan den samme kvinde og det samme barn også indgå flere gange.

blevet scannet ind med SPSS Read Soft, (enkelte skemaer er blevet håndtastet). Databearbejdningen af de fire spørgeskemaer er baseret på fire forskellige datamatricer. Al databehandling er foregået hos Socialstyrelsen. Datamaterialet arkiveres hos Dansk Data Arkiv, der er en del af Statens Arkiver. Undersøgelsen er anmeldt til Datatilsynet.

Tabeller i statistikken

Tabellerne i statistikken opgøres i hovedreglen i procent med angivelse af samlet antal besvarelser. Sammenlagt bliver procenterne ikke altid 100 procent i totalen pga. muligheden for at kunne vælge flere svarmuligheder. Under tabellerne er der angivet eventuelle relevante anmærkninger.

Signifikans og svarprocent

Signifikanstest

Størstedelen af årsstatistikken udgøres af frekvenstabeller over fx volden i hjemmet. Derudover undersøges det (når det er relevant), om der er statistisk signifikante sammenhænge, eksempelvis om der er en sammenhæng mellem barnets alder og psykologhjælp. En sammenhæng angives som signifikant, hvis p-værdien er $\leq 0{,}05$[13]. Hvis p-værdien er større end 0,05 og mindre end eller lig med 0,1 så anvendes betegnelsen 'tendens'. Anvendelsen af signifikanstest i undersøgelsen skal ses i lyset af, at svarprocenten på hovedparten af spørgsmålene er under 100 procent. Der er dermed *ikke* tale om et populationsstudie af kvinder og børn på krisecentre, men derimod en omfattende stikprøveundersøgelse af gruppen.

[13] Det angiver, at signifikansniveauet er på 95 procent. Med andre ord, at sammenhængen i 95 ud af 100 tilfælde er sikker og ikke fremkommet ved en tilfældig afvigelse. Til at teste sammenhænge mellem variable er der brugt Pearsons Chi^2-test.

Årsstatistikken – historie og opbygning

Historie

Årsstatistikken, der omhandler de voldsramte kvinder, som har haft ophold på et kvindekrisecenter, har været udgivet siden 1999. I 2004 blev den suppleret med en årsstatistik for børn på krisecenter. I 2009 udkom en fælles årsstatistik for kvinder og børn på krisecenter. Fra 1999 til 2010 har årsstatistikken været udarbejdet i samarbejde med Socialstyrelsen og LOKK, finansieret af Social- og Integrationsministeriet og udgivet i LOKKs navn. Statistikken udarbejdes forsat i samarbejde mellem kvindekrisecentrene, Socialstyrelsen og LOKK, og er siden 2011 udgivet af Socialstyrelsen. Ved udarbejdelsen af statistikken indgår også kvindekrisecentre, der ikke er tilsluttet LOKK.

Temaer i årsstatistikken

Igennem årene er en række forskellige temaer blevet behandlet i statistikken, nogle temaer flere gange og andre blot en enkelt gang. Nedenfor ses en oversigt over hvilke temaer, der er blevet behandlet i årsstatistikken 2000-2012 og hvornår. Formålet er, at man via oversigten hurtigt kan danne sig et overblik over, hvilken information, der findes i de forskellige årsstatistikker.

Figur 2. Temaer i årsstatistik om kvinder på krisecenter. 2000-2012.

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009*	2010	2011	2012
Kvindens alder og civilstand m.m.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Statsborgerskab	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Fødeland	x	x	x	x	x	x	x	x	x		x	x	
Opholdet på krisecentret	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Arbejdsmarkedstilknytning og forsørgelsesgrundlag	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Volden		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Handel med kvinder						x	x	x					
Vold mod kvinder med handicap				x			x						
Støtte fra Socialforvaltningen i kommunen	x	x			x	x	x	x	x	x	x		
Støtte fra politi						x	x	x	x	x	x		
Årsager til, at kvinden er blevet bedt om at flytte	x	x	x	x	x	x	x						
Støtte fra krisecentret		x	x	x	x	x	x	x	x		x		
Midlertidig forældremyndighed og forældreansvarsloven										x			
Krisecentrets initiativer rettet mod den voldsudøvende part				x									
Familierådgivning										x	x		
Selvvurderet helbred								x	x			x	
Kvindernes netværk									x				
Kvinder med anden etnisk baggrund end dansk					x								
Brugerinddragelse og demokrati på krisecentrene		x	x	x	x								
Voldsudøveren											x		
Tolk											x		
Forlængelse af ophold											x		
Helbred og trivsel												x	
Psykologsamtaler til kvinder													x

I 2004 blev rapporten 'Undersøgelse af kapaciteten på krisecentre' udgivet, skrevet af Hanne Behrens. Rapporten er baseret på statistik og interviews og indeholder en række centrale informationer om bl.a. kvinder på krisecenter. * Fra 2009 blev der udgivet en samlet rapport om kvinder og børn på krisecenter.

Figur 3. Temaer i årsstatistik om børn på krisecenter. 2003-2012.

	2003/04	2005	2006	2007	2008	2009*	2010	2011	2012
Barnets alder og køn	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Barnets etnicitet	x	x	x	x	x	x			
Barnets integration					x	x			
Barnets mors nationalitet	x	x	x	x					
Ophold på krisecenter	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Ophør i daginstitution og skole	x	x	x	x	x	x			
Udsat for vold	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Volden mod barnet	x	x	x	x	x	x			
Barnets belastningsgrad	x	x	x	x	x				
Børnenes hverdagsliv (fritid, venner, mobning, skole, trivselssymptomer)					x				
Støtte til børnene fra kommunen	x	x	x	x	x	x	x	x	
Børnenes mødre				x					
Samvær med faren		x	x			x	x		
Forældreansvarsloven						x	x		
Misbrug og sindslidelse i nærmeste familie	x	x	x						
Personer i barnets netværk	x								
De mest sårbare børn	x								
Psykologsamtaler til børnene						x	x		x
Fysisk og psykisk helbred								x	

I 2001 blev rapporten '5.230 børn på krisecenter' udgivet. Rapporten er skrevet af Hanne Behrens, og er en deskriptiv, kvantitativ undersøgelse, der indeholder en række centrale informationer om børn på krisecenter. * Fra 2009 blev der udgivet en samlet rapport for kvinder og børn på krisecenter.

Årsstatistikken 2010 og frem

Fra 2010 og fremadrettet er årsstatistikken blevet inddelt i selve 'årsstatistikken' og en række 'temaanalyser'. Selve årsstatistikken ser på udviklingen over tid, mens temaanalyserne går i dybden med et givent tema. Til og med 2009 var årsstatistikken én samlet analyse af kvinder og børn på krisecenter, og der var således ikke en opdeling i henholdsvis en årsstatistik og temaanalyser.

Basisspørgsmål – selve årsstatistikken

Selve årsstatistikken består af en række faste basisspørgsmål, der gentages årligt med henblik på at følge udviklingen. Udviklingen følges så langt tilbage, som spørgsmålene er blevet stillet, dog tidligst til og med 2005. Selve årsstatistikken er ukommenteret og fungerer som et opslagsværk. Figur 5 viser, hvilke spørgsmål, der gentages årligt. De fleste spørgsmål er blevet stillet i tidligere år, men det er forskelligt fra spørgsmål til spørgsmål, hvor langt tilbage i tiden, der foreligger informationer.

Figur 4. Basisspørgsmål i selve årsstatistikken. 2011 og frem.

BASIS Kvinder	BASIS Børn
• Alder • Parforhold (kæreste/single) • Kvindens boform inden krisecenterophold • Fødeland • Statsborgerskab • Forsørgelsesgrundlag • Hovedbeskæftigelse • Tidligere krisecenterophold i indeværende år • Tidligere krisecenterophold i kvindens liv • Antal døgn på krisecentret • Udsat for fysisk vold • Udsat for psykisk vold • Udsat for seksuelle overgreb • Udsat for materielle ødelæggelser • Udsat for økonomisk kontrol • Kvindens bopæl efter krisecenterophold	• Køn • Alder • Barnets bopæl efter krisecenteropholdet • Udsat for fysisk vold • Udsat for psykisk vold • Udsat for materiel vold • Udsat for seksuelt overgreb • Vidne til vold mod mor • § 50-undersøgelse • Antal døgn på krisecentret • Gennemsnitlig opholdslængde

Temaspørgsmål - temaanalyser

Derudover udvælges årligt en række temaer, som belyses mere i dybden. Disse temaer vil fremadrettet blive udskiftet hvert år, for så senere at blive gentaget hvis relevant.

Nedenstående figur viser temaanalyserne for 2012.

Figur 5. Oversigt over tema-analyser i 2012 om kvinder og børn.

TEMA-ANALYSER 2012 Kvinder	TEMA-ANALYSER 2012 Børn
• Kvindernes beskæftigelse • Kvindernes uddannelse • Psykologsamtaler til kvinderne • Partners køn	• Psykologsamtaler til børn • Kvinder med medfølgende børn på krisecenter

Datagrundlag for Årsstatistik 2012

På oplysningsskemaet indsamles oplysninger fra krisecentrene om deres organisation, tilbud og kapacitet. I 2012 er der oplysninger om dette fra i alt 38 krisecentre. Krisecentrenes ledelse eller bestyrelse har på oplysningsskemaet angivet, at der i 2012 er fraflyttet i alt 1.982 kvinder og 1.982 børn. Disse tal er baseret på et skøn. På landsplan er der organiseret 38 krisecentre i LOKK[14], og der findes 43 krisecentre i alt.

Antal indflytningsskemaer

Antallet af kvinder, der er fraflyttet et krisecenter i 2012, er 1.982[15]. Når der sammenlignes med 2011 og de krisecentre, som har deltaget i statistikken begge år, er der i 2012 et fald i antallet af kvinder, der har haft ophold på et krisecenter på 6 procent i forhold til 2011.[16] Der er indflytningsskemaer fra i alt 1.720 kvinder fordelt på 42 krisecentre[17]. I 2012 har 628 kvinder ikke ønsket at deltage i undersøgelsen. Det er færre kvinder end i 2011, hvor 865 kvinder ikke deltog. De i alt 628 kvinder, som ikke har ønsket at deltage i undersøgelsen, indgår kun i årsstatistikken med oplysninger om opholdslængde og i opgørelsen af andel kvinder med medfølgende børn. 1.071 kvinder har givet samtykke til deltagelse i undersøgelsen og er indskrevet på krisecenter som § 109-beboere. Oplysninger fra indflytningsskemaet er således baseret på oplysninger fra i alt 1.071 kvinder, se Figur 6.

Antal børneskemaer

På børneskemaet indsamles der oplysninger om de børn, kvinderne har haft med på krisecenter. Antallet af børn, der er fraflyttet et krisecenter i 2012, er 1.982[18]. 1.529 af disse børn er der modtaget spørgeskemaer fra, hvoraf det på spørgeskemaerne for 782 børn er angivet, at de efter morens ønske ikke deltager. 348 børn har ophold under en uge. For disse børn foreligger der udelukkende oplysninger om køn, alder og CPR-nummer på barn og mor. I alt medvirker 782 børn dermed ikke i årsstatistikken eller kun i dele af den. 747 børn har ophold over en uge, og moren har givet samtykke

[14] Derudover er der også R.E.D. og Reden International, som er organiseret i LOKK.

[15] Antallet er et cirkatal, da nogle krisecentre ikke har det helt eksakte tal for antallet af ophold af kvinder, og derfor er kommet med et skøn. Det skal bemærkes, at det er pudsigt men dog korrekt, at det skønnede antal ophold for henholdsvis kvinder og børn er præcis det samme i år 2012.

[16] Oplysningerne om antal fraflyttede kvinder er fra Oplysningsskemaet. I 2012 er i alt 1.982 kvinder fraflyttet krisecentrene. I alt 2.157 kvinder er fraflyttet krisecentrene i 2011. Ser vi kun på de krisecentre, der har deltaget i årsstatistikken i både 2011 og i 2012, er der i alt 1.915 kvinder, der er fraflyttet krisecentrene i 2012. Dette er et fald på 6 procent i forhold til 2011, hvor 2.029 kvinder havde haft ophold på et krisecenter.

[17] Kvinderne, krisecentrene ikke har udfyldt Indflytningsskemaer for, har sandsynligvis opholdt sig på krisecentrene i meget kort tid.

[18] Antallet er et cirkatal, da nogle krisecentre ikke har det helt eksakte tal for antallet af ophold af børn, og derfor er kommet med et skøn. Det skal bemærkes, at det er pudsigt men dog korrekt, at det skønnede antal ophold for henholdsvis kvinder og børn er præcis det samme i år 2012.

til deltagelse. Det er disse 747 børn, der ses nærmere på i hovedparten af undersøgelsen, medmindre andet nævnes eksplicit, se Figur 6.

På henvendelsesskemaet indsamles oplysninger om de personlige, telefoniske eller skriftlige henvendelser, krisecentrene har haft i 2012. I 2012 har 43 krisecentre deltaget i undersøgelsen om henvendelser, og der har været i alt 15.483 henvendelser.

Figur 6. Oversigt over kvinder, børn og krisecentre i årsstatistikken 2010, 2011 og 2012.

Årsstatistik 2012							
Beskrivelse/målgruppe	**Antal**			**Bemærkninger**	**Antal krisecentre**		
	2012	**2011**	**2010**		**2012**	**2011**	**2010**
Kvinder, der er fraflyttet krisecentrene	1.982	2.157	2.116	Oplysningsskema	38	39	33
Børn, der er fraflyttet krisecentrene	1.982	1.958	1.865				
Indflytningsskemaer i alt	1.720	1.874	1.971	Indflytningsskema	42	38	37
Kvinder, der ikke ønsker at deltage	628	865	414				
§ 110-beboere	-	33	41				
Kvinder, der deltager i undersøgelsen	1.071	982	1.518				
Børneskemaer i alt	1.529	1.588	1.709	Børneskema	40	38	36
Børn, hvor moren *ikke* ønsker, at de deltager	552	608	366				
Børn med ophold under 1 uge	348	466	554				
Samlet antal børn, der *ikke* deltager	782	843	782				
Børn, der deltager i alt	747	745	927				
Henvendelser i alt	15.483	15.074	14.729	Henvendelsesskema	42	39	37

Anm. En streg (-) indikerer, at tallet ikke opgøres i det pågældende år.

Generelt har der de seneste år været et fald i antallet af besvarede skemaer for kvinder og børn, og en stigning i antallet af kvinder, der ikke ønsker, at de selv eller deres børn deltager. En forklaring herpå kan være krisecentrenes generelt øgede dokumentationskrav til kommunerne, herunder akkreditering. Det kan muligvis betyde færre ressourcer til at udfylde skemaer og færre ressourcer til at motivere kvinderne til at deltage.

Svarprocent og repræsentativitet

Generelt har der været en tendens til, at svarprocenten på de enkelte spørgsmål er faldet de seneste år. Det vides ikke, hvorvidt de kvinder og børn, der mangler svar fra, adskiller sig signifikant fra de øvrige kvinder og børn. Såfremt der *ikke* er signifikant forskel på de kvinder og børn, der ikke er svar fra, og de kvinder og børn, der foreligger svar fra, så er årsstatistikken fuldstændig repræsentativ, og procenterne giver et fuldstændigt billede af målgruppen. Er det ikke tilfældet, er årsstatistikken ikke fuldstændig repræsentativ for kvinder og børn på krisecenter, og procenterne giver dermed ikke et fuldstændig pålideligt billede af kvinder og børn på krisecenter.

Generelt skal procenterne derfor tages med visse forbehold, da repræsentativiteten ikke er sikker. Antallet af kvinder og børn, der angives i alle tabellerne, er et minimumsantal, da der ikke er svar fra alle kvinder og børn.

Som nævnt tidligere indgår børn med ophold på maksimalt en uge ikke i hovedparten af årsstatistikken. Den del af årsstatistikken, som omhandler børn på krisecenter, er derfor primært en afdækning af børn på krisecenter med ophold over én uge.

Årsstatistikken for kvinder og børn på krisecenter – oversigt over udviklingen

Årsstatistikken er et opslagsværk, hvor man kan se omfang, baggrund og karakteristika for kvinder og børn på krisecentre for 2012. De nyeste tal er fra 2012, og hvor det er muligt, viser tabellerne udviklingen tilbage i tid, dog tidligst fra 2005 og frem. Under tabellerne står der evt. anmærkninger og kommentarer.
I nedenstående tabeller vises udviklingen på en række områder for kvinder på krisecentre.

Kvinderne på krisecenter

Tabel 1. Kvinder opdelt efter *alder.* 2006-2012.

Årstal	18-29 år *Andel (antal)*	30-39 år *Andel (antal)*	40-49 år *Andel (antal)*	50-59 år *Andel (antal)*	60 år og derover *Andel (antal)*	I alt *Andel (antal)*
2012	37% (366)	32% (318)	20% (195)	7% (73)	3% (30)	100% (982)
2011	37% (290)	32% (248)	24% (186)	6% (44)	2% (18)	100% (786)
2010	36% (379)	34% (354)	21% (225)	6% (67)	2% (25)	100% (1.050)
2009	40% (455)	33% (377)	20% (232)	5% (58)	1% (14)	100% (1.139)
2008	36% (512)	36% (501)	21% (293)	5% (75)	2% (25)	100% (1.413)
2007	37% (529)	34% (486)	22% (311)	4% (58)	2% (23)	100% (1.414)
2006	34% (549)	37% (589)	22% (349)	5% (74)	2% (25)	100% (1.593)

Anm. I 2005 er tallene opgjort på en anden måde og er derfor ikke sammenlignelig med de øvrige år. Antallet af kvinder dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være flergangsbrugere iblandt kvinderne.

Tabel 2. Kvinder opdelt efter deres *parforhold.* 2012.

Årstal	Har en ægtefælle, en samlever eller en kæreste *Andel (antal)*	Har ikke en ægtefælle, en samlever eller en kæreste *Andel (antal)*	Er separeret, men har en samlever eller en kæreste *Andel (antal)*	Er separeret og har ikke en samlever eller en kæreste *Andel (antal)*	I alt *Andel (antal)*
2012	43% (407)	43% (405)	1% (12)	13% (124)	100% (948)

Anm. Antallet af kvinder dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være flergangsbrugere iblandt kvinderne.

Tabel 2: Kommentar

Spørgsmålet om kvindernes parforhold er stillet første gang på denne måde i 2012.

Tabel 3. Kvinder opdelt efter *parforhold.* 2010-2011.

Årstal	Har *ikke* en ægtefælle, en samlever eller en kæreste *Andel (antal)*	*Har* en ægtefælle, en samlever eller en kæreste *Andel (antal)*	I alt *Andel (antal)*
2011	62% (449)	38% (277)	100% (726)
2010	51% (479)	49% (467)	100% (946)

Anm. Antallet af kvinder dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være flergangsbrugere iblandt kvinderne.

Tabel 3: Kommentar

Fra og med 2010 er spørgsmålet vedrørende kvindernes parforhold ændret, så det ikke er sammenligneligt med tidligere år, og derfor er tallene vist i to forskellige tabeller. I Tabel 3 ses tallene for 2010 og 2011, og i Tabel 4 nedenfor ses tallene for årene 2005-2009.

Tabel 4. Kvinder opdelt efter *civilstand.* 2005-2009.

Årstal	Single/fraskilt/enke *Andel (antal)*	Gift *Andel (antal)*	Samlevende* *Andel (antal)*	I alt *Andel (antal)*
2009	39% (418)	36% (387)	26% (278)	100% (1.083)
2008	34% (426)	41% (505)	25% (314)	100% (1.245)
2007	34% (428)	40% (508)	26% (335)	100% (1.271)
2006	33% (511)	41% (634)	27% (414)	100% (1.559)
2005*	35% (244)	39% (644)	26% (425)	100% (1.653)

Anm. *I 2005 er spørgsmålet stillet lidt anderledes. Der blev spurgt om, kvinden var: Enlig med børn, enlig uden børn, gift med børn, gift uden børn, samlevende med børn eller samlevende uden børn. I denne tabel er opdelingen: Enlig med og uden børn, gift med og uden børn etc. Antallet af kvinder dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være flergangsbrugere iblandt kvinderne.

Tabel 4: Kommentar

I 2010 er spørgsmålet vedrørende kvindernes civilstand ændret, så det ikke er sammenligneligt med tidligere år, og derfor er tallene vist i to forskellige tabeller. I Tabel 4 ses tallene for årene 2005-2009, og i Tabel 3 ovenfor ses tallene for 2010 og 2011.

Tabel 5. Kvinder opdelt efter *kvindens boform* inden krisecenterophold. 2009-2012.

Årstal	I egen bolig *uden* voldsudøveren	I egen bolig sammen med voldsudøveren*	I voldsudøverens bolig sammen *med* voldsudøveren	I fælles bolig	Hos familie	Hos venner	På et andet krise-center	Andet	I alt
	Andel (antal)	***Andel (antal)***	***Andel (antal)***	***Andel (antal)***	***Andel (antal)***	***Andel (antal)***	***Andel (antal)***	***Andel (antal)***	***Andel (antal)***
2012	19% (182)	22% (214)	16% (157)	28% (267)	5% (50)	3% (31)	4% (39)	2% (17)	100% (960)
2011	19% (151)	16% (125)	22% (177)	25% 201)	4% (31)	2% (14)	8% (64)	4% (28)	100% (791)
2010	19% (188)	17% (167)	20% (202)	30% (298)	5% (47)	2% (18)	4% (36)	5% (48)	100% (1.004)
2009*	22% (242)	11% (123)	20% (218)	31% (348)	6% (62)	2% (23)	5% (54)	4% (46)	100% (1.116)

Anm.* I 2009 blev dette svar formuleret: I kvindens bolig sammen med voldsudøveren. I årene 2005-2008 er spørgsmålet om kvindens bopæl inden krisecenterophold ikke blevet stillet. Antallet af kvinder dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være flergangsbrugere iblandt kvinderne.

Tabel 6. Kvinder opdelt efter, om kvinden er *født i Danmark*. 2005-2012.

Årstal	Ja *Andel (antal)*	Nej *Andel (antal)*	I alt *Andel (antal)*
2012	55% (521)	45% (425)	100% (946)
2011	54% (396)	46% (334)	100% (730)
2010	56% (549)	44% (430)	100% (979)
2009	-	-	-
2008	54% (694)	46% (589)	100% (1.283)
2007	55% (717)	45% (596)	100% (1.313)
2006	57% (901)	43% (676)	100% (1.577)
2005	50% (831)	50% (842)	100% (1.673)

Anm. En streg (-) indikerer, at spørgsmålet ikke var med i det pågældende år. Antallet af kvinder dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være flergangsbrugere iblandt kvinderne.

Tabel 7. Kvinder opdelt efter *dansk statsborgerskab*. 2005-2012.

Årstal	Ja *Andel (antal)*	Nej *Andel (antal)*	I alt *Andel (antal)*
2012	65% (600)	35% (329)	100% (929)
2011	66% (479)	34% (242)	100% (721)
2010	69% (653)	31% (287)	100% (940)
2009	71% (768)	29% (316)	100% (1.084)
2008	72% (881)	28% (348)	100% (1.229)
2007	65% (776)	35% (411)	100% (1.187)
2006	73% (1.095)	27% (404)	100% (1.499)
2005	68% (1.099)	32% (577)	100% (1.676)

Anm. Antallet af kvinder dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være flergangsbrugere iblandt kvinderne.

Tabel 8. Kvinder opdelt efter *hovedbeskæftigelse*. 2011.

2011	*Andel*	*Antal*
Selvstændig	1%	2
Forsørget af ægtefælle	11%	23
Medarbejdende familiemedlem (arbejder i familievirksomhed/produktion)	0%	1
Ufaglært arbejder	14%	29
Faglært arbejder	3%	6
Funktionær eller tjenestemand	0%	1
Lærling eller elev	2%	4
Studerende	11%	22
Førtidspensionist	4%	8
Pensionist (pga. alder eller efterløn)	0%	0
Arbejdsløs m. dagpenge/sygedagpenge/kontanthjælp/ledighedsydelse mv.	45%	95
Andet	9%	18
I alt	100%	209

Anm. Antallet af kvinder på krisecenter dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være flergangsbrugere iblandt kvinderne.

Tabel 8: Kommentar

I 2011 er spørgsmålet om kvindernes hovedbeskæftigelse ændret, så tallene er ikke sammenlignelige med tidligere år. I Tabel 8 fremgår tallene om kvindernes hovedbeskæftigelse for 2011. I Tabel 9 og Tabel 10 ses tal fra tidligere år om henholdsvis kvindernes hovedbeskæftigelse og forsørgelsesgrundlag.

Tabel 9. Kvinder opdelt efter *hovedbeskæftigelse*. 2010.

2010	*Andel*	*Antal*
Selvstændig	1%	13
Medarbejdende familiemedlem (arbejder i familievirksomhed/produktion)	1%	5
Ufaglært arbejder	16%	149
Faglært arbejder	12%	116
Funktionær eller tjenestemand	4%	36
Lærling eller elev	2%	14
Studerende	11%	102
Førtidspensionist	9%	81
Pensionist (pga. alder eller efterløn)	2%	15
Arbejdsløs m. dagpenge/sygedagpenge/kontanthjælp/ledighedsydelse mv.	31%	288
Andet	12%	110
I alt	100%	929

Anm. Antallet af kvinder på krisecenter dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være flergangsbrugere iblandt kvinderne.

Tabel 9: Kommentar

I 2010 er spørgsmålet om kvindernes hovedbeskæftigelse ændret, så tallene er ikke sammenlignelige med tidligere år. I Tabel 9 fremgår tallene om kvindernes hovedbeskæftigelse for 2010. I Tabel 10 ses tal fra tidligere år om kvindernes forsørgelsesgrundlag.

Tabel 10. Kvinder opdelt efter *forsørgelsesgrundlag*. 2005-2009.

Årstal	I arbejde	Forsørges af ægtefælle/ samlever	Dagpenge (A-kassen)	Sygedag-penge	Kontant-hjælp	Revali-dering	Starthjælp/ Intro.ydelse	Under udd.	Førtids-pension	Folke-pension	Andet	I alt
	Andel (antal)	*Andel (antal)*	*Andel (antal)*	*Andel antal)*	*Andel (antal)*	*Andel antal)*	*Andel (antal)*	*Andel (antal)*	*Andel (antal)*	*Andel (antal)*	*Andel (antal)*	*Andel (antal)*
2009	22% (232)	5% (56)	3% (30)	7% (76)	33% (361)	1% (9)	2% (24)	8% (89)	12% (125)	0% (3)	7% (74)	100% (1.079)
2008	25% (307)	6% (76)	3% (34)	7% (91)	32% (394)	1% (10)	1% (17)	7% (89)	10% (124)	0% (6)	7% (88)	100% (1.236)
2007	24% (318)	6% (75)	4% (48)	7% (101)	33% (446)	1% (13)	1% (17)	5% (70)	10% (140)	1% (12)	8% (109)	100% (1.349)
2006	20% (288)	4% (65)	5% (70)	9% (138)	38% (560)	1% (11)	2% (23)	5% (74)	12% (170)	1% (16)	3% (42)	100% (1.457)
2005	19% (308)	4% (68)	7% (112)	7% (109)	42% (693)	1% (20)	1% (24)	7% (113)	8% (137)	1% (13)	4% (58)	100% (1.655)

Anm. Antallet af kvinder på krisecenter dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være flergangsbrugere iblandt kvinderne.

Tabel 10: Kommentar

Spørgsmålet om kvindernes forsørgelsesgrundlag er lavet om i 2010 og er derfor ikke sammenligneligt med tidligere år. I Tabel 10 ses tal om kvindernes forsørgelsesgrundlag for årene 2005-2009, og i Tabel 9 ses tal for kvindernes hovedbeskæftigelse for 2010.

Tabel 11. Kvinder opdelt efter antal *gange, de alt i alt (i deres liv)*, har haft ophold på et krisecenter. 2011-2012.

Årstal	1 krisecenter-ophold *Andel (antal)*	2 krisecenter-ophold *Andel (antal)*	3 krisecenter-ophold *Andel (antal)*	4 krisecenter-ophold *Andel (antal)*	5 krisecenter-ophold *Andel (antal)*	6 krisecenter-ophold *Andel (antal)*	7 eller flere krisecenterophold *Andel (antal)*	I alt *Andel (antal)*
2012	64% (505)	22% (175)	7% (54)	2% (18)	1% (6)	1% (9)	3% (21)	100% (788)
2011	64% (405)	20% (125)	8% (48)	4% (23)	1% (7)	1% (7)	2% (15)	100% (630)

Anm. Antallet af kvinder dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være flergangsbrugere iblandt kvinderne.

Tabel 11: Kommentar

Spørgsmålet er stillet første gang i 2011.

Tabel 12. Kvinder opdelt efter antal *krisecenterophold i indeværende år*. 2011-2012.

Årstal	1 gang (nuværende ophold) *Andel (antal)*	2 gange *Andel (antal)*	3 gange *Andel (antal)*	4 gange eller flere *Andel (antal)*	I alt *Andel (antal)*
2012	84% (749)	14% (121)	2% (18)	1% (6)	100% (894)
2011	84% (594)	12% (84)	2% (13)	2% (12)	100% (703)

Anm. Antallet af kvinder dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være flergangsbrugere iblandt kvinderne.

Tabel 12: Kommentar

Spørgsmålet om, hvorvidt kvinderne tidligere har haft ophold på et krisecenter, er lavet om i 2011 og er derfor ikke sammenligneligt med tidligere år. I Tabel 12 ses tal for kvindernes krisecenterophold i *indeværende år*, 2011-2012, og i Tabel 13 ses tal for kvindernes krisecenterophold for årene 2007-2010.

Tabel 13. Kvinder opdelt efter antal *krisecenterophold*. 2007-2010.

Årstal	Nej, nuværende ophold er første ophold *Andel (antal)*	Ja, 1 tidligere ophold *Andel (antal)*	Ja, 2-3 tidligere ophold *Andel (antal)*	Ja, mere end 5 tidligere ophold *Andel (antal)*	I alt *Andel (antal)*
2010	66% (599)	20% (180)	10% (88)	4% (37)	100% (904)
2009	59% (598)	24% (245)	12% (126)	5% (52)	100% (1.021)
2008	60% (710)	25% (293)	12% (137)	4% (54)	100% (1.194)
2007	56% (678)	23% (281)	15% (177)	6% (71)	100% (1.207)

Anm. Antallet af kvinder dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være flergangsbrugere iblandt kvinderne.

Tabel 13: Kommentar

Spørgsmålet om kvinderne tidligere har haft ophold på krisecenter er lavet om i 2011 og er derfor ikke sammenligneligt med tidligere år. I Tabel 12 ses tal om kvindernes antal krisecenterophold i *indeværende år,* for 2011-2012, og i Tabel 13 ses tal for kvindernes krisecenterophold for årene 2007-2010.

Tabel 14. Kvinder opdelt efter *om de tidligere har boet på krisecenter*. 2005-2006.

Årstal	Ja *Andel (antal)*	Nej *Andel (antal)*	I alt *Andel (antal)*
2006	45% (645)	55% (799)	100% (1.444)
2005	47% (724)	53% (830)	100% (1.554)

Anm. Antallet af kvinder dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være flergangsbrugere iblandt kvinderne.

Tabel 14: Kommentar

Spørgsmålet om kvinderne tidligere har haft ophold på krisecenter er lavet om i 2007 og er derfor ikke sammenligneligt med tidligere år. I Tabel 14 og 15 ses tal om kvindernes tidligere krisecenterophold for 2005 og 2006, og i Tabel 13 ses tal om kvindernes krisecenterophold for årene 2007-2010.

Tabel 15. Kvinder opdelt efter antal *tidligere krisecenterophold*. 2005-2006.

Årstal	Ja, 1 tidligere ophold *Andel (antal)*	Ja, 2-3 tidligere ophold *Andel (antal)*	Ja, 4-5 tidligere ophold *Andel (antal)*	Ja, mere end 5 tidligere ophold *Andel (antal)*	I alt *Andel (antal)*
2006*	48% (280)	38% (221)	6% (36)	9% (50)	100% (587)
2005**	50% (315)	38% (241)	6% (39)	6% (40)	100% (635)

Anm. *2006: Af de i alt 1.444 kvinder, der tidligere har haft ophold på et krisecenter i 2006, har 587 kvinder svaret på, hvor mange gange, de tidligere har haft ophold på et krisecenter. **2005: Af de i alt 724 kvinder, der tidligere har haft ophold på et krisecenter i 2005, har 635 kvinder svaret på, hvor mange gange, de tidligere har haft ophold på et krisecenter. Antallet af kvinder dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være flergangsbrugere iblandt kvinderne

Tabel 15: Kommentar

Spørgsmålet om kvinderne tidligere har haft ophold på krisecenter er lavet om i 2007 og er derfor ikke sammenligneligt med tidligere år. I Tabel 14 og 15 ses tal om kvindernes tidligere krisecenterophold for 2005-2006. I Tabel 13 ses tal om kvindernes krisecenterophold for årene 2007-2010, og i Tabel 12 ses tal om kvindernes krisecenterophold for 2011.

Tabel 16. Kvinder opdelt efter *antal døgn* på krisecenter. 2006-2012.

Årstal	1 døgn *Andel (antal)*	2-6 døgn *Andel (antal)*	7-30 døgn *Andel (antal)*	31-90 døgn *Andel (antal)*	91-180 døgn *Andel (antal)*	181-365 døgn *Andel (antal)*	Over 1 år *Andel (antal)*	Gennemsnitlig opholdslængde. Døgn. *Andel (antal)*	I alt *Andel (antal)*
2012	10% (176)	17% (292)	24% (408)	23% (400)	12% (202)	5% (82)	2% (37)	60	100% (1.597)
2011	14% (247)	22% (395)	26% (457)	21% (382)	11% (194)	5% (94)	1% (14)	46	100% (1.783)
2010	13% (245)	22% (391)	27% (485)	23% (410)	11% (193)	4% (76)	1% (17)	46	100% (1.817)
2009	13% (237)	21% (371)	28% (492)	22% (393)	10% (178)	4% (72)	1% (16)	43	100% (1.759)
2008	13% (228)	23% (411)	28% (490)	23% (400)	9% (150)	4% (67)	1% (9)	-	100% (1.755)
2007	15% (268)	23% (408)	29% (504)	21% (362)	8% (145)	3% (46)	1% (20)	-	100% (1.753)
2006	15% (231)	26% (400)	28% (437)	20% (301)	7% (115)	2% (37)	1% (17)	-	100% (1.538)

Anm. En streg (–) indikerer, at tallene ikke er opgjort for disse år. I 2005 er tallene opgjort på en anden måde og de er derfor ikke sammenlignelige med de øvrige år. Antallet af kvinder dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være flergangsbrugere iblandt kvinderne. I denne opgørelse indgår kvinder, der ikke har ønsket at deltage i undersøgelsen. Fra år 2010 og frem indgår kun § 109 beboere i denne opgørelse.

Tabel 17. Kvinder opdelt efter *antal år* kvinden har været *udsat for vold* i det seneste voldsforhold. 2005-2012.

Årstal	Under 1 år *Andel (antal)*	1-2 år *Andel (antal)*	3-4 år *Andel (antal)*	5-10 år *Andel (antal)*	Over 10 år *Andel (antal)*	I alt *Andel (antal)*
2012	19% (157)	22% (176)	22% (179)	25% (201)	12% (100)	100% (813)
2011	-	-	-	-	-	-
2010	21% (147)	26% (183)	17% (115)	25% (174)	11% (73)	100% (692)
2009	24% (229)	25% (239)	19% (179)	21% (201)	11% (102)	100% (950)
2008	25% (248)	23% (228)	20% (200)	20% (194)	12% (124)	100% (994)
2007	24% (237)	22% (224)	20% (204)	20% (203)	14% (137)	100% (1.005)
2006	24% (271)	25% (280)	19% (213)	21% (233)	12% (139)	100% (1.136)
2005*	26% (326)	23% (287)	21% (271)	19% (235)	12% (150)	100% (1.638)

Anm. En streg (-) indikerer, at spørgsmålet ikke blev stillet i det pågældende år. *I 2005 er spørgsmålet formuleret anderledes: Hvor længe har kvinden været udsat for vold fra de(n) voldsudøvende part(er)?. For alle år (2005-2010) omfatter svarene flere forskellige former for voldsrelationer: partnervold, vold fra en tidligere partner, vold fra familien, og vold fra svigerfamilien etc. Antallet af kvinder dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være flergangsbrugere iblandt kvinderne.

Tabel 18. Kvinder opdelt efter *voldsformer* i kvindens seneste forhold. 2007-2012.

Årstal	Fysisk vold *Andel (antal)*	Psykisk vold *Andel (antal)*	Seksuelle overgreb *Andel (antal)*	Materielle ødelæggelser *Andel (antal)*	Økonomisk kontrol *Andel (antal)*	Andet *Andel (antal)*	Samlet antal *Andel (antal)*
2012	80% (746)	97% (896)	28% (256)	37% (340)	45% (416)	8% (76)	(928)
2011	76% (549)	95% (687)	21% (152)	38% (273)	41% (297)	8% (58)	(772)
2010	83% (790)	98% (924)	23% (219)	41% (391)	43% (404)	7% (66)	(947)
2009	80% (883)	95% (1.047)	18% (204)	31% (344)	33% (364)	5% (54)	(1.104)
2008	76% (957)	94% (1.185)	15% (185)	28% (347)	28% (348)	5% (61)	(1.258)
2007	96% (1.180)	93% (1.144)	16% (199)	28% (350)	32% (388)	6% (77)	(1.231)

Anm. I 2005 og 2006 er spørgsmålet stillet på en anden måde, og tallene er derfor ikke sammenlignelige med de øvrige år. Sammenlagt giver procenterne ikke 100 procent, da det er muligt at have været udsat for flere typer af vold. Antallet af kvinder dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være flergangsbrugere iblandt kvinderne.

Tabel 19. Kvinder opdelt efter *samlet antal år* de har *været udsat for vold* i deres voksenliv. 2012.

Årstal	Under 1 år *Andel (antal)*	1-2 år *Andel (antal)*	3-4 år *Andel (antal)*	5-10 år *Andel (antal)*	Over 10 år *Andel (antal)*	I alt *Andel (antal)*
2012	19% (154)	22% (185)	21% (174)	26% (216)	12% (98)	100% (827)

Anm. Antallet af kvinder dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være flergangsbrugere iblandt kvinderne.

Tabel 20. Kvinder opdelt efter, hvor kvinden *flytter hen* ved udflytning. 2006-2012.

Årstal	Tilbage til voldsudøveren	Til tidligere bolig, men voldsudøveren er flyttet	Til tidligere bolig, hvor hun også før boede som enlig	Til egen ny bolig	Til andet krisecenter	Til familiebehandlings-institution	Til § 110-institution*	Til familie	Til venner**	Andet	I alt
	Andel (antal)	*Andel (antal)*	*Andel (antal)*	*Andel (antal)*	*Andel (antal)*	*Andel (antal)*	*Andel (antal)*	*Andel (antal)*	*Andel (antal)*	*Andel (antal)*	*Andel (antal)*
2012	12% (107)	8% (68)	7% (57)	44% (380)	8% (71)	1% (10)	2% (13)	7% (64)	5% (47)	5% (46)	100% (863)
2011	14% (100)	6% (40)	8% (58)	47% (325)	7% (48)	1% (4)	1% (8)	5% (35)	5% (34)	6% (42)	100% (694)
2010	15% (123)	5% (44)	8% (68)	43% (348)	8% (64)	0% (0)	2% (16)	7% (54)	4% (29)	7% (58)	100% (804)
2009	19% (297)	6% (93)	9% (136)	30% (476)	11% (178)	1% (14)	1% (21)	8% (121)	5% (82)	9% (143)	100% (1.561)
2008	19% (247)	8% (108)	10% (124)	31% (401)	10% (132)	1% (10)	1% (6)	-	-	19% (248)	100% (1.276)
2007	21% (273)	8% (103)	9% (118)	28% (357)	11% (149)	1% (7)	1% (8)	8% (104)	5% (69)	8% (110)	100% (1.298)
2006	24% (359)	8% (118)	9% (134)	28% (411)	9% (137)	1% (13)	2% (29)	7% (109)	5% (74)	7% (97)	100% (1.481)

Anm. En streg (-) indikerer, at kategorien ikke var med i det pågældende år. *I 2006 hed denne type institutioner § 94. **I 2006 og 2007 er svarkategorien formuleret lidt anderledes: Til venner eller veninder. Antallet af kvinder dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være flergangsbrugere iblandt kvinderne.

Tabel 21. Kvinder opdelt efter, om de flytter til en anden bopælskommune efter krisecenterophold. 2007-2012.

Årstal	Ja *Andel (antal)*	Nej *Andel (antal)*	I alt *Andel (antal)*
2012	30% (246)	70% (575)	100% (821)
2011	30% (195)	70% (451)	100% (646)
2010	29% (219)	71% (528)	100% (747)
2009	26% (402)	74% (1.129)	100% (1.531
2008	23% (287)	77% (945)	100% (1.232)
2007	23% (269)	77% (887)	100% (1.156)

Anm. Antallet af kvinder dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være flergangsbrugere iblandt kvinderne.

Børn på krisecenter

Nedenstående viser tabellerne udviklingen på en række områder for børn på krisecentre. De nyeste tal er for 2012. Hvor det er muligt, viser tabellerne udviklingen tilbage i tid, dog tidligst fra år 2005 og frem.

Tabel 22. Andel piger og drenge på krisecenter opdelt efter *køn*. 2005-2012.

Årstal	Piger *Andel (antal)*	Drenge *Andel (antal)*	I alt *Andel (antal)*
2012	50% (363)	50% (366)	100% (747)
2011	50% (345)	49% (343)	100% (688)
2010	51% (463)	49% (448)	100% (911)
2009	49% (501)	51% (515)	100% (1.016)
2008	47% (505)	53% (570)	100% (1.075)
2007	50% (551)	50% (561)	100% (1.112)
2006	50% (506)	50% (499)	100% (1.005)
2005	49% (832)	51% (842)	100% (1.664)

Anm. Børn med ophold under en uge indgår ikke i opgørelsen. Antallet af børn dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke børn, da der kan være børn med flere ophold inden for samme år. Fra 2006 og frem er der kun udfyldt information for de børn, der har haft over en uges ophold på krisecenter. Det forklarer det samlede fald i antal børn fra 2005 til 2006.

Tabel 23. Andel piger og drenge på krisecenter opdelt efter *alder*. 2005-2012.

Årstal	0-6-årige *Andel (antal)*	7-12-årige *Andel (antal)*	13-17-årige *Andel (antal)*	18 år og derover *Andel (antal)*	I alt *Andel (antal)*
2012	59% (431)	31% (226)	10% (74)	0% (0)	100% (731)
2011	55% (383)	31% (317)	14% (94)	0% (1)	100% (695)
2010	61% (564)	26% (244)	11% (101)	0% (2)	100% (911)
2009	62% (620)	28% (286)	10% (100)	0% (1)	100% (1.007)
2008	57% (608)	31% (336)	12% (126)	0% (1)	100% (1.071)
2007	53% (538)	35% (355)	13% (129)	0% (1)	100% (1.023)
2006	57% (566)	31% (313)	12% (117)	0% (1)	100% (997)
2005	60% (1.003)	29% (489)	11% (178)	0% (2)	100% (1.672)

Anm. Børn med ophold under en uge indgår ikke i opgørelsen. Antallet af børn dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke børn, da der kan være børn med flere ophold inden for samme år. Fra 2006 og frem er der kun udfyldt information for de børn, der har haft over en uges ophold på krisecenter. Det forklarer det samlede fald i antal børn.

Tabel 24. Børn under 18 år, som *ikke* er med på krisecenter, opdelt efter deres *opholdssted*, mens deres mor er på krisecenter. 2006-2012.

Årstal	Hos den volds-udøvende part	Hos deres ikke-voldelige far*	Hos anden familie*	Hos venner	På institution/ familiepleje*	Andet*	I alt
	Andel (antal)	*Andel (antal)*	*Andel (antal)*	*Andel (antal)*	*Andel (antal)*	*Andel (antal)*	*Andel (antal)*
2012	19% (59)	33% (102)	11% (35)	1% (4)	25% (78)	10% (32)	100% (310)
2011	23% (61)	32% (86)	7% (19)	1% (3)	26% (69)	11% (29)	100% (267)
2010	26% (47)	29% (53)	13% (24)	3% (6)	22% (40)	6% (11)	100% (181)
2009	26% (98)	27% (105)	6% (24)	1% (4)	31% (120)	8% (31)	100% (382)
2008	29% (160)	32% (175)	8% (43)	1% (5)	25% (141)	5% (29)	100% (553)
2007	28% (160)	25% (143)	9% (51)	2% (13)	25% (142)	10% (59)	100% (568)
2006	29% (169)	25% (145)	7% (41)	1% (8)	30% (173)	7% (43)	100% (579)

Anm. * I 2010 og 2012 er svarkategorier formuleret anderledes, henholdsvis: 'Hos barnets biologiske/adoptivfar, der *ikke* er voldsudøvende part', 'Hos familiemedlem/slægt', 'Hos plejefamilie eller på døgninstitution', 'Andre steder, anfør hvor'. I 2005 er spørgsmålet ikke blevet stillet til kvinderne. Antallet af børn dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke børn, da der kan være flergangsbrugere iblandt børnene.

Tabel 25. *Barnets bopæl efter* krisecenteropholdet. 2005-2012.

Årstal	Den, der har udøvet vold mod mor eller barn	Tidligere bopæl, uden den der har udøvet vold	Den ikke-voldelige far	Morens ikke-volde-lige mand	Ny bolig	Andet krisecenter	Familie-behandlings-institution eller lign.	Familie/ venner	Andet	Ved ikke	I alt
	Andel (antal)	*Andel (antal)*	*Andel (antal)*	*Andel (antal)*	*Andel (antal)*	*Andel (antal)*	*Andel (antal)*	*Andel (antal)*	*Andel (antal)*	*Andel (antal)*	*Andel (antal)*
2012	7% (51)	16% (113)	0% (2)	0% (2)	54% (366)	7% (49)	3% (23)	6% (42)	4% (31)	1% (8)	100% (687)
2011	8% (48)	14% (80)	1% (4)	1% (6)	59% (343)	5% (27)	3% (18)	4% (25)	3% (18)	2% (14)	100% (583)
2010	9% (62)	14% (94)	1% (6)	0% (0)	56% (388)	8% (58)	2% (14)	7% (46)	3% (20)	1% (6)	100% (694)
2009	12% (116)	14% (133)	-	-	50% (501)	9% (88)	3% (27)	6% (56)	5% (52)	2% (21)	100% (994)
2008	12% (124)	16% (166)	-	-	43% (437)	9% (91)	2% (24)	8% (81)	6% (61)	3% (30)	100% (1.014)
2007	15% (166)	17% (181)	-	-	39% (421)	10% (106)	2% (17)	5% (58)	9% (98)	2% (24)	100% (1.071)
2006	14% (125)	18% (168)	-	-	43% (397)	7% (66)	1% (13)	6% (53)	9% (83)	2% (15)	100% (1.045)
2005	22% (365)	20% (326)	-	-	29% (480)	8% (133)	1% (21)	8% (123)	6% (103)	5% (79)	100% (1.630)

Anm. Da der er ændret en smule i kategorierne over årene, skal der tages forbehold herfor ved sammenligning årene imellem. En streg (-) indikerer, at kategorien ikke var med i det pågældende år. Besvarelsen 'ved ikke' er lagt under 'andet'. Fra 2006 og frem er der kun udfyldt information for de børn, der har haft over en uges ophold på krisecenter. Det forklarer det samlede fald i antal børn. Antallet af børn dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke børn, da der kan være børn med flere ophold inden for samme år.

Tabel 26. Børn på krisecenter: Har barnet været udsat for *fysisk vold* direkte rettet mod barnet inden for de sidste 12 mdr. 2006-2012.

Årstal	Ja *Andel (antal)*	Nej *Andel (antal)*	I alt *Andel (antal)*
2012	29% (188)	71% (455)	100% (643)
2011	36% (185)	64% (331)	100% (516)
2010	33% (229)	67% (469)	100% (698)
2009	23% (238)	73% (783)	100% (1.021)
2008	27% (294)	73% (806)	100% (1.100)
2007	28% (311)	72% (809)	100% (1.120)
2006	27% (269)	73% (744)	100% (1.013)

Anm. Fysisk vold er lussinger, rusk, endefuld, skubbet, kastet rundt, spark, slag, slag med genstande, truet med et våben, siddet på mors arm, mens mor er blevet slået, bid, brænding, fastholdelse, fastspænding, nægtet vand, mad, hvile/seng, nægtet beskyttelse mod varme/kulde. Børn med ophold under en uge indgår ikke i opgørelsen. Antallet af børn dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke børn, da der kan være børn med flere ophold inden for samme år.

Tabel 27. Børn på krisecenter: Har barnet været udsat for *psykisk vold* direkte rettet mod barnet inden for de sidste 12 mdr. 2006-2012.

Årstal	Ja *Andel (antal)*	Nej *Andel (antal)*	I alt *Andel (antal)*
2012	62% (402)	38% (245)	100% (649)
2011	67% (361)	33% (176)	100% (537)
2010	61% (420)	39% (269)	100% (689)
2009	37% (381)	63% (640)	100% (1.021)
2008	41% (451)	59% (649)	100% (1.100)
2007	44% (497)	56% (623)	100% (1.120)
2006	45% (457)	55% (556)	100% (1.013)

Anm. Psykisk vold er nedværdigende eller ydmygende omtale eller tiltale, trusler mod barnet, trusler mod barnets mor eller søskende med det formål at straffe, skræmme eller tvinge barnet, indespærring, ignorere barnet/ikke reagere på barnets behov, forfordeling af barnet, forbigåelse. Børn med ophold under en uge indgår ikke i opgørelsen. Antallet af børn dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke børn, da der kan være børn med flere ophold inden for samme år.

Tabel 28. Børn på krisecenter: Har barnet været udsat for *materiel ødelæggelse* direkte rettet mod barnet inden for de sidste 12 mdr. 2006-2012.

Årstal	Ja *Andel (antal)*	Nej *Andel (antal)*	I alt *Andel (antal)*
2012	24% (150)	76% (475)	100% (625)
2011	24% (116)	77% (377)	100% (493)
2010	15% (99)	85% (575)	100% (674)
2009	6% (62)	94% (959)	100% (1.021)
2008	8% (88)	92% (1.022)	100% (1.110)
2007	8% (86)	92% (1.034)	100% (1.120)
2006	8% (86)	92% (927)	100% (1.099)

Anm. Materiel vold er eksempelvis ødelæggelse af barnets ting, som fx legetøj, mobil, og/eller bevidst at skade eller slå barnets kæledyr ihjel. Børn med ophold under en uge indgår ikke i opgørelsen. Antallet af børn dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke børn, da der kan være børn med flere ophold inden for samme år.

Tabel 29. Børn på krisecenter: Har barnet været udsat for *seksuelle overgreb*. 2012.

Årstal	Ja *Andel (antal)*	Mistanke om et seksuelt overgreb *Andel (antal)*	Ved ikke *Andel (antal)*	Nej *Andel (antal)*	I alt *Andel (antal)*
2012	2% (12)	3% (21)	7% (50)	88% (590)	100% (747)

Anm. Seksuelt overgreb er samleje eller anden kønslig omgang (beføling, blottelse), hvor barnet var under 15 år. Fra 2012 er der tilføjet svarkategorien 'mistanke om et seksuelt overgreb'. Derudover er 'Ved ikke' medtaget som kategori. Der er kun udfyldt information for de børn, der har haft over en uges ophold på krisecenter. Antallet af børn dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke børn, da der kan være børn med flere ophold inden for samme år.

Tabel 30. Børn på krisecenter: Har barnet været udsat for *seksuelle overgreb*. 2005-2011.

Årstal	Ja *Andel (antal)*	Nej *Andel (antal)*	Ved ikke/I tvivl *Andel (antal)*	I alt *Andel (antal)*
2011	3% (14)	89% (484)	9% (48)	100% (546)
2010	2% (16)	92% (627)	5% (37)	100% (680)
2009	2% (21)	98% (1.000)		100% (1.021)
2008	2% (25)	98% (1.075)		100% (1.100)
2007	2% (20)	98% (1.100)		100% (1.120)
2006	2% (21)	98% (992)		100% (1.013)
2005	2% (36)	98% (1.645)		100% (1.681)

Anm. Seksuelt overgreb er samleje eller anden kønslig omgang (beføling, blottelse), hvor barnet var under 15 år. Fra 2006 og frem er der kun udfyldt information for de børn, der har haft over en uges ophold på krisecenter. Det forklarer det samlede fald i antal børn. Antallet af børn dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke børn, da der kan være børn med flere ophold inden for samme år.

Tabel 31. Børn på krisecenter: Overværet eller overhørt *vold mod moren*. 2006-2012.

Årstal	Ja *Andel (antal)*	Nej *Andel (antal)*	I tvivl *Andel (antal)*	I alt *Andel (antal)*
2012	83% (561)	16% (105)	25 (12)	100% (678)
2011	85% (466)	13% (73)	2% (12)	100% (551)
2010	89% (608)	7% (51)	4% (27)	100% (686)
2009	90% (666)	6% (45)	4% (28)	100% (739)
2008	84% (764)	7% (64)	10% (91)	100% (919)
2007	80% (804)	9% (90)	11% (111)	100% (1.005)
2006	84% (776)	9% (83)	7% (65)	100% (924)

Anm. Ved overværet vold mod moren forstås, at barnet har været til stede i det rum, hvor volden er foregået. Med overhørt menes, at barnet har hørt, hvad der er foregået, uden selv at have været fysisk til stede i rummet. Børn med ophold under en uge indgår ikke i opgørelsen. Antallet af børn dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke børn, da der kan være børn med flere ophold inden for samme år.

Tabel 32. Børn på krisecenter: Iværksættelse af *§ 50-undersøgelse*. 2007-2012.

Årstal	Ja *Andel (antal)*	Nej *Andel (antal)*	Der foreligger allerede en § 50-undersøgelse *Andel (antal)*	Aftale om en § 50-undersøgelse *Andel (antal)*	Ved ikke *Andel (antal)*	Total *Andel (antal)*
2012	21% (142)	57% (387)	7% (50)	6% (40)	10% (65)	100% (684)
2011	15% (83)	61% (341)	6% (31)	8% (42)	11% (60)	100% (560)
2010	15% (101)	64% (360)	10% (68)	5% (31)	16% (105)	100% (665)
2009	20% (139)	57% (402)	6% (43)	7% (47)	11% (76)	100% (808)
2008	14% (127)	50% (443)	4% (34)	6% (49)	27% (237)	100% (890)
2007	17% (162)	48% (473)	5% (48)	4% (38)	26% (258)	100% (979)

Anm. Serviceloven § 50. Hvis det antages, at et barn eller en ung har brug for særlig støtte, skal kommunen med samtykke fra forældremyndighedsindehaver og den unge iværksætte en helhedsorienteret undersøgelse af barnets eller den unges forhold. Børn med ophold under en uge indgår ikke i opgørelsen. Antallet af børn dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke børn, da der kan være børn med flere ophold inden for samme år.

Tabel 33. Barnets *antal døgn* på krisecenter. 2005-2012.

Årstal	0-90 dage *Andel (antal)*	91 dage eller mere *Andel (antal)*	I alt *Andel (antal)*
2012	78% (1.103)	22% (307)	100% (1.410)
2011	84% (1268)	16% (246)	100% (1.514)
2010	83% (1.362)	17% (292)	100% (1.654)
2009	83% (1.279)	17% (253)	100% (1.532)
2008	84% (1.400)	16% (263)	100% (1.663)
2007	84% (1.521)	16% (262)	100% (1.783)
2006	89% (1.395)	11% (172)	100% (1.567)
2005	90% (1.481)	10% (160)	100% (1.641)

Anm. Antallet af børn dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke børn, da der kan være børn med flere ophold inden for samme år. Indeholder både børn med ophold under 1 uge og børn, som ikke deltager i undersøgelse.

Tabel 34. *Gennemsnitlig opholdslængde* på krisecentret for barnet. 2005-2012.

Årstal	Gennemsnitlig opholdstid for barnet	Antal børn
2012	66 dage	1.410
2011	48 dage	1.514
2010	49 dage	1.654
2009	50 dage	1.532
2008	46 dage	1.663
2007	47 dage	1.783
2006	37 dage	1.567
2005	34 dage	1.641

Anm. Antallet af børn dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke børn, da der kan være børn med flere ophold inden for samme år. Indeholder både børn med ophold under 1 uge og børn, som ikke deltager i undersøgelse.

Tabel 35. Antal gange barnet i *indeværende år* har haft ophold på krisecenter.

Årstal	1 gang	2 gange	3 gange	4 gange	5 gange	Ved ikke	I alt
	Andel (antal)	*Andel (antal)*	*Andel (antal)*	*Andel (antal)*	*Andel (antal)*	*Andel (antal)*	*Andel (antal)*
2012	89% (608)	10% (68)	0% (3)	0% (3)	0% (1)	0% (0)	100% (683)
2011	88% (494)	10% (56)	1% (6)	1% (3)		0% (1)	100% (560)

Anm. Det nuværende ophold er talt med. Spørgsmålet er stillet første gang i 2011. Spørgsmålet tages med i årsstatistikken fremover. Børn med ophold under en uge indgår ikke i opgørelsen. Antallet af børn dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke børn, da der kan være børn med flere ophold inden for samme år.

Tabel 36. Antal gange barnet *alt i alt* i sit liv har haft ophold på et krisecenter.

Årstal	1 gang	2 gange	3 gange	4 gange	5 gange eller flere	I alt
	Andel (antal)	***Andel (antal)***	***Andel (antal)***	***Andel (antal)***	***Andel (antal)***	***Andel (antal)***
2012	80% (525)	17% (112)	2% (13)	1% (5)	1% (3)	100% (658)
2011	72% (390)	20% (108)	5% (26)	2% (11)	1% (6)	100% (541)

Anm. Det nuværende ophold er talt med. Spørgsmålet er stillet første gang i 2011. Spørgsmålet tages med i årsstatistikken fremover. Børn med ophold under en uge indgår ikke i opgørelsen. Antallet af børn dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke børn, da der kan være børn med flere ophold inden for samme år.

Temaanalyse 1: Kvindernes beskæftigelse

I 2012 er kvinderne på krisecenter blevet spurgt om deres tilknytning til arbejdsmarkedet. Tallene er opgjort således, at de er direkte sammenlignelige med tal fra Danmarks Statistiks Arbejdskraftundersøgelse. Tabel 37 viser, hvordan beskæftigelse og ledighed ser ud for de kvinder, der i 2012 har haft ophold på et krisecenter, i forhold til kvinder i befolkningen. Kvinderne på krisecenter er generelt i langt højere grad uden for arbejdsmarkedet end kvinder i befolkningen. 13 procent af kvinderne på krisecenter er ledige, mens dette gælder for fem procent af kvinder i befolkningen. 64 procent af kvinderne på krisecenter er uden for arbejdsmarkedet, mens denne andel er på 34 procent for kvinder i befolkningen[19]. Kun 22 procent af kvinderne på krisecenter er i beskæftigelse, hvorimod 61 procent af kvinder i befolkningen er i beskæftigelse. For det samlede antal kvinder på henholdsvis kvindekrisecenter og i den samlede befolkning, er der statistisk signifikant forskel inden for alle de tre kategorier: beskæftigede, ledige og uden for arbejdsstyrken.

Ses der på de forskellige *aldersgrupper* inden for kategorierne: beskæftigede og uden for arbejdsstyrken, er der generelt statistisk signifikant forskel på kvinderne på krisecenter og kvinder i befolkningen. Eksempelvis er kun 23 procent af de 28-37 årige kvinder på krisecenter beskæftigede, mens 77 procent af kvinder i befolkningen er i beskæftigelse. Og 63 procent af de 38-47 årige kvinder på krisecenter er uden for arbejdsstyrken, mens dette gør sig gældende for 13 procent af kvinder i samme aldersgruppe i befolkningen.
Det er kun de to aldersgrupper: 58-67 år og 68 år og derover, hvor der ikke er statistisk forskel på kvinderne på krisecenter og kvinderne i befolkningen inden for kategorierne beskæftigede og uden for arbejdsstyrken.

På *aldersgrupperne* inden for kategorien 'ledige' er der ikke statistisk forskel på kvinder på krisecenter og kvinder i befolkningen. Det er dog stadig væsentligt at bemærke, at procentandelene af ledige kvinder på krisecenter ligger højere end procentandelene for ledige kvinder i befolkningen for alle aldersgrupper.

Også i 2010 og 2011 blev kvinderne på krisecenter stillet disse spørgsmål om beskæftigelse, og et tilsvarende billede tegnede sig af kvindernes svage tilknytning til arbejdsmarkedet. Både i 2012, 2011 og i 2010 viser statistikken således en statistisk signifikant forskel på kvinderne på krisecenter og kvinder i befolkningen inden for de tre kategorier, 'beskæftigede', 'ledige' og 'uden for arbejdsstyrken'.

[19] Opgørelsen omfatter også kvinder, der er 65 år eller ældre. Andelene uden for arbejdsmarkedet ville have været lavere, hvis man kun inkluderer kvinder op til 65 år.

Tabel 37. *Beskæftigede, ledige og uden for arbejdsstyrken* opdelt efter kvinder på krisecenter og kvinder i befolkningen. 2012.

	Beskæftigede		Ledige		Uden for arbejdsstyrken		Total (Beskæftigede, ledige, uden for arbejdsstyrken)	
	Kvinder på krisecenter *Andel (antal)*	**Kvinder i befolkningen** *Andel (antal)*	**Kvinder på krisecenter** *Andel (antal)*	**Kvinder i befolkningen** *Andel (antal)*	**Kvinder på krisecenter** *Andel (antal)*	**Kvinder i befolkningen** *Andel (antal)*	**Kvinder på krisecenter** *Andel (antal)*	**Kvinder i befolkningen** *Andel (antal)*
18-27 år	17% (48)	64% (190.000)	16% (43)	8% (25.000)	67% (184)	28% (84.000)	100% (275)	100% (299.000)
28-37 år	23% (73)	77% (262.000)	13% (41)	7% (25.000)	64% (200)	16% (53.000)	100% (314)	100% (340.000)
38-47 år	26% (48)	82% (328.000)	11% (20)	5% (19.000)	63% (114)	13% (51.000)	100% (182)	100% (398.000)
48-57 år	28% (22)	79% (293.000)	15% (12)	5% (17.000)	57% (45)	16% (59.000)	100% (79)	100% (369.000)
58-67 år	21% (5)	36% (130.000)	4% (1)	2% (6.000)	75% (18)	62% (223.000)	100% (24)	100% (358.000)
68 år og derover	11% (1)	5% (9.000)	11% (1)	0% (0)	78% (7)	95% (185.000)	100% (9)	100% (194.000)
Alle	22% (197)	61% (1.276.000)	13% (118)	5% (104.000)	64% (568)	34% (717.000)	100% (883)	100% (2.097.000)

Anm. Antallet af kvinder på krisecenter dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være flergangsbrugere iblandt kvinderne. Tallene for befolkningen er fra Danmarks Statistik, Arbejdskraftundersøgelsen (AKU, 2012).

Tabel 37: Kommentar

Beskæftigede er personer, der har arbejdet mindst én betalt time på interviewtidspunktet, eller som er selvstændige eller medarbejdende familiemedlemmer. Personer, som er midlertidigt fraværende fra arbejdet, fx på grund af ferie, sygdom eller barselsorlov, betragtes som beskæftigede.

Arbejdsløse (i tabellen kaldet for 'ledige') er ifølge Arbejdskraftundersøgelsen (AKU) ubeskæftigede personer, som aktivt har søgt arbejde inden for fire uger forud for interviewtidspunktet, og som kan tiltræde et job inden for to uger efter interviewtidspunktet.

Øvrige personer kategoriseres uden for arbejdsstyrken.

Temaanalyse 2. Kvindernes uddannelsesniveau

I 2012 har vi spurgt kvinderne om deres højest fuldførte uddannelsesniveau for at belyse, hvordan kvindernes uddannelsesniveau ser ud i sammenligning med kvinder i den samlede befolkning. Tallene fremgår af tabellen nedenfor.

Ser vi på gruppen af kvinder, der har grundskole som den højest fuldførte uddannelse, er der statistisk signifikant forskel på de kvinder, der er på krisecenter, og kvinder i den samlede befolkning. 50 procent af kvinderne på krisecenter har grundskolen som den højest fuldførte uddannelse, mens dette gælder for 23 procent af kvinderne i befolkningen. Andelen af kvinder, der er på krisecenter, og som har en erhvervsfaglig uddannelse som højest fuldførte uddannelse, er ligeledes statistisk signifikant mindre end andelen i den samlede befolkning. Mens 16 procent af kvinderne på krisecenter har en erhvervsfaglig uddannelse, gælder dette for 33 procent af kvinderne i den samlede befolkning. Derimod er der ikke statistisk signifikant forskel på andelen af kvinder i henholdsvis befolkningen og på krisecenter, som har en gymnasial uddannelse som højest fuldførte uddannelse. 13 procent af kvinderne på krisecenter har afsluttet en gymnasial uddannelse, mens dette gælder for ti procent af kvinderne i den samlede befolkning. I forhold til lang videregående uddannelse er der heller ikke statistisk signifikant forskel, idet tre procent af kvinderne på krisecenter har afsluttet en sådan uddannelse og syv procent af kvinder i den samlede befolkning har en lang videregående uddannelse. Der var ingen kvinder med en afsluttet forskeruddannelse på krisecenter i 2012.

Det er relevant at sammenligne de voldsramte, der søger hjælp hos Mødrehjælpen, med kvinder, der har haft ophold på krisecenter, hvad angår uddannelsesniveau. Med det forbehold at opgørelserne for kvindernes uddannelsesniveau på henholdsvis krisecenter og for de kvinder, der deltog i Mødrehjælpens projekt, ikke er direkte sammenlignelige, indikerer tallene, at en markant større andel af kvinderne på krisecenter end kvinder hos Mødrehjælpen har grundskole som den højest fuldførte uddannelse. Mens 58 procent af kvinderne

Mødrehjælpens projekt, *'Ud af voldens skygge'*, er et ambulant tilbud til voldsramte kvinder, som ikke søger ophold på et kvindekrisecenter. Tilbuddet er målrettet voldsramte mødre, der ønsker at afslutte eller har afsluttet et voldeligt forhold til en partner. Kvinderne tilbydes individuelle samtaler, gruppeforløb og efterværnsmøder. Der er tilbud om mor/barn-samtaler og individuelle samtaler til børnene. Kvindernes børn i alderen 4-14 år tilbydes deltagelse i gruppeforløb.
Kilde: *Ud af voldens skygge,* Beck & Elklit, 2012 og Mødrehjælpens hjemmeside.

på krisecenter har grundskolen som den højest fuldførte uddannelse, gør dette sig gældende for 32 procent (i alt 75) af de voldsramte kvinder, der deltog i Mødrehjælpens projekt[20]. En meget mindre andel af kvinder på krisecenter, 19 procent, har kort og mellemlang videregående uddannelse end gruppen af kvinder fra Mødrehjælpens projekt, hvilket var 37 procent (i alt 86). Hvad angår erhvervsfaglig uddannelse som højest fuldførte uddannelsesniveau, ligner de to grupper af kvinder hinanden. 19 procent af kvinderne på krisecenter har en erhvervsfaglig uddannelse, og det havde 23 procent (i alt 52) af kvinderne fra Mødrehjælpen. En mindre andel af kvinderne på krisecenter, fire procent, har en lang videregående uddannelse, end kvinderne fra Mødrehjælpen har med otte procent (i alt 18). Dog er denne forskel ikke statistisk signifikant.

Det er desuden relevant at se på uddannelsesniveau for henholdsvis gruppen af kvinder, der er på krisecenter og voldsramte kvinder i den samlede befolkning. Statens Institut for Folkesundhed har i rapporten, '*Vold i nære relationer',* estimeret antallet af kvinder i den samlede befolkning, som er udsat for partnervold[21]. Baseret på data herfra ses de kvinder, der er udsat for partnervold opdelt på uddannelsesniveau. Vi har lavet en forsigtig sammenligning, der indikerer, at især for kvinder, der har grundskolen som den højest fuldførte uddannelse, er der stor forskel på kvinderne på krisecenter og voldsramte kvinder i befolkningen. Mens 50 procent af kvinderne på krisecenter har grundskolen, som den højest fuldførte uddannelse, gør dette sig gældende for 15 procent af de voldsramte kvinder i befolkningen. Hvad angår gymnasial og erhvervsfaglig uddannelse har flere kvinder på krisecenter, 30 procent, disse som højest

Uddannelse og partnervold blandt kvinder i befolkningen

Tabellen viser kvinder i alderen 20-69 år, som er udsat for partnervold, opdelt efter uddannelsesniveau.

KVINDER, 20-69 ÅR, UDDANNELSESNIVEAU	**UDSAT FOR PARTNERVOLD*** *ANDEL (ANTAL)*
Grundskole	15% (16)
Gymnasial og erhvervsfaglig uddannelse	16% (17)
Kort og mellemlang videregående uddannelse, bachelor	32% (35)
Lang videregående uddannelse, forskeruddannelse	37% (40)

* Udsat for fysisk vold og/eller trusler om vold og/eller seksuelle overgreb. Tallene er fra en særkørsel fra *Statens Institut for Folkesundhed, 2013.*

[20] For at sammenligne med gruppen af kvinder, der har deltaget i Mødrehjælpens projekt, *'Ud af voldens skygge'*, er de to uddannelseskategorier, gymnasial uddannelse og forskeruddannelse, taget ud. Total for kvinder på krisecenter er så=682. Andele for kvinder på krisecenter er derfor anderledes end andele for alle kvinder på krisecenter.

[21] K. Helweg-Larsen, (2012) *'Vold i nære relationer. Omfanget, karakteren og udviklingen samt indsatsen mod partnervold blandt kvinder og mænd – 2010',* Statens Institut for Folkesundhed i samarbejde med Ministeriet for Ligestilling og Kirke. I denne rapport indgår data om selvrapporteret voldsudsættelse, som er baseret på Sundheds- og sygelighedsundersøgelserne (SUSY) i 2005 og 2010.

gennemførte uddannelse, mens det gælder for 16 procent af de voldsramte kvinder i befolkningen. 16 procent af kvinderne på krisecenter har kort og mellemlang videregående uddannelse og bachelor, hvor 32 procent af de voldsudsatte kvinder i befolkningen har dette uddannelsesniveau. Der er markant flere voldsudsatte kvinder i befolkningen end kvinder på krisecentre med en lang videregående eller forskeruddannelse , henholdsvis 37 procent og tre procent.

Tallene peger i retning af, at de voldsramte kvinder, der søger hjælp og beskyttelse på kvindekrisecentre, generelt har et lavere uddannelsesniveau end voldsramte kvinder i den samlede befolkning.

Spørgsmål om vold

I opgørelsen for voldsudsatte kvinder i befolkningen indgår kvinder, der fx er blevet skubbet en enkelt gang. Nedenfor fremgår det, hvordan der er blevet spurgt til udsættelse for vold og seksuelle overgreb.

Er du indenfor det seneste år blevet udsat for en eller flere af følgende former for fysiske overgreb?

Trusler om fysisk skade
Skubbet, revet, rusket, slået med flad hånd eller lignende
Sparket, slået med knyttet hånd eller genstand
Kastet ind mod møbler, vægge, ned ad trappe eller lignende
Udsat for kvælningsforsøg, angrebet med kniv eller skydevåben

Er du indenfor det seneste år blevet udsat for en eller flere af følgende former for seksuelle overgreb?

Ubehagelig seksuel beføling, blotteri eller lignende
Forsøg på tvunget samleje
Gennemført tvunget samlet
Andre seksuelle overgreb

Kilde: *'Vold i nære relationer. Omfanget, karakteren og udviklingen samt indsatsen mod partnervold blandt kvinder og mænd – 2010',* Helweg-Larsen, 2012.

Tabel 38. *Højest fuldførte uddannelse* opdelt efter kvinder på krisecenter og kvinder i befolkningen. 2012.

	Grundskole		Gymnasial uddannelse		Erhvervsfaglig uddannelse		Kort og mellemlang videregående uddannelse samt bachelor		Lang videregående uddannelse		Forskeruddannelse		Total	
Alder	**Kvinder på krisecenter** *Andel (antal)*	**Kvinder i befolkningen** *Andel (antal)*	**Kvinder på krisecenter** *Andel (antal)*	**Kvinder i befolkningen** *Andel (antal)*	**Kvinder på krisecenter** *Andel (antal)*	**Kvinder i befolkningen** *Andel (antal)*	**Kvinder på krisecenter** *Andel (antal)*	**Kvinder i befolkningen** *Andel (antal)*	**Kvinder på krisecenter** *Andel (antal)*	**Kvinder i befolkningen** *Andel (antal)*	**Kvinder på krisecenter** *Andel (antal)*	**Kvinder i befolkningen** *Andel (antal)*	**Kvinder på krisecenter** *Andel (antal)*	**Kvinder i befolkningen** *Andel (antal)*
20-29 år	60% (171)	23% (68.195)	20% (56)	35% (99.935)	11% (32)	18% (54.346)	7% (21)	20% (59.232)	1% (4)	4% (12.337)	0% (0)	0% (90)	100% (284)	100% (294.135)
30-39 år	45% (119)	14% (47.596)	11% (29)	7% (22.519)	18% (46)	32% (108.469)	22% (59)	33% (111.656)	4% (10)	14% (47.665)	0% (0)	1% (2.284)	100% (263)	100% (340.189)
40-49 år	44% (74)	17% (68.650)	11% (19)	7% (25.713)	23% (38)	39% (153.053)	18% (31)	28% (110.254)	4% (7)	8% (33.244)	0% (0)	1% (2.815)	100% (169)	100% (352.835)
50-59 år	46% (28)	28% (99.751)	2% (1)	4% (13.441)	18% (11)	34% (119.551)	26% (16)	28% (98.772)	8% (5)	6% (20.096)	0% (0)	0% (1.224)	100% (61)	100% (352.835)
60-69 år	60% (6)	35% (120.461)	0% (0)	2% (6.670)	20% (2)	38% (131.969)	20% (2)	21% (72.416)	0% (0)	4% (12.806)	0% (0)	0% (367)	100% (10)	100% (344.689)
Alle	50% (398)	23% (404.653)	13% (105)	10% (168.278)	16% (129)	33% (567.388)	16% (129)	26% (452.330)	3% (26)	7% (126.148)	0% (0)	0% (6.780)	100% (787)	100% (1.725.577)

Anm. Antallet af kvinder på krisecenter dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være flergangsbrugere iblandt kvinderne. Tallene for kvinder i befolkningen er fra Danmarks Statistik, KRHFU1, 2012.

Opsummering

Som noget nyt i 2012 er kvinderne på krisecenter blevet spurgt om deres uddannelsesniveau på en sådan måde, så det er sammenligneligt med kvinder i den samlede befolkning. Kvinder på krisecenter har i højere grad grundskole som den højest fuldførte uddannelse sammenholdt med kvinderne i den samlede befolkning. 50 procent af kvinderne på krisecenter har dette uddannelsesniveau som det højeste, mens dette gør sig gældende for 23 procent af kvinderne i den samlede befolkning.

Ser vi på gruppen af voldsramte kvinder, der har modtaget hjælp af Mødrehjælpens projekt, *'Ud af voldens skygge',* viser der sig en tilsvarende tendens. En markant større andel af kvinderne på krisecenter end i Mødrehjælpens projekt, har grundskolen som højest fuldførte uddannelsesniveau.

Uddannelsesniveauet for kvinder på krisecenter er desuden blevet sammenlignet med voldsramte kvinder i den samlede befolkning. Tallene peger i retning af, at de voldsramte kvinder, der søger hjælp og beskyttelse på kvindekrisecentre, generelt har et lavere uddannelsesniveau end voldsramte kvinder i den samlede befolkning.

Temaanalyse 3. Partners køn

Som noget nyt i 2012 har vi spurgt de kvinder, der har haft ophold på et krisecenter i 2012, om deres partners eller tidligere partners køn. Det er første gang, siden årsstatistikken blev udarbejdet, at vi har spurgt kvinderne, om deres partner er en mand, kvinde, transkvinde eller transmand. Det er interessant at belyse, hvilket køn, partneren har, for at sætte fokus på, hvorvidt vold forekommer i andre forhold end heteroseksuelle forhold.
Kvinderne er først blevet spurgt, om de har været udsat for vold fra en partner eller en tidligere partner. Det har 785 af kvinderne svaret ja til. Det vil sige, at 22 procent af kvinderne, har været udsat for vold fra andre end deres partner eller tidligere partner. I 2012 er kvinderne ikke blevet spurgt om, hvem disse andre personer er, men det kan eksempelvis være familiemedlemmer, der har udsat kvinderne for vold. Skønt det således er langt de fleste kvinder, der har været udsat for partnervold, er der dog en mindre andel, der har været udsat for vold fra andre personer.

Tabel 39. Kvinder opdelt efter, om de har været udsat for vold fra en partner eller tidligere partner. 2012.

Årstal	**Ja** ***Andel (antal)***	**Nej** ***Andel (antal)***	**I alt** ***Andel (antal)***
2012	78% (708)	22% (201)	100% (909)

Anm. Antallet af kvinder på krisecenter dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være flergangsbrugere iblandt kvinderne.

Kvinderne (i alt 708), som har svaret, at de har været udsat for vold fra en partner eller en tidligere partner, er blevet spurgt om, hvilket køn deres partner eller tidligere partner har. Langt de fleste kvinder, 99 procent, der har været udsat for partnervold, har haft en mandlig partner. Kun 1 procent har svaret, at deres partner eller tidligere partner er en kvinde, og en enkelt har eller har haft en transmand[22] som partner.

Tabel 40. Kvinder opdelt efter, deres partner eller tidligere partners køn. 2012.

Årstal	**Mand** ***Andel (antal)***	**Transmand** (Ftm: Female to male) ***Andel (antal)***	**Kvinde** ***Andel (antal)***	**Transkvinde** (Mtf: Male to female) ***Andel (antal)***	**I alt** ***Andel (antal)***
2012	99% (726)	0% (1)	1% (4)	0% (0)	100% (731)

Anm. Antallet af kvinder på krisecenter dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være flergangsbrugere iblandt kvinderne.

[22] Kvinde, der er blevet til en mand.

Temaanalyse 4. Psykologsamtaler til kvinderne

Kvinder, der er eller har været i et voldeligt parforhold, er i risiko for at opleve en lang række af negative konsekvenser. Undersøgelser viser, at voldsramte kvinder har en langt højere forekomst af mentale helbredsproblemer, som fx PTSD, depression, angst, selvmordsforsøg og misbrug. Følelser af skyld, skam, selvbebrejdelser, vrede og frygt kan ligeledes være hyppigt forekommende for kvinder, der har været udsat for vold[23]. En større dansk undersøgelse viser tilsvarende, at kvinder, der er udsat for fysisk vold fra en partner, ofte eller meget ofte oplever stress[24].
Psykologbehandling og psykologsamtaler kan være en støtte til kvinderne til at bearbejde deres oplevelser og traumer fra volden, de har oplevet. Fx viser en undersøgelse af en gruppe af kvinder, der havde haft ophold på et krisecenter, og som blandt andet modtog psykologsamtaler, at kvinderne havde en positiv udvikling i deres trivsel[25]. 85 procent af kvinderne (i alt 41) havde opnået en positiv udvikling i trivsel, som blev målt på angst/bekymring, depression, mental velbefindende, selvkontrol, generel sundhedsopfattelse og energi/vitalitet[26]. Psykologbehandling kan hjælpe kvinderne til at reflektere og gøre kvinderne i stand til at bryde de mønstre, der fastholder dem i voldelige forhold. Samme undersøgelse viste, at 70 procent af de kvinder, der boede sammen med voldsudøveren ved projektets opstart, havde valgt at flytte fra voldsudøveren[27].

I 2012 har vi undersøgt, om kvinderne, der har haft ophold på et krisecenter, har modtaget psykologsamtaler, og hvilken ordning de i så fald har modtaget samtalerne fra. For de kvinder, der ikke modtager psykologsamtaler, har vi spurgt, om de oplever et behov for at få psykologbehandling.
Som det ses i Tabel 41, er det kun en mindre del af kvinderne, (27 procent), der modtager psykologbehandling i forbindelse med deres ophold på et kvindekrisecenter. Kvinder, der er født i Danmark, modtager hyppigere psykologsamtaler end kvinder, der ikke er født i Danmark, og forskellen er statistisk signifikant. 30 procent af kvinderne, der er født i Danmark, modtager psykologsamtaler, mens dette gør sig gældende for

[23] *'Ud af voldens skygge. Evaluering af rådgivning og behandlingseffekt',* N. Beck & A. Elklit, Videnscenter for Psykotraumatologi, Syddansk Universitet, 2012, s. 6.

[24] *'Vold i nære relationer. Omfanget, karakteren og udviklingen samt indsatsen mod partnervold blandt kvinder og mænd – 2010',* K. Helweg-Larsen, Statens Institut for Folkesundhed i samarbejde med Ministeriet for Ligestilling og Kirke, 2012, s. 87.

[25] *'Støtte og behandling til kvinder og børn i voldsramte familier slutrapport',* Rambøll, 2011, s. 2.

[26] *'Støtte og behandling til kvinder og børn i voldsramte familier slutrapport',* Rambøll, 2011, s. 39-40.

[27] *'Støtte og behandling til kvinder og børn i voldsramte familier slutrapport',* Rambøll, 2011, s. 2.

24 procent af de kvinder, der ikke er født i Danmark[28]. En anden indikator for at se på, hvorvidt nationalitet har betydning for, om man modtager psykologsamtaler, er dansk statsborgerskab, og her viser sig et tilsvarende resultat. Kvinder med dansk statsborgerskab modtager hyppigere psykologsamtaler end kvinder, der ikke har dansk statsborgerskab, henholdsvis 30 procent og 22 procent, og forskellen er statistisk signifikant[29]. Der er derimod ikke statistisk signifikant forskel på, om kvinderne har børn med på krisecenter eller ej i forhold til, om de modtager psykologsamtaler.
Ser vi på kvindernes alder, er der en tendens til, at de ældre kvinder i mindre grad modtager psykologsamtaler end de yngre[30], hvor skellet ligger ved aldersgruppen 18-34 år (de yngre kvinder) og kvinder på 35 år og derover (de ældre kvinder).
I forhold til kvindernes uddannelsesniveau tyder det på, at kvinder med et lavere uddannelsesniveau i mindre grad modtager psykologsamtaler end kvinder med et højere uddannelsesniveau[31]. Skellet ligger her mellem kvinder, der har grundskolen som højest fuldførte uddannelse, og kvinder med de øvrige uddannelser. Kvinder med almen og erhvervsgymnasial uddannelse, erhvervsfaglig uddannelse, kort, mellemlang og videregående uddannelse modtager alle andelsmæssigt mere psykologhjælp end kvinder med grundskolen som højest fuldførte uddannelse. En forsigtig fortolkning af dette resultat kunne være, at kvinder med et højere uddannelsesniveau i højere grad ser psykologsamtaler som en hjælp og derfor takker ja til at modtage denne ydelse end kvinder med et lavere uddannelsesniveau. Der er dog det forbehold, at forskellige uddannelsestyper er slået sammen for at have nok statistisk styrke til at udføre denne test.

Tabel 41. Kvinder opdelt efter, om de modtager psykologsamtaler i forbindelse med deres ophold på krisecenter. 2012.

Årstal	**Ja** ***Andel (antal)***	**Nej** ***Andel (antal)***	**I alt** ***Andel (antal)***
2012	27% (237)	73% (628)	100% (865)

Anm. Antallet af kvinder på krisecenter dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være flergangsbrugere iblandt kvinderne.

De kvinder, der ikke modtager psykologsamtaler i forbindelse med deres ophold på krisecenter, er blevet spurgt, om de ønsker psykologsamtaler. Her har langt størsteparten, (70 procent), af kvinderne svaret, at de ikke ønsker psykologsamtaler. 30 procent, i alt 161 kvinder, som ikke modtager psykologsamtaler, har svaret at de ønsker psykologsamtaler.

[28] P=0,043.

[29] P=0,019.

[30] En chi^2-test viser, at der ikke er statistisk signifikant forskel på fordelingen af psykologhjælp mellem de forskellige aldersgrupper, da P=0,37. Men en gammatest viser dog en signifikant positiv sammenhæng(P=0,030), hvilket betyder, at jo ældre kvinderne er, jo mindre er sandsynligheden for, at de modtager psykologhjælp sammenlignet de yngre kvinder.

[31] En chi^2-test viser, at der er statistisk signifikant forskel på kvindernes uddannelsesniveau og om de modtager psykologsamtaler, P=0,016. En gammatest viser, at der er signifikant negativ sammenhæng mellem uddannelsesniveau og kvindernes modtagelse af psykologsamtaler, gamma-koefficient=-0,181, P=0,004. De fire uddannelseskategorier for denne test er: 1. Grundskole, 2. Almen og erhvervsgymnasial uddannelse, 3. Erhvervsfaglig uddannelse, 4. Kort, mellemlang og lang videregående uddannelse.

Kvinderne er blevet stillet spørgsmålet, mens de har haft ophold på et kvindekrisecenter. En krisecentermedarbejder påpeger, at kvindernes behov for psykologsamtaler nogle gange opstår på et senere tidspunkt, efter kvinden er flyttet ud fra krisecentret, og hun har fået stabiliseret sit liv og sin hverdag igen. Der kan således være et andet behov for psykologsamtaler for kvinderne, hvis de fx blev spurgt på et senere tidspunkt, efter de er flyttet ud fra et kvindekrisecenter.

Tabel 42. Kvinder opdelt efter, om de ønsker psykologbehandling i forbindelse med deres ophold på krisecenter. 2012.

Årstal	Ja *Andel (antal)*	Nej *Andel (antal)*	I alt *Andel (antal)*
2012	30% (161)	70% (377)	100% (538)

Anm. Antallet af kvinder på krisecenter dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være flergangsbrugere iblandt kvinderne.

39 procent (i alt 91) af kvinderne, der modtager psykologsamtaler i forbindelse med deres ophold på krisecenter, får samtalerne af krisecentrets psykolog. 34 procent (80 kvinder) går til psykolog via en ordning uden for krisecentret. 18 procent (41 kvinder) har under krisecenteropholdet modtaget akut psykologhjælp via LOKKs ordning (se nedenfor). Ni procent har angivet svarkategorien 'andet', og her er fortrinsvis givet uddybende eksempler på de tre øvrige svarmuligheder. Fx er det præciseret, at nogle får psykologsamtaler via kommunens psykolog eller tilbud, nogle får samtaler via egen læge og sygesikringsordningen, og nogle er allerede i et behandlingsforløb med psykologsamtaler inden deres krisecenterophold.
En del af svarene i andet-kategorien omfatter desuden kvinder, der modtager psykologsamtaler fra den nye forsøgsordning, der trådte i kraft medio september 2012, hvor kvinder på krisecenter tilbydes op til fire timers afklarende psykologsamtaler[32].

Forsøgsordning med psykologsamtaler til kvinder på kvindekrisecenter
En ny forsøgsordning giver nu kvinder mulighed for at modtage psykologsamtaler i løbet af deres ophold. Kvinderne vil kunne få op til fire afklarende psykologsamtaler enten individuelt eller i gruppeforløb. Krisecentrene har lavet aftaler med lokale psykologer, hvor de sikrer, at kvinden kan få en tid indenfor kort tid. Såfremt kvinden har et ønske om at anvende en anden psykolog skal krisecentret være lydhør herfor. For de kvinder, der har behov herfor, kan tolk tilbydes.
Tilbuddet om psykologsamtaler startede den 15. september 2012. Der er afsat 16 millioner kroner til forsøgsordningen, der løber over de næste to år. Forsøgsordningen administreres af Landsorganisation for Kvindekrisecentre (LOKK). Midlerne til forsøgsordningen er afsat i forbindelse med satspuljeaftalen for 2012.

[32] Da forsøgsordningen trådte i kraft i september 2012, er der endnu ikke opgørelser over antallet af kvinder, der har benyttet ordningen.

Tabel 43. Kvinder opdelt efter, hvilken ordning, de modtager psykologsamtaler fra. 2012.

Årstal	Psykologsamtaler på krisecentret (krisecentrets psykolog) *Andel (antal)*	Akut psykologhjælp via LOKKs ordning (under krisecenter-opholdet) *Andel (antal)*	Psykolog-samtaler uden for krisecentret *Andel (antal)*	Andet* *Andel (antal)*	I alt *Andel (antal)*
2012	39% (91)	18% (41)	34% (80)	9% (22)	100% (234)

Anm. * Spørgeskemaet var lavet, inden den nye forsøgsordning startede. Derfor er der ikke en selvstændig svarkategori for dette tilbud. Antallet af kvinder på krisecenter dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være flergangsbrugere iblandt kvinderne.

LOKKs ordning om akut psykologbistand er bevilget af Ligestillingsministeriet, og er til kvinder som ankommer til krisecentret og har været udsat for en ekstrem vold, som de reagerer på. Psykologen skal kunne komme inden for nogle få timers varighed.

Kvinderne, der ikke modtager psykologsamtaler, og som ønsker samtaler, er blevet spurgt om årsagen til, at de ikke modtager psykologsamtaler. Der var mulighed for at sætte flere krydser i svarkategorierne. Som det fremgår af tabellen nedenfor, har 41 procent angivet, at de ikke har fået tilbud om psykologsamtaler, mens 40 procent angiver, at de ikke selv har råd til at betale for psykologsamtaler. Kvinder, der har haft ophold på et krisecenter fra januar 2012 til september 2012 har ikke kunnet få tilbuddet om psykologsamtaler fra den nye forsøgsordning, da denne først startede medio september 2012. 32 procent har sat kryds i 'andet'-kategorien. Svarene i denne kategori omfatter især to forhold: Det ene forhold er, at kvinden kun boede i meget kort tid på krisecentret, og at dette var grunden til, at hun ikke nåede at få tilbud om eller at få iværksat nogen psykologsamtaler. Det andet forhold er, at der *er* sat en proces i gang om, at kvinden skal have psykologsamtaler, men at hun endnu ikke er startet på at få det. Det kan fx være, at der bliver søgt om tilskud via kommunen, at krisecentret er i gang med at finde en psykolog til kvinden, eller at kvinden vil søge via egen læge. Fire procent af kvinderne (i alt 5 kvinder) har svaret, at grunden til, de ikke modtager psykologsamtaler, er, at de ikke har kendskab til sygesikringsordningen med tilskud til psykologsamtaler.

Tabel 44. Kvinder opdelt efter, hvorfor de ikke modtager psykologsamtaler. 2012.

Årstal	Jeg har ikke fået det tilbudt *Andel (antal)*	Jeg har ikke råd til selv at betale *Andel (antal)*	Jeg kender ikke til sygesikrings-ordningen med tilskud til psykologsamtaler *Andel (antal)*	Andet *Andel (antal)*
2012	41% (50)	40% (48)	4% (5)	32% (39)

Anm. Antallet af kvinder på krisecenter dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være flergangsbrugere iblandt kvinderne. Sammenlagt giver procenterne ikke 100 procent, da der kunne angives flere grunde til, at kvinden ikke modtager psykologsamtaler.

Opsummering

I 2012 er kvinderne blevet spurgt, om de modtager psykologsamtaler i forbindelse med deres ophold på krisecenter. Kun en mindre del af kvinderne, 27 procent, modtager psykologsamtaler i forbindelse med deres ophold på krisecenter. Det er især kvinder, der er født i Danmark, og/eller som har dansk statsborgerskab, som modtager psykologsamtaler. Der er tendens til, at yngre kvinder i alderen op til 34 år hyppigere modtager psykologsamtaler end kvinder, der er 35 år og derover. I forhold til kvindernes uddannelsesniveau, tyder det på, at kvinder med et lavere uddannelsesniveau i mindre grad modtager psykologsamtaler end kvinder med et højere uddannelsesniveau. Skellet ligger her ved kvinder, som har grundskolen som højst fuldførte uddannelsesniveau og kvinder med de øvrige uddannelser. Der er ikke forskel på, om kvinderne har børn med på krisecenter eller ej, i forhold til om de modtager psykologsamtaler.

39 procent modtager psykologsamtaler af krisecentrets psykolog, 34 procent modtager psykologsamtaler udenfor krisecentret, og 18 procent modtager psykologhjælp via LOKKs ordning[33].

Kvinderne, der *ikke* modtager psykologsamtaler, er blevet spurgt, om de ønsker psykologsamtaler, hvilket 70 procent har svaret nej til, mens 30 procent har angivet et ønske herom.

De kvinder, der ikke modtager psykologsamtaler, og som ønsker samtaler, har svaret på, hvorfor de ikke får det. Der var mulighed for at sætte flere krydser. 41 procent har ikke fået tilbud om psykologsamtaler, og 40 procent har ikke selv råd til at betale. 32 procent har svaret 'andet', som især omfatter to forhold; dels at kvinden boede kort tid på krisecentret, og derfor ikke nåede at få tilbud om psykologsamtaler, og dels at der *er* sat en proces i gang for, at kvinden kan modtage psykologsamtaler.

[33] Akut psykologbistand via LOKKs ordning er bevilget af Ligestillingsministeriet, og er til kvinder som ankommer til krisecentret og har været udsat for en ekstrem vold, som de reagerer på. Psykologen skal kunne komme med nogle timers varighed.

Temaanalyse 5: Psykologsamtaler til børn på krisecenter

I juli 2008 blev det lovpligtigt for kommunerne at tilbyde psykologhjælp til børn over 6 år, som er med deres mor på krisecenter. I juli 2009 blev loven revideret som led i 'Barnets reform', så retten til psykologbistand blev udvidet til også at gælde børn på krisecenter under 6 år. Omfanget skal være på mindst 4 timer og maksimalt 10 timer. Det er både i 2009, i 2010 og igen her i 2012 blevet undersøgt, om børnene på krisecenter er blevet tilbudt psykologsamtaler.

Servicelovens § 109, stk. 5
Psykologbehandling til børn på krisecenter
Kommunalbestyrelsen skal tilbyde psykologbehandling til alle børn, som ledsager moren under dennes ophold i boformer efter denne bestemmelse. Behandlingen skal have et omfang på mindst fire timer og op til ti timer afhængigt af barnets behov. Behandlingen skal udføres af en autoriseret psykolog. Pligten til at tilbyde psykologbehandling gælder uanset opholdets varighed. Tilbuddet skal iværksættes under selve opholdet eller i umiddelbart forlængelse heraf.

Fra 1. august 2010 påhvilede det ikke længere kun beliggenhedskommunen for krisecenteret at tilbyde psykologhjælp, men samtlige kommuner. Betalingen påhvilede kvindens oprindelige opholdskommune og foregik via mellemkommunal refusion.

Efter en ændring[34] i "Lov om retssikkerhed og administration af det sociale område" og "Lov om social service" forbliver børnenes oprindelige opholdskommune nu også handlekommune i forhold til ydelser efter serviceloven, mens kvinden og børnene opholder sig på krisecentret. Det gælder fx psykologhjælp til børn på krisecenter. Børnenes oprindelige opholdskommune skal nu både yde og betale psykologhjælpen til børnene, mens kvinden og børnene er på krisecenter, medmindre de to implicerede kommuner laver en delegationsaftale med mellemkommunal refusion fra den oprindelige opholdskommune til kommunen, der påtager sig ydelsen.

Tilbud om psykologsamtaler

Det er barnets mor, der bliver spurgt, om hun ønsker, at hendes barn skal have psykologsamtaler. For at barnets mor kan få tilbudt psykologsamtaler til barnet, kræver det, at hun enten har forældremyndighed eller delt fælles forældremyndighed.
Fra 2009 til 2010 har der været en signifikant stigning i andelen af mødre til børn på krisecenter, der har fået tilbudt psykologsamtaler til deres barn. Mens omkring hver anden mor til et barn fik det tilbudt i 2009, er andelen steget til tre ud af fire mødre til børn i 2010, fra 53 procent til 74 procent. Fra 2010 til 2012 er der sket en yderligere signifikant stigning i andelen, der bliver tilbudt psykologhjælp, til 82 procent. Siden

[34] L169, vedtaget som lov nr. 550 af 26. maj 2010.

lovgivningen blev vedtaget har der dermed været en stigning henover årene i andelen af børn på krisecenter, som bliver tilbudt psykologhjælp.
I 2012 er der således minimum 558 børn, der er blevet tilbudt psykologhjælp. Da der ikke er svar fra alle børn på krisecenter, er det reelle tal formentligt højere.

Tabel 45. Psykologsamtaler til børn på krisecenter. 2009, 2010, 2012.

	2009 *Andel (antal)*	**2010** *Andel (antal)*	**2012** *Andel (antal)*
Moren til barnet har fået tilbuddet	53% (376)	74% (482)	82% (558)
Moren til barnet har *ikke* fået tilbuddet	47% (331)	26% (170)	18% (122)
I alt	100% (707)	100% (652)	100% (680)

Anm. Børn med ophold under 1 uge indgår ikke i opgørelsen. Antallet af børn dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke børn, da der kan være børn med flere ophold inden for samme år. Derudover er der ikke spørgeskemaoplysninger om samtlige børn der har været på krisecenter i 2012.

Der er en signifikant sammenhæng mellem alder, og om moren til barnet er blevet tilbudt psykologsamtaler til barnet, idet des ældre barnet er, des større er sandsynligheden for, at moren til barnet er blevet tilbudt psykologsamtaler (se Tabel 46). Mens 92 procent af børnene i alderen 13-17 år har fået tilbuddet, så er andelen 78 procent blandt de 0-6-årige. Det skal formentlig ses i lyset af, at helt små børn ikke altid er gamle nok til at modtage psykologsamtaler, men det er vigtigt at understrege at lovgivningen dækker alle børn.

Tabel 46. Tilbudt psykologsamtaler til børn på krisecenter fordelt på alder.

	0-6 år *Andel (antal)*	**7-12 år** *Andel (antal)*	**13-17 år** *Andel (antal)*
Moren til barnet har fået tilbuddet	78% (315)	86% (180)	92% (61)
Moren til barnet har *ikke* fået tilbuddet	22% (87)	14% (29)	8% (5)
I alt	100% (402)	100% (209)	100% (66)

Anm. Børn med ophold under 1 uge indgår ikke i opgørelsen. Antallet af børn dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke børn, da der kan være børn med flere ophold inden for samme år. Derudover er der ikke spørgeskemaoplysninger om samtlige børn der har været på krisecenter i 2012. P=0,004, Gamma=-0,3.

Børn, der er blevet udsat for fysisk og/eller psykisk vold, har *ikke* en større sandsynlighed for at blive tilbudt psykologsamtaler end børn, der ikke er blevet udsat for fysisk og/eller psykisk vold. I 2010 havde børn, som var blevet udsat for fysisk og/eller psykisk vold, modsat en større sandsynlighed for at blive tilbudt psykologsamtaler end børn, der ikke var blevet udsat for fysisk og/eller psykisk vold. . Det kan tyde på, at der kan være sket en mentalitetsændring, hvor der er kommet større opmærksomhed på at tilbyde psykologhjælp - også til de børn, der ikke direkte er blevet udsat for vold. I den sammenhæng er det vigtigt at bemærke, at det er mindst lige så skadeligt for et barn at være vidne til volden mod en forælder som selv at blive udsat for vold (Øverlien, 2007). I forlængelse heraf er der dog ikke en sammenhæng mellem, at barnet har været vidne til vold mod sin mor, og at barnet bliver tilbudt psykologhjælp. Barnets køn har heller ikke betydning for, om barnet er blevet tilbudt psykologsamtaler.

Det er også blevet undersøgt, om der er en sammenhæng mellem om moren til barnet tilbydes psykologhjælp til barnet, og hvorvidt barnet er blevet udsat for et seksuelt overgreb (se Tabel 47). Her viser der sig en signifikant sammenhæng. I 95 procent af tilfældene, hvor der er er mistanke om et seksuelt overgreb mod barnet, har moren fået tilbuddet. Er barnet blevet udsat for et seksuelt overgreb, er andelen lavere, 83 procent, og tilsvarende 83 procent, hvis barnet *ikke* er blevet udsat for et seksuelt overgreb. Det tyder på, at mistanken om et seksuelt overgreb kan være en forstærkende faktor i forhold til at moren tilbydes psykologsamtaler til barnet.

Tabel 47. Psykologsamtaler til børn på krisecenter fordelt på om barnet er blevet udsat for et seksuelt overgreb.

	Ja *Andel (antal)*	**Der er mistanke om et seksuelt overgreb** *Andel (antal)*	**Nej** *Andel (antal)*	**Ved ikke** *Andel (antal)*
Moren til barnet har fået tilbuddet	83% (10)	95% (20)	83% (483)	69% (34)
Moren til barnet har *ikke* fået tilbuddet	17% (2)	5% (1)	17% (102)	31% (15)
I alt	100% (12)	100% (21)	100% (585)	100% (49)

Anm. Børn med ophold under 1 uge indgår ikke i opgørelsen. Antallet af børn dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke børn, da der kan være børn med flere ophold inden for samme år. Derudover er der ikke spørgeskemaoplysninger om samtlige børn der har været på krisecenter i 2012. P=0,04.

Børn i psykologbehandling

I 2009 tog 54 procent af de mødre, som blev tilbudt psykologhjælp til deres barn, imod tilbuddet. I 2010 steg andelen signifikant til 68 procent, og i 2012 er andelen steget signifikant igen til 75 procent.
Siden tilbuddet om psykologhjælp startede medio 2008, er der altså både sket en stigning blandt mødre på krisecentre, der har fået *tilbudt* psykologhjælp til deres børn, og en stigning i mødre på krisecentre, der *tager imod tilbuddet* om psykologhjælp til deres barn (se Tabel 48).

Tabel 48. Børn på krisecenter, fordelt efter om deres mødre har taget imod tilbuddet om psykologsamtaler til dem. 2009, 2010, 2012.

	2009 *Andel (antal)*	**2010** *Andel (antal)*	**2012** *Andel (antal)*
Moren til barnet har taget imod tilbuddet	57% (209)	68% (319)	75% (412)
Moren til barnet har *ikke* taget imod tilbuddet	43% (158)	32% (153)	25% (140)
I alt	100% (367)	100% (472)	100% (552)

Anm. Børn med ophold under 1 uge indgår ikke i opgørelsen. Antallet af børn dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke børn, da der kan være børn med flere ophold inden for samme år. Derudover er der ikke spørgeskemaoplysninger om samtlige børn der har været på krisecenter i 2012.

Da det kan være skadeligt for børn at blive udsat for fysisk vold, kunne det forventes, at moren i højere grad tager imod tilbuddet om psykologhjælp til barnet i de tilfælde, hvor

barnet netop er blevet udsat for fysisk vold.. Det viser sig imidlertid, at der *ikke* er nogen sammenhæng imellem disse to forhold (se Tabel 49).

Tabel 49. Børn på krisecenter fordelt efter om deres mødre har taget imod tilbuddet om psykologsamtaler til dem, og om barnet er blevet udsat for fysisk vold, 2012.

	Barnet udsat for fysisk vold ***Andel (antal)***	**Barnet er *ikke* blevet udsat for fysisk vold** ***Andel (antal)***
Moren til barnet har taget imod tilbuddet	74% (115)	75% (273)
Moren til barnet har *ikke* taget imod tilbuddet	26% (41)	25% (93)
I alt	100% (156)	100% (366)

Anm. Børn med ophold under 1 uge indgår ikke i opgørelsen. Antallet af børn dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke børn, da der kan være børn med flere ophold inden for samme år. Derudover er der ikke spørgeskemaoplysninger om samtlige børn, der har været på krisecenter i 2012. P= 0,84.

I tråd hermed er der heller ikke en sammenhæng mellem, om barnet er blevet udsat for psykisk vold set i forhold til, om moren tager imod tilbuddet (fremgår ikke af tabel). Ej heller er der nogen signifikant sammenhæng mellem udsættelse for seksuelle overgreb og morens accept af tilbuddet om psykologsamtaler (fremgår ikke af tabel).

Derudover er der ikke nogen signifikant sammenhæng mellem, at barnet har været vidne til volden mod mor, og hvorvidt moren tager imod tilbuddet om psykologsamtaler (se Tabel 50).

Tabel 50. Børn på krisecenter, fordelt efter om deres mødre har taget imod tilbuddet om psykologsamtaler til dem og været vidne til vold mod mor. 2012.

	Været vidne til vold mod mor ***Andel (antal)***	**Ikke været vidne til vold mod mor** ***Andel (antal)***
Moren til barnet har taget imod tilbuddet	75% (344)	70% (58)
Moren til barnet har *ikke* taget imod tilbuddet	25% (112)	30% (25)
I alt	100% (456)	100% (83)

Anm. Børn med ophold under 1 uge indgår ikke i opgørelsen. Antallet af børn dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke børn, da der kan være børn med flere ophold inden for samme år. Derudover er der ikke spørgeskemaoplysninger om samtlige børn der har været på krisecenter i 2012. P=0,285.

Alder har derimod en betydning. Des ældre barnet er, des større sandsynlighed er der for, at moren har taget imod tilbuddet om psykologsamtaler til barnet (fremgår ikke af tabel). Barnets alder indvirker dermed både på, om moren i første omgang får tilbuddet om psykologsamtaler og efterfølgende også på, om moren takker ja til tilbuddet. Barnets køn har derimod ikke en betydning for morens beslutning.

Tabel 51 viser, at 73 procent af børnene, der modtager psykologsamtaler, har modtaget mellem en og fire timer. 16 procent har modtaget fem til otte timer, mens de resterende 12 procent har modtaget ni til ti timer. Ti timer er det maksimale antal timer, der er mulighed for i psykologordningen til børn på krisecenter. Lovkravet er, som

tidligere nævnt, at barnet skal have tilbudt minimum fire timers psykologhjælp og derefter efter behov op til ti timer. Hvorvidt børnene, der har fået under 10 timer, alle betragtes som færdigbehandlede, eller om nogle af børnene fortsat var i behandling, da spørgeskemaet blev udfyldt, er ikke kendt. Det sidste synes dog sandsynligt, da det netop er muligt at fortsætte med psykologsamtalerne efter udflytning fra krisecenteret. I en nylig evaluering af psykologsamtaler til børn på krisecentre foretaget af SFI og Ankestyrelsen, er der blevet sendt et spørgeskema til landets kommuner, hvor kommunerne selv har angivet omfanget af afholdte timer (SFI & Ankestyrelsen, 2013). Her angives det, at andelen af børn, der kun modtager 1-4 timer, er 31 procent og dermed betydeligt lavere end i denne opgørelse, hvor andelen er 73 procent. Hovedforklaringen på denne forskel formodes netop at være, at nærværende opgørelse kun dækker over afholdte timer, mens barnet bor på krisecenteret, mens kommunerne i omtalte evaluering angiver modtagne psykologtimer også efter udflytning. I tråd hermed angiver to kommuner i omtalte evaluering, at børn fra denne kommune først tilbydes psykologhjælp efter udflytning fra krisecenteret.

Tabel 51 viser endvidere, at i 2010 var omfanget af afholdte timer lidt højere end i 2012. Hvad årsagen til faldet er, er uvist.

Tabel 51. Antal modtagne psykologsamtaler blandt børn på krisecenter, der modtager psykologsamtaler efter Servicelovens § 109, stk. 5. 2010, 2012.

Antal timer	2010 *Andel (antal)*	2012 *Andel (antal)*
1-4 timer	64% (153)	73% (179)
5-8 timer	17% (41)	16% (39)
9-10 timer	19% (44)	12% (29)
I alt	100% (325)	100% (254)

Anm. Børn med ophold under 1 uge indgår ikke i opgørelsen. Antallet af børn dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke børn, da der kan være børn med flere ophold inden for samme år. Derudover er der ikke spørgeskemaoplysninger om samtlige børn, der har været på krisecenter i 2012.

I 2010 var der en helt klar, stærk sammenhæng mellem barnets køn og det afholdte antal time: pigerne havde modtaget væsentligt flere timer end drengene. Det tydede på, at der var behov for en *større* fokusering på drengenes håndtering af at være blevet udsat for vold. I 2012 er der ikke længere en sammenhæng mellem antallet af timer og barnets køn[35] (fremgår ikke af tabel). Piger og drenge modtager nu cirka samme antal timer, hvilket tyder på, at der er kommet en større bevidsthed om, at drenge ligeså vel som piger kan have behov for psykologsamtaler til at bearbejde de voldsomme oplevelser. Derudover er der ikke nogen sammenhæng mellem barnets alder, og hvor mange timer barnet har fået (fremgår ikke af tabel). Endelig hænger antallet af timer logisk sammen med opholdstiden på krisecentret, således at des længere ophold, des flere timer[36] (fremgår ikke af tabel). Det skal pointeres, at barnet kan fortsætte i

[35] P=0,089, Gamma=0,18.

[36] P≤0,000, Gamma=0,53.

psykologsamtaler efter udflytning fra krisecenteret. Opgørelsen over antal timer dækker *kun* over afholdte timer, mens barnet opholder sig på krisecenteret.

Volden har også betydning for antallet af timer. Børn, der er blevet udsat for fysisk vold[37], får signifikant flere timer hos psykologen, og børn, der er blevet udsat for psykisk vold[38], får også signifikant flere timer end børn, der *ikke* er blevet udsat for psykisk vold (fremgår ikke af tabel). Dette mønster gjorde sig også gældende i 2010.

Selve effekten af behandlingen er ikke undersøgt nærmere her i årsstatistikken, men det er vigtigt at præcisere, at effekten af behandlingen mindskes, hvis mødrene fortsat sidder fast i deres egne problemer og ikke kommer videre mentalt (Evaluering af psykologhjælp til børn på krisecenter, SFI & Ankestyrelsen, 2013; Børn i familier med vold, Servicestyrelsen, 2011).

Årsager til at afslå psykologhjælp

Tabel 48 viste, at 25 procent af de mødre, der har fået tilbudt psykologhjælp til deres børn, har afslået hjælpen.

Den hyppigste årsag hertil er, at moren eller barnet oplever, at der ikke er brug for psykologhjælp, da de føler sig tilstrækkeligt støttet i forvejen af krisecentret (se Tabel 52). Denne årsag gælder i 27 procent af tilfældene, hvor moren afslår tilbuddet om psykologhjælp til barnet. I 24 procent af tilfældene nævnes som årsag, at moren ikke mener, at barnet har behov for psykologhjælp, og for 19 procents vedkommende ønskede moren ikke, at barnet deltog i samtalerne. Her er det altså moren, der bliver den primære barriere for, at barnet ikke modtaget psykologhjælp. Når et barn er vidne til vold mod en forælder oplever det en eksistentiel angst for at miste den pågældende forælder, og denne angst kan give dybe traumer hos barnet (Killén, 2001). Et litteraturstudie af børn i familier med vold viser, at det at opleve fars vold mod mor, er den mest skadelige form for vold, et barn kan udsættes for. Det vil sige, at det er potentielt mere skadeligt, end hvis barnet selv blev direkte udsat for fysisk vold. Forskningen viser sammenstemmende, at børn, der er vidne til vold mod mor, har øget risiko for:

- Øget aggressivitet
- Depression
- Angst og uro
- Udadreagerende adfærd
- At få diagnosen PTSD (post traumatisk stress disorder)
- At udvikle svage sociale kompetencer
- Selv at blive udsat for fysisk og seksuel vold
  (Øverlien, 2007)

[37] P≤0,000, Gamma=-0,51.
[38] P≤0,000, Gamma=-0,52.

Når mor skal tage stilling til, om barnet skal tilbydes psykologhjælp, er det vigtigt, at mor oplyses om det skadelige ved at være vidne til vold, overvære som overhøre. Har barnet været vidne til volden, er det vigtigt, at det får hjælp til at bearbejde de voldsomme oplevelser.

11 procent af børnene, der ikke har taget imod tilbuddets, deltog allerede i et behandlingsforløb andetsteds. Syv procent angiver, at barnets mor er blevet rådgivet af krisecenterpersonalet om, at barnet ikke har brug for psykologsamtaler. I rapporten fra 2013 om evaluering af psykologhjælp til børn på krisecenter (Ankestyrelsen og SFI, 2013) beskrives det på baggrund af interviews med psykologerne, at det netop kan være en barriere for tilbuddet om psykologhjælp, hvis de ansatte på krisecenteret mener, at de udfører så godt et arbejde med børnene, at det ikke er nødvendigt, at børnene også kommer til psykolog. Det er derfor vigtigt, at personalet på krisecenteret kan se en mening med tilbuddet og herunder, at der etableres et godt samarbejde mellem krisecenteret og psykologen, hvor begges indsats og faglighed anerkendes. Flere af psykologerne beskriver, at hvis tilbuddet ikke præsenteres positivt på krisecenteret, så oplever de netop, at de modtager langt færre børn.

I seks procent af tilfældene ønskede barnet ikke at deltage i samtalerne. Derudover angives det for fem procent, at barnet ikke har overværet volden og tilsvarende i fem procent af tilfældene ønskede barnets mor ikke, at barnets far skulle kontaktes for at give samtykke til psykologsamtaler. For en procents vedkommende ønskede faren ikke, at barnet deltog i samtalerne og tilsvarende for en procents vedkommende vurderede kommunens psykolog, at barnet ikke har brug for psykologsamtaler. Endelig gælder det for en procent, at moren ikke har forældremyndighed over barnet. Andre årsager, der nævnes, er, at barnet var for lille til at kunne profitere af behandlingen, eller at moren og barnet hurtigt fraflyttede krisecentret igen. Det har været muligt at angive flere årsager, og svarene summerer derfor ikke til 100 procent.
Svarene i 2012 kan ikke direkte sammenlignes med svarene i 2010, da der i 2012 er inddraget nye svarkategorier. Overordnet set er de angivende årsager og omfanget heraf rimeligt ens i 2010 og 2012.

Tabel 52. Årsager til ikke at tage imod tilbuddet om psykologhjælp. Blandt mødre, der har afslået tilbuddet om psykologhjælp. 2012.

Årsag til ikke at tage imod tilbuddet	2010 *Andel (antal)*	2012 *Andel (antal)*
Barnet/moren oplever, at der ikke er brug for psykologhjælp, da de føler sig tilstrækkeligt støttet i forvejen af krisecentret	-	27% (41)
Barnets mor mener ikke, at barnet har brug for psykologsamtaler	-	24% (36)
Barnets mor ønskede ikke, at barnet skulle deltage i samtalerne	25% (37)	19% (29)
Barnet er allerede i et behandlingsforløb andetsteds	9% (13)	11% (16)
Barnets mor er blevet rådgivet af krisecenterpersonalet om, at barnet ikke har brug for psykologsamtaler	-	7% (10)
Barnet har ikke overværet vold	-	5% (8)
Barnet ønskede ikke at deltage i samtalerne	15% (22)	6% (9)
Barnets mor ønskede ikke, at barnets far skulle kontaktes for at give samtykke til psykologsamtaler	2% (3)	5% (8)
Barnets far ønskede ikke, at barnet skulle deltage i samtalerne	1% (2)	1% (2)
Kommunens psykolog vurderede, at barnet ikke har brug for psykologsamtaler	-	1% (2)
Ved ikke	-	1% (2)
Barnets mor har ikke forældremyndighed over barnet	-	1% (1)
Barnet er allerede i et behandlingsforløb hos krisecentrets psykolog	3% (4)	0% (0)
Andet	56%	30% (45)
I alt	100% (149)	100% (150)

Anm. Børn med ophold under 1 uge indgår ikke i opgørelsen. Antallet af børn dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke børn, da der kan være børn med flere ophold inden for samme år. Derudover er der ikke spørgeskemaoplysninger om samtlige børn der har været på krisecenter i 2012. Det er muligt at sætte kryds i flere kategorier, og procenterne summer derfor ikke op til 100%. Der er blevet tilføjet yderligere svarkategorier i 2012, hvorfor sammenligningen mellem de to år skal tages med visse forbehold. En streg (-) betyder, at kategorien ikke var en svarmulighed i 2010.

Opsummering

Siden 2008 har det være lovpligtigt for kommunerne at tilbyde psykologhjælp til børn på krisecentre, serviceloven § 109, stk. 5. Fra 2009 til 2010 er andelen af mødre, der har fået tilbudt psykologhjælp til deres barn steget fra 53 procent til 74 procent. I 2010 er der sket en yderligere signifikant stigning til 82 procent. Over årene er der dermed sket en klar stigning i andelen af mødre til børn, der får tilbuddet om psykologhjælp til deres barn. Des ældre barnet er, des større er sandsynligheden for, at moren til barnet har fået tilbuddet. Børn der er blevet udsat for fysisk og/eller psykisk vold har *ikke* en større sandsynlighed for at blive tilbudt psykologsamtaler end børn, der ikke er blevet udsat for fysisk og/eller psykisk vold. Derimod er mistanken om et seksuelt overgreb en forstærkende faktor i forhold til, at moren tilbydes psykologsamtaler til barnet.

I 2009 tog 54 procent af mødrene, som blev tilbudt psykologhjælp til deres barn, imod tilbuddet. I 2010 steg andelen signifikant til 68 procent, og i 2012 er andelen steget signifikant igen til 74 procent. Der er ikke nogen signifikant sammenhæng mellem om moren har taget imod tilbuddet om psykologsamtaler til barnet, og hvorvidt barnet er blevet udsat for fysisk eller psykisk vold samt seksuelle overgreb. Ej heller er der en sammenhæng imellem, om barnet har været vidne til volden mod moren og om moren har taget imod tilbuddet. Des ældre barnet er, des større sandsynlighed er der for, at moren har taget imod tilbuddet om psykologsamtaler til barnet.

Piger og drenge modtager cirka det samme antal psykologtimer, og der er heller ikke forskel på børn i forskellige aldre i forhold til, hvor mange timer de modtager. Derimod har børn med længere opholdstid, samt børn der er blevet udsat for fysisk eller psykisk vold modtaget flere timer. Den hyppigste årsag til, at moren afslår tilbuddet om psykologtimer til barnet, er, at moren eller barnet oplever, at der ikke er brug for psykologhjælp, da de føler sig tilstrækkeligt støttet i forvejen af krisecentret. Denne årsag gælder i 27 procent af tilfældene, hvor moren afslår tilbuddet om psykologhjælp til barnet. I 24 procent af tilfældene nævnes som årsag, at moren ikke mener, at barnet har behov for psykologhjælp, og for 19 procents vedkommende ønskede moren ikke, at barnet deltog i samtalerne. Andre angivne grunde i rækkefølge efter hyppighed er, at barnet er allerede i et behandlingsforløb andetsteds, barnets mor er blevet rådgivet af krisecenterpersonalet om, at barnet ikke har brug for psykologsamtaler, barnet har ikke overværet vold, barnet ønskede ikke at deltage i samtalerne, barnets mor ønskede ikke, at barnets far skulle kontaktes for at give samtykke til psykologsamtaler, barnets far ønskede ikke, at barnet skulle deltage i samtalerne, samt at kommunens psykolog vurderede, at barnet ikke har brug for psykologsamtaler.

Temaanalyse 6. Kvinder med medfølgende børn på krisecentre

På landets kvindekrisecentre er det muligt at have børn med. I denne temaanalyse sættes der særligt fokus på kvinder på krisecenter, som har deres børn med. Lovgivningsmæssigt adskiller denne gruppe sig fra kvinder uden børn, idet kommunen er forpligtet til at tilbyde *kvinder med børn* en koordinerende familierådgiver.

En kortlægning af erfaringer med efterværn for voldsudsatte viser, at det generelle støtte- og efterværnstilbud ifølge kommunernes vurdering er mest dækkende i forhold til voldsudsatte kvinder *med* børn, mens tilbuddene vurderes at være mindre dækkende i forhold til voldsudsatte kvinder *uden* børn. Dette gælder særligt i forhold til psykologisk støttebehandling, akut bolignød og koordinerende hjælp, hvor støtten vurderes som markant mindre dækkende for kvinder uden børn. Årsagen hertil kan ifølge kortlægningen være, at der i regi af børneparagrafferne i Serviceloven kan iværksættes forskellige støttetilbud til kvinder med børn. Handlemulighederne er derimod mere begrænsede, når der er tale om kvinder uden børn, fordi støtten her følger voksenbestemmelserne. I sådanne tilfælde er støtten ofte afhængig af parallelle problemstillinger i relation til borgerens funktionsniveau og sociale udsathed fx misbrug, handicap og sindslidelser. Kvinder uden sådanne parallelle problemstillinger - og uden børn - kan derfor have vanskeligt ved at få adgang til støtte i kommunalt regi. Derudover oplyser kommunerne, at de også har en generelt højere grad af koordinering af sagen i forhold til voldsudsatte kvinder med børn end kvinder uden børn (Rambøll, 2012).

FAKTA om familierådgivningsordningen

Servicelovens § 109 stk. 4 er et tilbud om familierådgivning til kvinder, der kommer på krisecenter med børn.

Rådgivningen gives i forhold til bolig, økonomi, arbejdsmarked, skole, daginstitutioner, sundhedsvæsen mm. og skal understøtte de enkelte dele i kommunalbestyrelsens øvrige tilbud. Rådgivningen iværksættes, når forberedelsen til udflytning fra boformen påbegyndes, og indtil kvinden og børnene er etableret i egen bolig.

Et typisk forløb kan være et par timer om ugen med en varighed på 6 måneder med mulighed at forlænge det til 12 måneder ved særlige behov.

Kvinder, der ikke har del i forældremyndigheden over børnene, er ikke omfattet af tilbuddet. Tilbuddet om familierådgivning gives både i de tilfælde, hvor kvindens børn er med på krisecenter, og i de tilfælde, hvor børnene ikke er med på krisecentret.

Hvis kvinden flytter tilbage til voldsudøver bortfalder tilbuddet om familierådgivning.

Loven trådte i kraft 1. juli 2008.

I lyset af de forskellige muligheder kvinder med og uden børn har, er det derfor interessant at se nærmere på disse to grupper.

Kvinder med og uden børn på krisecenter

Ud af de 1.720 kvinder på krisecenter[39], som der er spørgeskemaoplysninger om, er der for 814 kvinder også oplysninger om børn. Det estimeres dermed, at 48 procent af kvinderne på krisecenter har medfølgende børn på krisecenter[40] (se Tabel 53). Tallet er forbundet med en vis usikkerhed. Blandt disse kvinder med medfølgende børn, har nogle af kvinderne derudover også børn, der ikke er med på krisecenteret.
47 procent af kvinderne på krisecenter har ikke børn, mens fem procent af kvinderne har børn, som ikke er med på krisecenteret. Samlet set estimeres det, at 48 procent har børn med på krisecenter og de resterende 52 procent ikke har.

Tabel 53. Kvinder med og uden børn på krisecenter. Estimater. 2012.

	Kvinder på krisecenter *med* medfølgende børn	**Kvinder på krisecenter *uden* børn**	**Kvinder på krisecenter *uden medfølgende børn*, men *har børn* der ikke er med på krisecenteret**	**I alt, kvinder på krisecenter**
Andel (antal)	48% (814)	47% (804)	5% (91)	100% (1.710)

Kvinderne med børn på krisecenter har hyppigst ét barn med, svarende til 50 procent af mødrene. 31 procent af gruppen af kvinder med medfølgende børn har 2 børn med, og 14 procent har 3 børn med. Fire procent har 4 børn med på krisecenter (se Tabel 54). Det gennemsnitlige antal børn pr. kvinde med medfølgende børn er dermed 1,7 børn. Samlet set er det gennemsnitlige antal medfølgende børn pr. kvinde for alle kvinder på krisecenter 0,8 børn.

Tabel 54. Antal barn pr. kvinde med barn/børn med på krisecenter.2012.

	1 barn	**2 børn**	**3 børn**	**4 børn**	**5 børn**	**6 børn**	**Total**
Andel (antal) kvinder	50% (408)	31% (254)	14% (113)	4% (33)	0% (4)	0% (2)	100% (814)

Anm. Antallet af børn og kvinder dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke børn og kvinder, da der kan være børn og kvinder med flere ophold inden for samme år. Derudover er der ikke spørgeskemaoplysninger om samtlige børn og kvinder, der har været på krisecenter i 2012.

De to grupper, der sammenlignes i denne analyse, er de 48 procent med medfølgende børn på krisecenter og de 52 procent uden medfølgende børn (herunder både kvinder uden børn, og kvinder uden medfølgende børn, men som har børn, der ikke er med på krisecenter, 52 procent).

[39] Der er ikke nødvendigvis tale om unikke kvinder, da denne samme kvinde kan have haft flere ophold på krisecenter.

[40] Da der ikke er spørgeskemadata fra samtlige kvinder på krisecentre og samtlige børn på krisecentre, er der tale om et estimat. Tallet er muligvis underestimeret.

Figur 7. Oversigt over de to grupper af kvinder der sammenlignes i analysen. Kvinder med og uden medfølgende børn på krisecenteret. 2012.

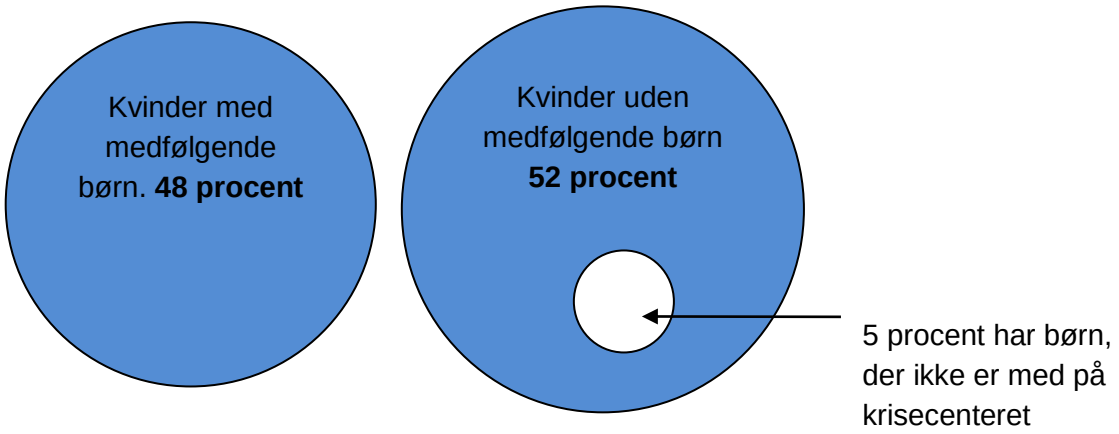

Kortere ophold på krisecenteret

Kvinder på krisecentre med medfølgende børn opholder sig generelt kortere tid på krisecenteret end kvinder på krisecenter uden medfølgende børn. Mens kvinder med medfølgende børn har en gennemsnitlig opholdslængde på 52 dage, så har kvinderne uden børn en gennemsnitlig opholdslængde på 67 dage, hvilket svarer til en 30 procent længere opholdstid. Kvinderne uden medfølgende børn tegner sig generelt for ophold over 6 måneder, hvilket er med til at forøge deres gennemsnitlige opholdslængde . Jf. kortlægningen af efterværn og støtte kan forskellen netop skyldes, at der er bedre hjælp til kvinder med børn til akut bolig.

Færre kvinder med medfølgende børn er i parforhold

Kvinder med medfølgende børn på krisecenter har i færre tilfælde en partner end kvinder, som ikke har børn med på krisecenter. Samtidig er der flere blandt gruppen af kvinder med medfølgende børn på krisecenter, som er separeret og ikke er i et forhold, end blandt kvinder uden børn på krisecenter (se Tabel 55).

Tabel 55. Parforholdsstatus blandt kvinder på krisecenter. Fordelt på medfølgende børn eller ej. 2012.

	Har en ægtefælle/ samlever/ kæreste *Andel (antal)*	Har *ikke* en ægtefælle/ samlever/ kæreste *Andel (antal)*	Er separeret, og har en samlever/ kæreste *Andel (antal)*	Er separeret og har *ikke* en samlever/ kæreste *Andel (antal)*	Total *Andel (antal)*
Har barn/børn med på krisecenter	38% (159)	44% (185)	1% (6)	16% (67)	100% (417)
Har ikke medfølgende barn/børn	47% (247)	42% (220)	1% (6)	11% (56)	100% (529)

Anm. Antallet af kvinder dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være kvinder med flere ophold inden for samme år. Derudover er der ikke spørgeskemaoplysninger om samtlige børn og kvinder, der har været på krisecenter i 2012. Chi^2-test: P=0,019.

Selvom der er forskel på parforholdsstatus blandt kvinder henholdsvis med og uden medfølgende børn på krisecenter, så er der ikke signifikant forskel på de to grupper i forhold til boligsituation før opholdet på krisecenteret, herunder om de fx boede sammen med voldsudøveren.

Kvinder med medfølgende børn er oftere født i Danmark

Blandt kvinder med medfølgende børn på krisecenter er der signifikant flere, som er født i Danmark end blandt kvinder uden medfølgende børn[41]. I forlængelse heraf er der også en større andel, der har dansk statsborgerskab. Mens 71 procent af kvinderne med medfølgende børn har dansk statsborgerskab, så er andelen med dansk statsborgerskab 60 procent (se Tabel 56) for kvinder uden medfølgende børn.

Tabel 56. Statsborgerskab blandt kvinder på krisecenter. Fordelt på medfølgende børn eller ej. 2012.

	Dansk statsborger *Andel (antal)*	Ikke dansk statsborger *Andel (antal)*	Total *Andel (antal)*
Har barn/børn med på krisecenter	71% (282)	29% (117)	100% (399)
Har ikke medfølgende barn/børn	60% (316)	40% (212)	100% (528)

Anm. Antallet af kvinder dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være kvinder med flere ophold inden for samme år. Derudover er der ikke spørgeskemaoplysninger om samtlige børn og kvinder, der har været på krisecenter i 2012. Chi^2-test: P=0,001.

Færre kvinder med medfølgende børn er i arbejde

Der er ikke forskel på de to grupper af kvinder i forhold til uddannelsesniveau (fremgår ikke af tabel). Til gengæld adskiller de to grupper af kvinder sig signifikant fra hinanden, når man ser på arbejdsmarkedstilknytning (se Tabel 57).
Blandt kvinder med medfølgende børn er 17 procent i beskæftigelse mod 26 procent blandt kvinder uden medfølgende børn. En medvirkende forklaring kan være, at en vis andel af kvinderne med medfølgende børn er på barsel. Omvendt er 68 procent af kvinderne med medfølgende børn uden for arbejdsmarkedet, mens dette gælder for 62

[41] Chi^2-test: P<0,001.

procent af kvinder uden medfølgende børn på krisecenteret. Kvinder med medfølgende børn har dermed en svagere tilknytning til arbejdsmarkedet end kvinder uden børn på krisecenteret.

Tabel 57. Arbejdsmarkedstilknytning blandt kvinder på krisecenter. Fordelt på medfølgende børn eller ej. 2012.

	Beskæftiget *Andel (antal)*	**Ledig** *Andel (antal)*	**Udenfor arbejdsmarkedet** *Andel (antal)*	**Total** *Andel (antal)*
Har barn/børn med på krisecenter	17% (66)	15% (59)	68% (265)	100% (390)
Har ikke medfølgende barn/børn	26% (133)	12% (60)	62% (312)	100% (505)

Anm. Antallet af kvinder dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være kvinder med flere ophold inden for samme år. Derudover er der ikke spørgeskemaoplysninger om samtlige børn og kvinder, der har været på krisecenter i 2012. Chi^2-test: P=0,003.

Mindre fysisk voldsudsættelse blandt kvinder med medfølgende børn

Både kvinder med og uden medfølgende børn på krisecenteret er blevet spurgt, om de er blevet udsat for fysisk vold. Signifikant *færre* kvinder med medfølgende børn er blevet udsat for fysisk vold end kvinder uden medfølgende børn.

Tabel 58. Kvinder på krisecenter udsat for fysisk vold fordelt på medfølgende børn eller ej. 2012.

	Ja, fysisk vold *Andel (antal)*	**Nej, fysisk vold** *Andel (antal)*	**Total** *Andel (antal)*
Har barn/børn med på krisecenter	79% (279)	21% (79)	100% (376)
Har ikke medfølgende barn/børn	86% (448)	14% (71)	100% (519)

Anm. Antallet af kvinder dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være kvinder med flere ophold inden for samme år. Derudover er der ikke spørgeskemaoplysninger om samtlige børn og kvinder, der har været på krisecenter i 2012. Chi^2-test: P=0,004.

Derimod er der ikke signifikant forskel på de to grupper af kvinder, når der ses på om de er blevet udsat for psykisk vold, seksuelle overgreb, økonomisk kontrol og materielle ødelæggelser.

Kvinder med medfølgende børn har i tråd med ovenstående også været udsat for vold i kortere tid end kvinder uden medfølgende børn. Mens 26 procent af kvinderne med medfølgende børn har været udsat for vold under 1 år, er den tilsvarende andel for kvinder uden medfølgende børn 14 procent. Omvendt har 14 procent af kvinderne uden medfølgende børn været udsat for vold i over 10 år mod ti procent af kvinderne med medfølgende børn. Det kan tyde på, at kvinder med børn i højere grad får reageret på at leve et liv uden vold end kvinder uden børn. Det kan tænkes, at børn i sig selv kan være en motivationsfaktor for at bryde med volden. Her skal dog tages

forbehold for, at fem procent af gruppen af kvinder uden medfølgende børn har børn, der *ikke* er med på krisecenteret.

Tabel 59. Periode udsat for vold i det seneste parforhold blandt kvinder på krisecenter. Fordelt på medfølgende børn eller ej. 2012.

	Under 1 år ***Andel (antal)***	**1-2 år** ***Andel (antal)***	**3-4 år** ***Andel (antal)***	**5-10 år** ***Andel (antal)***	**Over 10 år** ***Andel (antal)***	**Total** ***Andel (antal)***
Har barn/børn med på krisecenter	26% (94)	23% (84)	21% (78)	21% (76)	10% (36)	100% (368)
Har ikke medfølgende barn/børn	14% (63)	21% (91)	23% (101)	28% (125)	14% (64)	100% (444)

Anm. Antallet af kvinder dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være kvinder med flere ophold inden for samme år. Derudover er der ikke spørgeskemaoplysninger om samtlige børn og kvinder, der har været på krisecenter i 2012. Chi^2-test: P<0,0001.

Når man ser på, hvor længe kvinderne sammenlagt har levet et liv med vold i deres voksenliv, er der derimod ikke forskel på de to grupper af kvinder på krisecenter (fremgår ikke af tabel).

Der er ikke signifikant forskel på, hvor mange gange kvinder med medfølgende børn på krisecenter har været på krisecenter i løbet af 2012, og hvor mange gange kvinder uden medfølgende børn har været på krisecenter i løbet af 2012 (se Tabel 60). Tendensen er dog, at kvinder med medfølgende børn har været på krisecenter færre gange i indeværende år end kvinder uden medfølgende børn.

Tabel 60. Antal gange på krisecenter i indeværende år. 2012. Fordelt på medfølgende børn eller ej. 2012.

	1 gang ***Andel (antal)***	**2 gange** ***Andel (antal)***	**3 gange eller flere** ***Andel (antal)***	**I alt** ***Andel (antal)***
Har barn/børn med på krisecenter	86% (338)	13% (49)	2% (6)	100% (393)
Har ikke medfølgende barn/børn	82% (402)	14% (72)	4% (18)	100% (499)

Anm. Antallet af kvinder dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være kvinder med flere ophold inden for samme år. Derudover er der ikke spørgeskemaoplysninger om samtlige børn og kvinder, der har været på krisecenter i 2012. 'Ved ikke' er sat som missing. Chi^2-test: P=0,1.

Ses der på det samlede antal gange, kvinden har haft ophold på krisecenter, er der ikke signifikant forskel mellem kvinder på krisecenter hhv. med og uden medfølgende børn (fremgår ikke af tabel).

Efter krisecenteropholdet

Der er en mindre forskel på, om kvinder med eller uden børn angiver, at de flytter til en ny kommune efter krisecenteropholdet. 29 procent af kvinderne med medfølgende

børn angiver, at de flytter til en ny kommune efter krisecenteropholdet, mod 26 procent af kvinderne uden medfølgende børn. Den store forskel mellem de to grupper af kvinder er, at der er flere af kvinderne uden børn, der er i tvivl om, hvorvidt de flytter til en ny kommune efter krisecenteropholdet. Det kan hænge sammen med, at kvinder uden børn ifølge føromtalte kortlægning i mindre omfang får hjælp af kommunen til akut bolig (Rambøll, 2012).

Tabel 61. Flytter til ny kommune efter krisecenteropholdet blandt kvinder på krisecenter. Fordelt på medfølgende børn eller ej. 2012.

	Ja *Andel (antal)*	**Nej** *Andel (antal)*	**Ved ikke** *Andel (antal)*
Har barn/børn med på krisecenter	29% (109)	66% (249)	6% (21)
Har ikke medfølgende barn/børn	26% (136)	62% (342)	12% (60)

Anm. Antallet af kvinder dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være kvinder med flere ophold inden for samme år. Derudover er der ikke spørgeskemaoplysninger om samtlige børn og kvinder, der har været på krisecenter i 2012. Chi^2-test: P=0,008.

Når man ser på, hvor kvinder med medfølgende børn flytter hen efter krisecenteropholdet adskiller dette sig ikke signifikant fra kvinder uden medfølgende børn (se Tabel 62). Der kan dog anes en tendens til, at kvinder *med børn* i højere grad flytter i ny bolig og i mindre grad tilbage til voldsudøveren end kvinder uden medfølgende børn, mens kvinder *uden medfølgende børn* i højere grad flytter på et andet krisecenter og i højere grad ikke ved, hvor de flytter hen ved udfyldelse af skemaet. Der er dog kun tale om en tendens og ikke et signifikant resultat, men resultatet er i tråd med, at der generelt er forskel på de to grupper af kvinder .

Tabel 62. Kvinder opdelt efter, hvor kvinden *flytter hen* ved udflytning. 2012.

	Tilbage til voldsudøveren	Til tidligere bolig, men voldsudøveren er flyttet	Til tidligere bolig, hvor hun også før boede som enlig	Til egen ny bolig	Til andet krisecenter	Til familiebehandlings-institution	Til § 110-institution*	Til familie	Til venner**	Andet	Ved ikke	I alt
	Andel (antal)	***Andel (antal)***	***Andel (antal)***	***Andel (antal)***	***Andel (antal)***	***Andel (antal)***	***Andel (antal)***	***Andel (antal)***	***Andel (antal)***	***Andel (antal)***	***Andel (antal)***	***Andel (antal)***
Har barn/børn med på krisecenter	11% (41)	8% (31)	8% (30)	45% (175)	6% (24)	2% (6)	2% (6)	6% (24)	5% (21)	5% (19)	3% (11)	100% (694)
Har ikke medfølgende barn/børn	13% (65)	7% (37)	5% (27)	39% (203)	9% (47)	1% (4)	1% (7)	8% (40)	5% (26)	5% (27)	7% (35)	100% (518)

Anm. Antallet af kvinder dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være kvinder med flere ophold inden for samme år. Derudover er der ikke spørgeskemaoplysninger om samtlige børn og kvinder, der har været på krisecenter i 2012. Chi^2-test: P=0,093.

Opsummering

Det estimeres, at 48 procent af kvinderne på krisecenter har medfølgende børn og, at andelen af kvinder på krisecenter uden medfølgende børn, som har børn, der ikke er med på krisecenteret, er fem procent.

Andelen af kvinderne på krisecenter, der hverken har medfølgende børn eller børn, der ikke er med på krisecenter, estimeres at være 47 procent. Det gennemsnitlige antal medfølgende børn pr. kvinde med medfølgende børn er 1,7 børn. Samlet set er det gennemsnitlige antal medfølgende børn pr. kvinde på krisecenter 0,8 børn. Ser man på arbejdsmarkedstilknytning er kvinder med medfølgende børn på krisecenter i mindre grad beskæftigede end kvinder uden medfølgende børn. Kvinder med medfølgende børn er i mindre grad blevet udsat for fysisk vold, de er blevet udsat for vold i kortere tid, og de har en tendens til færre ophold på krisecenter i det indeværende år. Kvinder med medfølgende børn opholder sig i kortere tid på krisecenteret, og træffer i højere grad beslutningen om at flytte til en ny kommune. Endelig er der en tendens til, at kvinder med medfølgende børn i højere grad flytter i ny bolig og i mindre grad tilbage til voldsudøveren. Denne forskel kan ses i lyset af resultaterne af en kortlægning af efterværn til voldsramte, der viser, at der er en væsentlig forskel på den kommunale indsats overfor de to grupper, hvor kvinder med børn får et mere dækkende støtte- og efterværnstilbud end kvinder uden børn (Rambøll 2012).

Opholdslængde: Kvinder med medfølgende børn har en gennemsnitlig opholdslængde på 52 dage, mens kvinder uden medfølgende børn har en gennemsnitlig opholdslængde på 67 dage
Parforhold: Blandt kvinder med medfølgende børn, er der flere separerede og flere singler
Bopæl før opholdet: Der er ikke forskel ift. bopæl før krisecenterophold blandt kvinder med og uden medfølgende børn
Nationalitet: Der er en større andel kvinder med medfølgende børn, hvor kvinden er født i Danmark end blandt kvinder uden medfølgende børn. Derudover er der en større andel kvinder med medfølgende børn, hvor kvinden har dansk statsborgerskab end blandt kvinder uden medfølgende børn
Arbejde: Der er en mindre andel kvinder med medfølgende børn, som er tilknyttet arbejdsmarkedet sammenholdt med kvinder uden medfølgende børn
Uddannelse: Der er ikke forskel ift. uddannelsesniveau blandt kvinder med og uden medfølgende børn
Volden: Der er en mindre andel kvinder med medfølgende børn, der er blevet udsat for fysisk vold end blandt kvinder uden medfølgende børn. Derudover har kvinder med medfølgende børn været udsat for vold i kortere tid.
Krisecenterophold: Tendensen er, at kvinder med medfølgende børn har været på krisecenter færre gange i indeværende år end kvinder uden medfølgende børn. Tendensen er ikke signifikant (P=0,1). Ses der på det samlede antal gange kvinden har haft ophold på krisecenter, er der ikke signifikant forskel mellem kvinder på krisecenter hhv. med og uden medfølgende børn
Efter krisecenteropholdet: Flere kvinder med medfølgende børn flytter til en ny kommune efter krisecenteropholdet og flere har truffet beslutningen herom end blandt kvinder uden medfølgende børn. Der er en tendens til, at kvinder *med børn* i højere grad flytter i ny bolig og i mindre grad tilbage til voldsudøveren end kvinder uden medfølgende børn, mens kvinder *uden medfølgende børn* i højere gad flytter på et andet krisecenter og i højere grad ikke ved, hvor de flytter hen ved udfyldelse af skemaet. Der er dog kun tale om en tendens og ikke et signifikant resultat (P=0,09),

Temaanalyse 7. Henvendelser til krisecentrene

Henvendelsesskemaet udfyldes af de frivillige og ansatte, der yder telefonrådgivning, og som modtager personer, der møder op på krisecentrene. I 2012 har der i alt været 15.483 henvendelser fordelt på de 42 krisecentre, der har deltaget i denne del af statistikken. I 2011 var der i alt 14.974 henvendelser fordelt på 39 krisecentre. I forhold til i 2011 er der en stigning i antallet af henvendelser på 2,6 procent. Stigningen skyldes sandsynligvis, at 43 krisecentre deltager i denne del af statistikken i 2012, hvor der i 2011 kun deltog 39 krisecentre i denne del.

Telefoniske, personlige og skriftlige henvendelser

Der er mulighed for at henvende sig telefonisk, personligt og skriftligt på krisecentrene (se Tabel 63). 78 procent af henvendelserne i 2012 er sket telefonisk, mens 18 procent er sket ved personligt fremmøde, og tre procent af henvendelserne har været skriftlige. Forskellen på procentandelene af henvendelsernes art i henholdsvis 2012 og 2011 er ikke statistisk signifikant i forhold til personlige og skriftlige henvendelser. Dog er der en statistisk signifikant forskel i forbindelse med de telefoniske henvendelser fra 2011 til 2012, hvilket vil sige, at der er sket et markant fald i denne henvendelsesform sammenlignet med 2011.

Tabel 63. Henvendelser opdelt efter form. 2009-2012.

Årstal	Telefonisk *Andel (antal)*	Personligt *Andel (antal)*	Skriftligt *Andel (antal)*	I alt *Andel (antal)*
2012	78% (12.016)	18% (2.825)	3% (527)	100% (15.368)
2011	80% (11.977)	18% (2.632)	2% (365)	100% (14.974)
2010	79% (11.488)	19% (2.822)	2% (288)	100% (14.598)
2009	81% (11.914)	18% (2.671)	1% (143)	100% (14.728)

Hvem henvender sig til krisecentrene

De fleste henvendelser til krisecentrene er fra voldsramte kvinder: 58 procent af henvendelserne i 2012 kom fra voldsramte kvinder(se Tabel 64). Der var mulighed for at sætte flere kryds i besvarelsen af spørgsmålet om, hvem der henvendte sig. I seks procent af henvendelserne var det en ven eller veninde, der henvendte sig. 11 procent af henvendelserne kom fra en sagsbehandler, social bagvagt eller døgnvagt. Der var henvendelser fra politiet i tre procent af tilfældene, mens fem procent af henvendelserne var fra et familiemedlem til en voldsramt kvinde. I to procent af tilfældene kom henvendelsen fra et sygehus eller en skadestue og i en procent af tilfældene fra en kollega, arbejdsgiver eller tillidsrepræsentant. Syv procent af henvendelserne kom fra et andet krisecenter. 12 procent af henvendelserne kom fra andre end de oplistede kategorier. De andre henvendelser omfatter blandt andet tidligere beboere, boligløse kvinder, psykologer, naboer, advokater,

praktiserende læger, sundhedsplejersker, forsorgshjem, voldsudsatte mænd, voldsudsatte børn, psykisk syge kvinder, støttepersoner, asylcentre, familierådgivere, jobcentre, Mødrehjælpen, Offerrådgivningen, den voldsramte kvindes børn, manden til den voldsramte kvinde og stalkingramte kvinder.
Forskellen mellem, hvem der henvender sig i 2011 og 2012, er ikke statistisk signifikant.

Tabel 64. Henvendelser opdelt efter hvem, der henvender sig. 2009-2012.

Årstal	Voldsramt kvinde	Familiemedlem	Veninde/ven	Politi	Sygehus/ skadestue	Andet krisecenter	Social bagvagt/ døgnvagt/ sagsbehandler	Kollega/arbejds-giver/tillids-repræsentant	Andet	I alt
2012	58% (8.977)	5% (822)	6% (853)	3% (449)	2% (225)	7% (1.045)	11% (1.665)	1% (117)	12% (1.908)	15.309
2011	58% (8.578)	6% (914)	6% (915)	3% (478)	2% (223)	7% (1.012)	10% (1.454)	1% (160)	13% (1.893)	14.902
2010	57% (8.366)	6% (954)	7% (1.026)	4% (524)	2% (307)	6% (919)	10% (1.383)	1% (127)	14% (2.047)	14.510
2009	65% (8.667)	5% (711)	7% (945)	4% (492)	2% (237)	8% (1.045)	11% (1.531)	1% (114)	10% (1.398)	13.366

Anm. Sammenlagt giver procenterne ikke 100 procent, da flere har kunnet henvende sig samtidig.

Tabel 64: Kommentar

I årene 2011-2012 blev spørgsmålet vedrørende hvem der henvender sig ændret, og derfor er enkelte svarkategorier blevet omregnet, så det er muligt at sammenligne med årene 2009-2010. Det drejer sig om kategorien 'Sagsbehandler', der i 2011-2012 er sammenlagt med 'Social bagvagt/døgnvagt'. Ligeledes er kategorierne 'Tillidsrepræsentant', 'Kollega' og 'Arbejdsgiver' lavet til én svarmulighed.

Ydelser givet ved henvendelsen

Der kan angives tre forskellige ydelser ved henvendelse til krisecentrene: Rådgivning eller samtale, som omfatter vejledning, socialrådgivning og lytte/dialog - rådgivningsforløb, som er et forløb, der er aftalt med kvinden, og efterværnsrådgivning, der omfatter rådgivning af tidligere beboere. Der kunne sættes flere kryds. I Tabel 65 ses fordelingen af ydelserne.
I 2012 blev der ydet rådgivning/samtale i 76 procent af henvendelserne, der blev ydet rådgivningsforløb i seks procent af henvendelserne, og efterværnsrådgivning i 12 procent af henvendelserne. I Bilag 13 ses en fordeling af hvilke ydelser, de enkelte krisecentre har ydet ved henvendelserne i 2012. Forskellen mellem 2011 og 2012 er ikke statistisk signifikant på nær kategorien "Rådgivning/samtale". I 2012 har der været færre rådgivninger/samtaler end i 2011.

Tabel 65. Ydelser givet ved henvendelsen. 2010-2012.

Årstal	Rådgivning/samtale *Andel (antal)*	Rådgivningsforløb *Andel (antal)*	Efterværnsrådgivning *Andel (antal)*	I alt *(antal)*
2012	76% (11.840)	6% (920)	12% (1.793)	(14.177)
2011	86% (11.816)	6% (808)	11% (1.562)	(13.766)
2010	86% (11.097)	6% (788)	12% (1487)	(12.970)

Anm. Sammenlagt giver procenterne ikke 100 procent, da der kan gives flere ydelser ved samme henvendelse. Spørgsmålet blev ændret i 2010, og er derfor ikke sammenligneligt med 2009.

Forespørgslens art

I 2012 blev der i henvendelsesskemaet spurgt, om henvendelsen drejede sig om en ledig plads, hvilket var tilfældet for 53 procent af henvendelserne (se Tabel 66). De resterende 47 procent af henvendelserne drejede sig ikke om en ledig plads. I 2011 drejede 50 procent af henvendelserne sig om en ledig plads. Forskellen mellem de to år er statistisk signifikant, hvilket betyder, at der er sket en markant ændring på hvorvidt henvendelsen drejer sig om en ledig plads. Der er således sket en stigning af disse henvendelser i 2012 sammenlignet med 2011.

Som det fremgår af Tabel 66 modtager krisecentrene mange henvendelser, der ikke drejer sig om en ledig plads (7.199). Både ved henvendelser, der drejer sig om en ledig plads og henvendelser, der ikke gør, vil der typisk blive givet en eller flere former for rådgivning (som vist i tabellen ovenfor).

Tabel 66. Drejer henvendelsen sig om en ledig plads. 2010-2012.

Årstal	Ja *Andel (antal)*	Nej *Andel (antal)*	I alt *Andel (antal)*
2012	53% (7.977)	47% (7.199)	100% (15.176)
2011	50% (7.316)	50% (7.434)	100% (14.750)
2010	49% (7.015)	51% (7.281)	100% (14.296)

Anm. Spørgsmålet blev ændret i 2010, og er derfor ikke sammenligneligt med 2009.

Ledige pladser

Af henvendelserne vedrørende en ledig plads har der i 47 procent af tilfældene været en ledig plads på krisecentrene i 2012 (se Tabel 67). Det skal bemærkes, at dette ikke betyder, at henvendelser i 47 procent af tilfældene resulterer i, at en kvinde flytter ind. Der er statistisk signifikant forskel fra år 2011 til år 2012 på, om krisecentrene har en ledig plads i forhold til henvendelser om disse. Det betyder, at der er et fald i ledigheden af pladser ved henvendelser i 2012 sammenlignet med 2011. Det skal bemærkes at tallene for henvendelser om ledig plads, ikke giver et præcist billede af pladsmanglen på krisecentrene, da der kan være flere henvendelser vedrørende den samme kvinde.

Tabel 67. Henvendelser om en ledig plads opdelt efter, om der er en ledig plads. 2009-2012.

Årstal	Ja *Andel (antal)*	Nej *Andel (antal)*	I alt *Andel (antal)*
2012	47% (3.733)	53% (4.208)	100% (7.941)
2011	52% (3.776)	48% (3.529)	100% (7.305)
2010	53% (3.593)	47% (3.242)	100% (6.835)
2009	50% (2.991)	50% (2.988)	100% (5.979)

Henvisninger

Når henvendelserne vedrørende en ledig plads opdeles efter, om der er en ledig plads, og om der henvises til en anden løsning (se Tabel 68), fremgår det, at der ved tolv procent af henvendelserne, hvor der er en ledig plads, bliver henvist til en anden løsning end indflytning på det pågældende krisecenter. Henvisningerne skyldes, at et andet tilbud vil passe bedre til den person, som henvendelsen drejer sig om (se næste afsnit). I Bilag 14 ses en oversigt over, hvorvidt der ved henvendelserne i 2012 har været en ledig plads, og om der er henvist til en anden løsning, fordelt på de enkelte krisecentre.

Tabel 68. Henvendelser om en ledig plads opdelt efter, om der er en ledig plads og om der henvises til en anden løsning. 2011-2012.

Årstal	Ja *Andel (antal)*	Ja, men krisecenteret henviser til anden løsning *Andel (antal)*	Nej *Andel (antal)*	I alt *Andel (antal)*
2012	35% (2.761)	12% (972)	53% (4.208)	100% (7.941)
2011	41% (2.967)	11% (809)	48% (3.529)	100% (7.305)

Anm. Spørgsmålet blev stillet første gang i 2011.

Årsager til henvisning

I 2012 resulterede 12 procent af henvendelserne om en ledig plads i, at der blev henvist til en anden løsning end indflytning på krisecenter (se Tabel 68). I Tabel 69 ses en oversigt over årsagerne til henvisningerne. Der var mulighed for at sætte flere krydser, da der kan være flere årsager til, at der henvises til en anden løsning end indflytning på krisecenteret. I ti procent af henvendelserne er kvinden blevet henvist til en anden løsning, fordi et andet krisecenter vurderes at passe bedre til kvindens behov. Spørgsmålet om, hvorvidt ”et andet krisecenter passer bedre til kvindens behov” blev stillet første gang i 2012, og er derfor ikke udfyldt for 2011. 11 procent af henvisningerne skyldes, at krisecentret ikke har plads til kvindens børn. I fem procent af tilfældene, er kvinden blevet henvist til en anden løsning, fordi hun, udover at være voldsramt, har et alkohol- og/eller stofmisbrug. 11 procent henvises til en anden løsning, fordi kvinden, udover at være voldsramt, har en psykisk sygdom eller er psykisk ustabil. I ni procent af tilfældene har krisecentret ikke ressourcer til løsning af kvindens og/eller børnenes problemer. En procent henvises til en anden løsning, fordi krisecentret ikke har plads til kvinder eller børn med handicap.
I 31 procent af tilfældene er der angivet en anden grund. Kategorien ’Andet’ er hovedsageligt blevet anvendt til at uddybe den besvarelse, der er givet i en eller flere af de nævnte

svarkategorier, og giver derfor ofte et mere detaljeret billede af kvindens situation. Det kan eksempelvis omhandle alkohol- og/eller stofmisbrug, psykisk sygdom eller kvindens familiære situation. Henvisninger til et andet krisecenter kan være en del af en sikkerhedsvurdering, eksempelvis hvis krisecentret ligger for tæt på kvindens eget hjem, eller hvis der er andre beboere på krisecentret fra kvindens etniske tilhørsgruppe. Derudover kan en henvisning blandt andet skyldes, at kvinden ikke er omfattet af krisecentrets målgruppe, hvis hun fx ikke er voldsramt, men er uden bolig eller hjemløs. En grund til henvisning kan også være, at kvinden selv ønsker at bo et andet sted.
For 87 procent af henvendelserne angives der en enkelt grund til, at der henvises til en anden løsning, og for 14 procent af henvendelserne angives der højst tre årsager til, at der henvises til en anden løsning.

Tabel 69. Henvendelser opdelt efter årsagen til henvisning til en anden løsning end indflytning på et krisecenter. 2011-2012.

Årstal	Et andet krisecenter passer bedre til kvindens behov	Der er ikke plads til kvindens børn	Ingen plads til handicappede kvinder eller handicappede børn	Manglende ressourcer til løsning af kvindens og/eller børnenes problemer	Kvinden er voldsramt, men har et alkohol- og/eller stofmisbrug	Kvinden er voldsramt, men er psykisk syg/ psykisk ustabil og behøver andet tilbud	Andre grunde	I alt
	Andel (antal)	Andel (antal)	Andel (antal)	Andel (antal)	Andel (antal)	Andel (antal)	Andel (antal)	Andel (antal)
2012	10% (134)	11% (152)	1% (11)	9% (116)	5% (66)	11% (142)	31% (408)	(1.326)
2011	-	12% (96)	1% (5)	12% (99)	8% (70)	13% (110)	59% (487)	(825)

Anm. Sammenlagt giver procenterne ikke 100 procent, da der kunne angives flere grunde til at henvise til en anden løsning. Svarkategorien om, hvorvidt "et andet krisecenter passer bedre til kvindes behov" blev stillet første gang i 2012, og er derfor ikke udfyldt for 2011.

Tabel 69: Kommentar

I årene 2011-2012 er spørgsmålet vedrørende henvendelser opdelt efter årsagen til en anden løsning end indflytning på krisecenter ændret, så det ikke er sammenligneligt med tidligere år.

Henvisningssteder

I de tilfælde, hvor der ikke er plads på krisecentrene, henvises der til andre tilbud. I 2012 blev der tilføjet et nyt spørgsmål for at klarlægge, hvilket alternativ krisecentrene henviser til ved pladsmangel. Spørgsmålet gav mulighed for at angive flere alternative henvendelsesløsninger. I Tabel 70 ses de tre kategorier, som krisecentrene kunne vælge imellem. Heraf fremgår det, at 59 procent af de henvendelser, hvor der ikke er plads på krisecentret, henvises til et andet

krisecenter. 13 procent henvises til kommunen. For 18 procent af henvendelserne henvises der til et andet tilbud. Denne kategori omfatter blandt andet henvisning til vandrehjem, social døgnvagt, rådgivningssamtale eller politiet.

Tabel 70. Fordeling af alternative henvendelsesløsninger for de krisecentre der ikke har plads til kvinder, der henvender sig til dem. 2012.

	Et andet krisecenter *Andel (antal)*	Kommunen *Andel (antal)*	Et andet tilbud *Andel (antal)*	I alt *(Antal)*
2012	59% (3121)	13% (687)	18% (914)	(4.151)

Anm. Spørgsmålet er nyt i 2012. Sammenlagt giver procenterne ikke 100 procent, da der kunne angives flere alternative henvendelsesløsninger.

Opsummering

Krisecentrene har i 2012 haft 15.483 henvendelser, hvilket er en stigning siden 2011. Stigningen skyldes sandsynligvis, at der deltager flere krisecentre i denne del af årsstatistikken i 2012, i alt 42, end i 2011 hvor 39 krisecentre deltog. Størstedelen af henvendelserne kommer fra voldsramte kvinder. Ved henvendelserne til krisecentrene, som først og fremmest sker telefonisk, har krisecentrene især ydet rådgivning/samtale. Af de henvendelser, der blandt andet drejede sig om en ledig plads, var der en ledig plads på krisecentrene i 47 procents tilfælde.

Temaanalyse 8. Krisecentrenes organisatoriske forhold

Oplysningsskema 2012

Oplysningerne om krisecentrenes organisatoriske forhold i 2012 er baseret på informationer fra 38 krisecentre. I 2011 var oplysningerne til sammenligning baseret på informationer fra 39 krisecentre. I 2012 indgår to krisecentre, som ikke har deltaget før, nemlig Garvergaarden og Klostermosegård, mens tre af krisecentrene, der deltog i 2011, ikke deltager i 2012. Det drejer sig om Egmontgården, Kvindernes Krise- og Aktivitetscenter Esbjerg, og Krise- og Familieherberget Den Åbne Dør.
Når der i det følgende sammenlignes med oplysninger fra 2011, er der taget højde for, at disse krisecentre ikke har deltaget i statistikken begge år, og ved sammenligninger indgår kun krisecentrene, der har deltaget i statistikken i både 2011 og 2012.

Krisecentrenes organisering

Alle 38 krisecentre oplyser, at de har en lønnet leder. På 35 af krisecentrene er lederen ansat 37 timer om ugen, mens lederen på de sidste tre krisecentre er ansat henholdsvis 10, 30 og 35 timer om ugen.

Størstedelen af krisecentrene (20 krisecentre) er selvejende institutioner eller foreninger med samarbejds- eller driftsaftale efter Servicelovens § 109. Otte krisecentre er kommunale eller regionale institutioner efter Servicelovens § 109, hvilket vil sige, at de er uden en selvstændig bestyrelse og er organisatorisk placeret direkte under kommunen eller regionen. Fem krisecentre er selvejende institutioner med en driftsaftale med kommunen eller regionen efter Servicelovens § 109 og § 110. Tre krisecentre er selvejende institutioner eller foreninger uden en driftsaftale efter Servicelovens § 109 og/eller uden pladskøbsaftale. To krisecentre oplyser, at de hører under en anden institutionsform: Et krisecenter er en selvejende institution efter Servicelovens § 109, hvor kommunen bevilger forlodsfinansiering af hovedparten af driften, mens det andet krisecenter er en selvejende institution med bestyrelse, § 109-tilbud, pladsbetaling og samarbejdsaftale med kommunen.
12 krisecentre har haft forlodsfinansiering eller pladskøbsaftaler med beliggenhedskommunen i 2012, ét krisecenter har haft forlodsfinansiering eller pladskøbsaftaler med beliggenhedsregionen, imens 14 krisecentre ikke har haft forlodsfinansiering eller pladskøbsaftaler. Syv krisecentre er kommunale eller regionale[42]. 31 krisecentre har en formaliseret samarbejds- eller driftsaftale med kommunen eller regionen, mens fem krisecentre ikke har en formaliseret aftale. Ét krisecenter har ikke underskrevet en driftsaftale som sådan, da kommunen er ansvarlig for huset og driften, mens et andet krisecenter er kommunalt. Bilag 15 viser en oversigt over de enkelte krisecentres organisering.

[42] Fire krisecentre har ikke besvaret, hvem der var forlodsfinansiering eller pladskøbsaftaler med i 2012.

Afregning

Krisecentrene afregner takstbetaling på forskellige måder. For 28 krisecentre udsender beliggenhedskommunen i 2012 regninger vedrørende takstbetaling i forhold til kvindernes ophold på krisecentret, mens syv krisecentre selv udsender regningerne. For ét krisecenter udsender enten kommunen eller krisecentret selv regningerne, imens regionen udsender regninger for et andet krisecenter vedrørende takstbetaling[43].
I 2011 udsendte beliggenhedskommunerne regninger for 27 krisecentre, syv krisecentre udsendte selv regninger, for ét krisecenter udsendte både kommunen og krisecentret selv regninger, og for ét krisecenter udsendte regionen regninger.

Bemanding

I 2012 er der døgnbemanding på 27 ud af de 38 krisecentre. I 2011 var der døgnbemanding på 26 krisecentre.

På de 11 krisecentre uden døgnbemanding er der ikke bemanding mellem 37 og 92 timer om ugen. På ni krisecentre er tidspunktet uden bemanding om natten og på to krisecentre er der ubemandet både om aftenen, om natten og i weekender. Syv krisecentre har herudover angivet, at: en frivillig vagt kan tilkaldes via telefon; at der er vagttelefon hver søndag; at der er ubemandet i weekend og i helligdage fra kl. 18; at der er vagttelefon alle døgnets 24 timer; at der er ubemandet fra kl. 22 til kl. 8 på hverdage og fra kl. 22 til kl. 12 lørdag og søndag; at der ikke er aften- og nattevagt lørdag og søndag; at der er telefonisk bagvagt; og at der er telefonisk bagvagt, men ingen bemanding sent på weekendaftener.

På ti af krisecentrene tager ansatte vagter sig af natdækningen, imens frivillige vagter tager sig af natdækningen på 15 af krisecentrene. På to krisecentre er natdækningen ligeligt fordelt mellem ansatte og frivillige vagter.
I 2011 tog ansatte vagter sig af natdækningen på ni krisecentre og frivillige vagter tog sig af natdækningen på 17 krisecentre.

Ændringer i personalenormering

13 krisecentre har haft ændringer i personalenormeringen i 2012. Heraf har to krisecentre haft både opnormering og nednormering indenfor forskellige stillinger.
I alt har ti krisecentre haft en opnormering af personalet med mellem 1 og 37 timer ugentligt, imens der er sket en nednormering af personalenormeringen på fem krisecentre. Nednormeringen varierer mellem 2 og 37 timer ugentligt.
Seks krisecentre oplyste til sammenligning i 2011, at der var sket en opnormering af personalet med mellem 7 og 37 timer ugentligt, mens seks andre krisecentre oplyste, at der var sket en nednormering med mellem 2 og 72 timer ugentligt.

I 2012 angiver de ti krisecentre i alt, at der er blevet opnormeret med 343 timer ugentligt. Det samlede antal ugentlige nednormerede timer for de fem krisecentre er 180.

[43] Ét krisecenter har ikke besvaret spørgsmålet om udsendelse af regninger ifm. takstbetaling ift. kvindens ophold.

Sammenlignet med 2011 er antallet af opnormerede ugentlige timer steget fra 42 til 343 timer, altså en stigning på 301 timer. Antallet af nednormerede ugentlige timer er steget fra 141 timer i 2011 til 150 timer i 2012, hvilket vil sige en stigning på 9 timer.

I 2012 er svarkategorierne udvidet, så det er muligt at angive for hvilke stillinger på krisecentret, der har været forandringer, samt antal timer stillingerne er blevet op- eller nednormeret med.
De opnormerede timer fordeler sig på lærer til børnene (42 timer fordelt på to krisecentre), socialrådgiver (7 timer fordelt på to krisecentre), pædagog/socialpædagog (103 timer fordelt på fire krisecentre), psykolog (7 timer på ét krisecenter), administration (7 timer fordelt på tre krisecentre), tværgående personale (27 timer på ét krisecenter), ansatte nattevagter (32 timer fordelt på to krisecentre), kommunikationsansvarlig (37 timer på ét krisecenter) og andet (81 timer fordelt på fire krisecentre). Under 'andet' er angivet pedel og kulturmedarbejder. De 180 nednormerede timer fordeler sig på socialrådgiver (43 timer fordelt på to krisecentre), pædagog/ socialpædagog (69 timer fordelt på tre krisecentre), administration (30 timer på ét krisecenter), ledelse (37 timer på ét krisecenter) og økonoma (én time på ét krisecenter).

Årsværk og stillingsbetegnelser

Der er store forskelle krisecentrene imellem, når det kommer til antallet af årsværk: Antallet varierer i 2012 mellem 2,49 og 22,00[44]. I 2011 varierede antallet af årsværk fra 2,35 til 20,00.

De oplyste årsværk fordeler sig på alle krisecentre på flere forskellige stillingskategorier. I 2012 er der pædagoger og/eller socialpædagoger på 37 krisecentre, en leder/ledelse på 33 krisecentre, socialrådgivere på 32 krisecentre, og administrativt personale på 22 krisecentre. Der er tværgående personale (rengøring/drift) på 19 krisecentre[45], personale i jobtræning/fleksjob, samt studerende på 16 krisecentre. Der er uuddannet personale, samt psykologer på ti krisecentre, andre uddannede på ni krisecentre[46], ansatte nattevagter, samt familierådgiver på syv krisecentre, og der er sygepleje-/sundhedspersonale på seks krisecentre, en frivilligkoordinator, økonoma, samt kommunikationsansvarlig på fire krisecentre, og lærer til børnene på tre krisecentre[47].
Se Bilag 21 for en oversigt over de forskellige stillingskategorier fordelt på de enkelte krisecentre.

Når krisecentrene, der deltager begge år, sammenlignes[48], ses det, at antallet af krisecentre med lærer til børnene, pædagog/socialpædagog og frivilligkoordinatorer er faldet med ét krisecenter i 2012, antallet af krisecentre med personale i jobtræning/fleksjob er faldet med to, antallet af krisecentre med familierådgivere er faldet med tre og antallet af krisecentre med

[44] To krisecentre har ikke besvaret spørgsmålet om personalenormeringen i årsværk.

[45] Ét krisecenter oplyser at regnskab, løn og rengøring er serviceydelser, som købes 'ude i byen'.

[46] Familieterapeut, husassistent, IT-medarbejder, kontoruddannet, lærer, pædagogisk assistent-uddannet, pedel, sagsbehandler, husalf og specialkonsulent.

[47] Ét krisecenter oplyser, at personalet er ansat som socialfaglige medarbejdere, og skal kunne dække alle stillingsbeskrivelserne.

[48] Svarkategorierne er ikke ens i 2011 og 2012, så kun en sammenligning på disse stillingsbetegnelser er mulig.

psykologer er faldet med fem krisecentre. Antallet af krisecentre med økonomaer er steget med to og antallet af krisecentre med uuddannet personale er steget med tre krisecentre.

Frivillige

28 af de 38 krisecentre har tilknyttet frivillige vagter i 2012[49], og der er tilknyttet mellem 5 og 120 frivillige. Bilag 16 viser antallet af frivillige fordelt på krisecentrene. De oplyste frivillige vagter udgør i alt 1.211 vagter i 2012.
I 2011 havde 26 krisecentre tilknyttet frivillige vagter, og de frivillige vagter udgjorde i alt 1.202. Ved sammenligning er dette en stigning på ni frivillige i 2012, altså en stigning på én procent. De frivillige omfatter frivillige 'aktive vagter' og har blandt andet til opgave at indlogere voldsramte kvinder, tilbyde efterværnsaktiviteter samt andre former for kontakt til og samvær med beboerne på krisecentrene.

Antal pladser

Krisecentrene opgør generelt antallet af pladser forskelligt. I 2012 har krisecentrene *i alt* 556 pladser[50]. Krisecentrene har 330 pladser til *kvinder* og 383 pladser til *børn*. Det samlede antal pladser er *ikke* lig summen af pladserne til kvinder og børn, hvilket blandt andet skyldes, at flere krisecentre ikke har opgivet et tal for samlede antal pladser.

Det skal bemærkes, at to krisecentre ikke oplyser hvor mange pladser, de har til børn, idet der som udgangspunkt ikke foreligger nogen øvre grænse for antallet af pladser til børnene. For tre krisecentre er det opgivne antal pladser til kvinder baseret på et skøn, og 14 krisecentre oplyser, at antallet af pladser til børn er baseret på et skøn.

Antallet af pladser til *kvinder* varierer fra fire pladser på Frederikshavn Krisecenter, Hjørring Krisecenter, Hobro Krisecenter og Kvindekrisecenter Bornholm til 42 pladser på Kvindehjemmet. Antallet af pladser til *børn* varierer fra fem pladser på Frederikssund Krisecenter til 35 pladser på Kvindehjemmet. Det *samlede* antal pladser varierer fra seks pladser på Krisecentret Røntofte til 77 pladser på Kvindehjemmet.
Omtrent samme fordeling gjorde sig gældende i 2011.

Fire krisecentre oplyser, at antallet af pladser er ændret i løbet af 2012.
For to krisecentre er antallet af pladser øget med henholdsvis en og to pladser. For de to andre krisecentre er antallet af pladser mindsket med henholdsvis en og to pladser. Stigningerne i pladser i 2012 begrundes med henholdsvis, at krisecentret efter endt renovering kan flytte tilbage til deres tidligere lokaler, samt at et lille kontor blev inddraget som plads til én kvinde grundet pladsmangel. Faldet i antal pladser begrundes henholdsvis med krav fra kommunen og brandmyndighederne, samt gennemførelse af generelle besparelser og aflysning af et projekt.
Til sammenligning blev antallet af pladser ændret på ét krisecenter i 2011. Her blev antallet af pladser øget med to[51].

[49] Ét krisecenter oplyser, at de frivillige er supplerende og ikke har vagter.
[50] Antal pladser kan dække over både pladser til § 109- og § 110-beboere.
[51] En plads til kvinder og en plads til børn.

Som nævnt opgør krisecentrene antallet af pladser forskelligt; nogle krisecentre har en fast pladsnormering til henholdsvis kvinder og børn, mens andre har et antal værelser, hvor det vurderes, hvor mange børn, der kan flytte med ind på krisecentret. Se Bilag 17 for en oversigt over antallet af pladser til henholdsvis kvinder og børn på de enkelte krisecentre i 2012.

Sammenlignes de krisecentre, der både har angivet antal pladser i 2011 og 2012, så var der i 2011, 314 pladser til *kvinder*, mens antallet i 2012 er 289, altså et fald på 5 procent svarende til 16 pladser.

I 2011 var der 366 pladser til *børn*, og i 2012 er der 373 pladser, hvilket er en stigning på 2 procent svarende til 7 pladser

Fraflyttede kvinder og børn

Som det laveste antal er 16 kvinder fraflyttet et krisecenter i 2012, mens det højeste antal fraflyttede kvinder på et krisecenter er 157. Fem krisecentre baserer deres opgørelse af fraflyttede kvinder på et skøn. Mellem 16 og 182 børn er fraflyttet krisecentrene i 2012. Seks krisecentre baserer deres opgørelse af fraflyttede børn på et skøn. I alt er 1.982 kvinder og 1.982 børn fraflyttet krisecentrene i 2012[52].

Når vi kun ser på de krisecentre, der både deltager i årsstatistikken i år 2011 og i år 2012, så var der i alt 2.029 kvinder og 1.800 børn, der havde haft ophold på krisecentrene i 2011. I år 2012 er der, på disse krisecentre, i alt 1.915 kvinder og 1.918 børn, der har haft ophold. Dvs. der er fraflyttet 114 færre kvinder i 2012 end i 2011, hvilket betyder et fald på seks procent, mens 118 flere børn er fraflyttet krisecentrene, hvilket er en stigning på syv procent.
De krisecentre, der har haft et relativt stort fald i antallet af fraflyttede kvinder, har haft en gennemsnitlig høj belægningsprocent. Det kunne tyde på, at faldet i antal fraflyttede kvinder skyldes, at kvinderne har haft ophold i længere tid, så der har været et mindre antal kvinder, der har kunnet flytte ind.
En oversigt over antallet af kvinder og børn, der er fraflyttet de enkelte krisecentre i 2012, kan ses i Bilag 18.

Belægningsprocent

Belægningsprocenterne på krisecentrene varierer fra 59 til 102 procent[53]. Seks krisecentre baserer deres belægningsprocent på et skøn.
Til sammenligning varierer belægningsprocenter i 2011 mellem 59 og 119 procent.
En oversigt over krisecentrenes belægningsprocenter i 2012 kan ses i Bilag 20.

Krisecentrenes efterværnstilbud

I 2012 har 29 krisecentre et efterværnstilbud til kvinderne, når de fraflytter krisecentret[54]. Krisecentrene kan sammensætte finansieringen af deres efterværnstilbud på flere måder, og

[52] Ét krisecenter har ikke angivet antallet af fraflyttede børn.
[53] Ét krisecenter oplyser ikke nogen belægningsprocent.

midlerne behøver ikke kun komme fra ét sted. Ud af de 29 krisecentre, der tilbyder efterværn, finansierer 10 krisecentre deres efterværnstilbud via driftsmidler, 15 krisecentre har bl.a. indregnet efterværnstilbuddet i taksten, fem krisecentre finansierer bl.a. efterværnet via den almindelige normering, to krisecentre finansierer bl.a. tilbuddet gennem private fonde, og syv krisecentre oplyser under 'andet', at efterværnet bl.a. finansieres af kommunale puljemidler, kommunen, et projekt, en støtteforening, et udslusningsprojekt, et kommunalt driftstilskud, fonde, legater, faglige organisationer, erhvervslivet, statspuljer, m.m.
I 2011 havde 24 krisecentre et efterværnstilbud til kvinderne.

Tilbud udover døgnophold

Krisecentrene tilbyder i 2012 tilbud ud over døgnophold, se Bilag 19.
Alle 38 krisecentre tilbyder aktiviteter. Derudover tilbyder 37 krisecentre samtaler, samt rådgivning af mor om forældrerolle og/eller familiesamtaler, 36 krisecentre tilbyder generel rådgivning, 34 krisecentre tilbyder rådgivning i forbindelse med samværssager, 33 krisecentre tilbyder udslusning, 31 krisecentre tilbyder pasning, 27 krisecentre tilbyder psykologsamtaler til kvinderne, 25 krisecentre tilbyder psykologsamtaler til børnene, ni krisecentre tilbyder skole, syv krisecentre tilbyder bistand til selvhjælpsgrupper, fire krisecentre tilbyder manderådgivning i særlige lokaler[55], og tre krisecentre tilbyder bistand i hjemmet ved midlertidig tvangsfjernelse af manden. Fem krisecentre tilbyder desuden diverse andre ydelser. Her kan bl.a. nævnes lektiehjælp, kvindenetværk, juridisk og økonomisk rådgivning, en årlig koloni, børnemøder, anonym rådgivning og café, månedlig hotdogklub, kontaktpersonsamtaler, pårørendearbejde, undervisning/foredrag, terapiforløb, hjælp til budgetlægning, netværkscafé og samtalegruppe.
Tabel 71 viser, hvorvidt ydelserne, krisecentrene tilbyder udover døgnophold, har været finansieret gennem opholdstaksten eller udover taksten.

[54] Ét krisecenter oplyser, at efterværnstilbuddet består af cirka tre samtaler på krisecentret, og et andet krisecenter oplyser, at efterværnstilbuddet er familierådgivningen.

[55] Ét krisecenter oplyser, at manderådgivningen kun er for familier, der er bosiddende i krisecentrets kommune.

Tabel 71. Tilbud udover døgnophold og finansieringen af disse tilbud. 2012.

Tilbud	Tilbuddet indeholdt i taksten	Tilbuddet udover taksten
Aktiviteter	34	4
Pasning (når mor fx skal til møde)	31	0
Samtaler	37	0
Skole	6	4
Psykologsamtaler til kvinderne	13	15
Psykologsamtaler til børnene	13	12
Rådgivning i forbindelse med samværssager	34	0
Rådgivning af mor om forældrerolle og/eller familiesamtaler	37	0
Rådgivning – generelt	36	0
Udslusning	32	3
Bistand til selvhjælpsgrupper	6	1
Bistand i hjemmet ved midlertidig tvangsfjernelse af manden	2	1
Manderådgivning i særlige lokaler	2	2
Andet	3	3

Ambulante tilbud til ikke-beboere

Krisecentrene yder i 2012 ambulante tilbud til ikke-beboere. Tilbuddene er rettet mod voldsudsatte, fagfolk og pårørende.

35 krisecentre tilbyder telefonrådgivning til voldsudsatte, 16 krisecentre tilbyder netrådgivning til voldsudsatte, og 33 krisecentre tilbyder rådgivning til voldsudsatte ved personligt fremmøde[56].

29 krisecentre tilbyder telefonrådgivning til fagfolk, ni krisecentre tilbyder netrådgivning til fagfolk, og 16 krisecentre tilbyder rådgivning til fagfolk ved personligt fremmøde.

32 krisecentre tilbyder telefonrådgivning til pårørende, 12 krisecentre tilbyder netrådgivning til rårørende, og 21 krisecentre tilbyder rådgivning til pårørende ved personligt fremmøde.

Alle de ovennævnte tilbud er indeholdt i taksten. Derudover tilbyder ét krisecenter netrådgivning til pårørende udover taksten. Ét krisecenter bemærker, at de yder alle de nævnte former for rådgivning som en del af det daglige arbejde, og ikke som formaliserede tilbud. Et andet krisecenter oplyser, at tilbud til ikke-beboere er sparet væk i 2012, men genindføres i 2013 da krisecentret har fået en ekstrabevilling fra kommunen. Se Bilag 22 for en oversigt over tilbuddene fordelt på de enkelte krisecentre.

En stor del af krisecentrene har bemærket, at der er stor variation i det ugentlige timeantal, der anvendes på de forskellige tilbud, og at det derfor er svært at opgøre timeforbruget præcist pr. uge. Flere krisecentre angiver, at det angivne timeantal er et skøn.

I nedenstående tabel ses en oversigt over krisecentrenes ambulante tilbud til ikke-beboere, hvordan de finansieres, samt variationen i antal ugentlige timer anvendt på tilbuddet på de forskellige krisecentre.

[56] Herudover tilbyder ét krisecenter ledsagefunktioner, hvoraf politiarbejde udgør en stor del af timeforbruget.

Tabel 72. Antal krisecentre, der yder ambulante tilbud til ikke-beboere, samt tidsforbrug. 2012.

		Indeholdt i taksten	Udover taksten	Tidsforbrug på krisecentrene
		Antal krisecentre der yder tilbuddet	Antal krisecentre der yder tilbuddet	Antal timer pr. uge
Tilbud til voldsudsatte	Telefonrådgivning	35		1 til 30 timer
	Netrådgivning	16		0,5 til 15 timer
	Rådgivning ved personligt fremmøde	33		0,5 til 25 timer
Tilbud til fagfolk	Telefonrådgivning	29		0,25 til 6 timer
	Netrådgivning	9		1 til 5 timer
	Rådgivning ved personligt fremmøde	16		0,25 til 3 timer
Tilbud til pårørende	Telefonrådgivning	32		0,25 til 4 timer
	Netrådgivning	12	1	0,5 til 5 timer
	Rådgivning ved personligt fremmøde	21		0,25 til 4 timer

Opsummering

De 38 krisecentre, der deltager i denne del af årsstatistikken, er forskelligt organiseret. De fleste krisecentre er selvejende institutioner eller foreninger med samarbejds- eller driftsaftale efter Servicelovens § 109. Antallet af frivillige udgør 1.211 i 2012, hvilket er en stigning på ni frivillige i forhold til 2011. De frivillige har bl.a. til opgave at indlogere voldsramte, tilbyde efterværnsaktiviteter, samt andre former for kontakt og samvær med beboerne på krisecentrene.

På 27 krisecentre, svarende til 71 procent af de 38 krisecenter, er der døgnbemanding, og på de fleste af disse krisecentre, tager frivillige vagter sig af natdækningen.
De 38 krisecentre har i alt minimum 556 pladser. Der er 330 pladser til kvinder og 383 pladser til børn. Det samlede antal pladser er *ikke* lig summen af antal pladser til kvinder og børn, hvilket blandt andet skyldes, at ikke alle krisecentre har oplyst samlede antal pladser, samt at nogle krisecentre ikke har et loft for antal pladser til børn. Krisecentrene opgør deres pladser forskelligt, og især antallet af pladser til børn baseres flere steder på et skøn.

Der er ændringer i personalenormeringen på 13 krisecentre i 2012. Nednormeringerne varierer mellem 2 og 37 timer ugentligt, mens opnormeringerne varierer mellem 7 og 37 timer ugentligt. Der er store forskelle på krisecentrenes årsværk og belægningsprocent. Antallet af årsværk varierer mellem 2,49 og 22, og krisecentrenes belægningsprocent varierer mellem 59 og 102 procent.
I 2012 er krisecentrene blevet spurgt om deres ambulante tilbud til ikke-beboere. 35 krisecentre yder enten telefonrådgivning, netrådgivning og/eller rådgivning ved personligt fremmøde til *voldsudsatte*, 29 krisecentre giver enten telefonrådgivning, netrådgivning og/eller

rådgivning ved personligt fremmøde til *fagfolk,* og 32 krisecentre yder enten telefonrådgivning, netrådgivning og/eller rådgivning ved personligt fremmøde til *pårørende*.
29 krisecentre tilbyder efterværn til kvinderne, når de fraflytter krisecentret.

Litteraturliste

Andersen, Pernille Tanggaard (2003): *'LOKK voksenstatistik 2002, Kvinder på krisecenter'.* Servicestyrelsen og LOKK.

Barlach, L. & Stenager, K. (2010): *'LOKK årsstatistik 2009, Kvinder og børn på krisecenter'.* Servicestyrelsen og LOKK.

Barlach, L. & Stenager, K. (2011): *'LOKK årsstatistik 2010, Kvinder og børn på krisecenter'.* Servicestyrelsen og LOKK.

Barlach, L. (2009): *'LOKK voksenstatistik 2008, Kvinder på krisecenter'.* Servicestyrelsen og LOKK.

Barlach, L. (2008): *'LOKK voksenstatistik 2007, Kvinder på krisecenter'.* Servicestyrelsen og LOKK.

Beck, N. & Elklit, A., (2012) *'Ud af voldens skygge. Evaluering af rådgivning og behandlingseffekt',* Videnscenter for Psykotraumatologi Syddansk Universitet.

Børjesson, E. (2009): *'LOKK børnestatistik 2008, Børn på krisecenter'.* Servicestyrelsen og LOKK.

Børjesson, E. (2008): *'LOKK børnestatistik 2007, Børn på krisecenter'.* Servicestyrelsen og LOKK.

Danmarks Statistik (2012): *KRHFU1*

Dybtved, K. (2002): *'LOKK voksenstatistik 2001, Kvinder på krisecenter'.* Servicestyrelsen og LOKK.

Dybtved, K. (2001): *'LOKK voksenstatistik 2000, Kvinder på krisecenter'.* Servicestyrelsen og LOKK.

K. Helweg-Larsen (2012): *Vold i nære relationer. Omfanget, karakteren og udviklingen samt indsatsen mod partnervold blandt kvinder og mænd – 2010,* Statens Institut for Folkesundhed i samarbejde med Ministeriet for Ligestilling og Kirke.

Jensen, Lybecker V. (2007): *'LOKK voksenstatistik 2006, Kvinder på krisecenter'.* Service-styrelsen og LOKK.

Jensen, Lybecker V. (2006): *'LOKK voksenstatistik 2005, Kvinder på krisecenter'.* Service-styrelsen og LOKK.

Jensen, Lybecker V. (2005): *'LOKK voksenstatistik 2004, Kvinder på krisecenter'.* Servicestyrelsen og LOKK.

Killén, K. (2001): *Barndommen varer i generationer, forebyggelse af omsorgssvigt*, Hans Reitzels forlag.

Rambøll (2012): *Kortlægning af erfaringer med efterværn og behov for nye støttemuligheder*.

Rambøll (2011): *Støtte og behandling til kvinder og børn i voldsramte familier slutrapport*

Servicestyrelsen (2011): *Børn i familier med vold - behandlingsmodeller*

SFI & Ankestyrelsen (2013): *Evaluering af psykologhjælp til børn på krisecenter*

Tilia, G. & Hansen C. (2007): *LOKK børnestatistik 2006, Børn på krisecenter.* Servicestyrelsen og LOKK.

Tilia, G. & Hansen C. (2006): *LOKK børnestatistik 2005, Børn på krisecenter.* Servicestyrelsen og LOKK.

Tilia, G. & Hansen C.(2005): *LOKK børnestatistik 2004, Børn på krisecenter.* Servicestyrelsen og LOKK.

Nielsen, S. L. (2004): *'LOKK voksenstatistik 2003, Kvinder på krisecenter'.* Servicestyrelsen og LOKK.

Øverlien, Caroline (2007), Barn som upplever pappas våld mot mamma - vad säger forskningen? blev publiceret i tidsskriftet *Nordisk Sosialt Arbeid*, nr. 4, 2007, vol. 27, s. 238-250.

Bilag

Bilag 1. *Kvinder* på krisecenter opdelt efter *antal overnatninger, gennemsnitlig opholdslængde og længste opholdslængde*, fordelt på krisecentrene. Opgjort i døgn. 2012. 93
Bilag 2. *Kvinder* fordelt på krisecentrene. 2012 94
Bilag 3. *Kvinder* opdelt efter, hvorvidt de *flytter til en anden bopælskommune* end de boede i før opholdet på krisecenter, fordelt på krisecentrene. 2012. 95
Bilag 4. *Kvinder* opdelt efter, om kvinden er *født i Danmark*, fordelt på krisecentrene. 2012. 96
Bilag 5. *Kvinder* opdelt efter *antal døgn*, fordelt på krisecentrene. 2012. 97
Bilag 6. *Børn* på krisecenter opdelt efter *køn*. 2012 98
Bilag 7. *Børn* på krisecenter, opdelt efter *barnets alder*. 2012 99
Bilag 8. Er der fra den kommunale sagsbehandlers side iværksat en *§50-undersøgelse*. 2012 100
Bilag 9. *Børn* på krisecenter opdelt efter, hvorvidt de har været udsat for *fysisk vold* indenfor de seneste 12 måneder. 2012 101
Bilag 10. *Børn* på krisecenter opdelt efter, hvorvidt de har været udsat for *psykisk vold* indenfor de seneste 12 måneder. 2012 102
Bilag 11. *Børn* på krisecenter, opdelt efter hvorvidt moren har fået tilbud om *psykologsamtaler til barnet*. 2012 103
Bilag 12. *Børn* på krisecenter, opdelt efter hvorvidt moren har *taget imod tilbuddet om psykologsamtaler til barnet*. 2012 104
Bilag 13. *Henvendelser* opdelt efter hvilken *ydelse* der er givet fordelt på krisecentrene. 2012. 105
Bilag 14. *Henvendelser* opdelt efter, om der er *fysisk plads* eller der henvises til anden løsning, fordelt på krisecentrene. 2012. 106
Bilag 15. *Krisecentre* opdelt efter *institutionsform*. 2012. 107
Bilag 16. *Krisecentre* opdelt efter antal *tilknyttede frivillige vagter*. 2012. 108
Bilag 17. *Krisecentre* opdelt efter *antal pladser* per 31.12.2012. 109
Bilag 18. *Krisecentre* opdelt efter *antal fraflyttede kvinder og børn*. 2012. 110
Bilag 19. *Krisecentre* opdelt efter *tilbud udover døgnophold* og hvorvidt tilbuddet er indeholdt i eller udover taksten. 2012 111
Bilag 20. *Krisecentre* opdelt efter *gennemsnitlig belægningsprocent* for 2012. 2012 112
Bilag 21. *Krisecentre* opdelt efter *stillingskategorier på krisecentrene*. 2012. 113
Bilag 22. *Krisecentre* opdelt efter *ambulante tilbud til ikke-beboere*. 2012. 114

Bilag 1. *Kvinder* på krisecenter opdelt efter *antal overnatninger, gennemsnitlig opholdslængde og længste opholdslængde,* fordelt på krisecentrene. Opgjort i døgn. 2012.

	Opholds varighed kvinden	Opholds varighed børn	Længste ophold for kvinder	Gennemsnitlig opholdslænge for kvinder	*Median opholdslængde for kvinder	N (antal kvinder)
Baltic Krisecenter	269	-	135	67	61	4
Danner	4.681	2.837	956	103	23	28
Dansk Kvindesamfunds Krisecenter	2.891	1.924	480	187	83	34
Den Åbne Dør	151	-	151	103	38	1
Egmontgården	14.033	18.358	926	151	151	46
Fredericia Krisecenter	2.132	1.817	380	326	270	35
Frederikshavn Krisecenter	782	300	203	97	40	20
Frederikssund Krisecenter	144	132	39	52	21	7
Frederiksværk Krisecenter	2.811	1.774	379	21	18	40
Garvergaarden	1.590	668	362	88	28	8
Haderslev Krisecenter	1.938	1.252	761	199	157	27
Hellerup Krisecenter	4.344	3.570	629	84	41	40
Hera Døtrene	1.999	2.264	154	59	31	43
Herfølge Krisecenter	1.391	1.588	243	58	23	25
Herning Krisecenter	2.141	772	476	67	5	86
Hillerød Kvindecenter	1.395	836	221	78	48	18
Hjemmet	1.199	2.404	86	47	21	40
Hjørring Krisecenter	899	715	148	40	10	25
Hobro Krisecenter	563	243	134	44	21	23
Holstebro Krisecenter	1.480	1.502	109	35	16	53
Horsens Krisecenter	454	1.319	114	48	18	14
Klostermosegård Kvindekrisecenter	183	214	121	39	25	4
Krisecenter for Kvinder	1.586	1.385	166	61	24	50
Krisecenter Odense	5.294	6.026	326	82	17	129
Krisecentret Røntofte	2.104	2.280	267	60	16	50
Kvindehjemmet	13.184	10.154	839	159	39	122
Kvindehuset Kolding Krisecenter	1.362	1.342	189	80	66	46
Kvindehuset i Lyngby	1.749	2.354	202	50	12	22
Kvindekrisecenter Bornholm	1.288	1.051	311	72	14	23
Kvindernes Krise- og	1.868	1.699	367	62	13	44
Nakskov Krisecenter	1.301	1.320	209	65	35	22
Næstved Krisecenter	1.468	747	311	59	21	33
Randers Krisecenter	2.335	2.227	228	53	17	64
Ringsted Krisecenter	1.560	3.194	201	71	53	23
Roskilde Kvindekrisecenter	1.302	711	362	69	41	19
Silkeborg Krisecenter	1.630	1.343	177	82	84	21
Svendebjerggård	1.349	366	218	104	105	13
Sønderborg Kvinde- og Krisecenter	770	1.142	78	39	13	32
Vejle Krisecenter	1.447	1.196	181	45	10	56
Viborg Krisecenter	1.853	3.191	189	60	22	45
Aabenraa Krisecenter	1.400	1.641	409	48	6	58
Århus Krisecenter	3.610	5.414	338	69	22	104
Total	95.930	93.272	12.775	81	42	1597

Anm. * Mediantallet angiver middeltendensen i opholdslængden for den gennemsnitlige kvinde for hvert krisecenter. ** Der forefindes ikke data for Baltic og Den Åbne Dør vedrørende spørgsmålet om børns opholdslængde. Anm. Antallet af kvinder dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være flergangsbrugere iblandt kvinderne.

Bilag 2. *Kvinder* fordelt på krisecentrene. 2012.

	Kvinder	
	Antal	**Procent**
Baltic Krisecenter	5	0%
Danner	30	2%
Dansk Kvindesamfunds Krisecenter	35	2%
Den Åbne Dør	1	0%
Egmontgården	53	3%
Fredericia Krisecenter	38	2%
Frederikshavn Krisecenter	22	1%
Frederikssund	7	0%
Frederiksværk Krisecenter	41	2%
Garvergaarden	10	1%
Haderslev Krisecenter	33	2%
Hellerup Krisecenter	40	2%
Hera Døtrene	43	3%
Herfølge Krisecenter	26	2%
Herning Krisecenter	88	5%
Hillerød Kvindecenter	22	1%
Hjemmet	42	2%
Hjørring Krisecenter	29	2%
Hobro Krisecenter	23	1%
Holstebro Krisecenter	62	4%
Horsens Krisecenter	16	1%
Klostermosegård Kvindekrisecenter	7	0%
Krisecenter for Kvinder	54	3%
Krisecenter Odense	142	8%
Krisecentret Røntofte	50	3%
Kvindehjemmet	127	7%
Kvindehuset Kolding Krisecenter	47	3%
Kvindehuset i Lyngby	25	2%
Kvindekrisecenter Bornholm	27	2%
Kvindernes Krise- og Aktivitetscenter	44	3%
Nakskov Krisecenter	23	1%
Næstved Krisecenter	35	2%
Randers Krisecenter	67	4%
Ringsted Krisecenter	23	1%
Roskilde Kvindekrisecenter	19	1%
Silkeborg Krisecenter	22	1%
Svendebjerggård	15	1%
Sønderborg Kvinde- og Krisecenter	34	2%
Vejle Krisecenter	60	4%
Viborg Krisecenter	52	3%
Aabenraa Krisecenter	66	4%
Århus Krisecenter	115	7%
Total	1.720	100%

Anm. Antallet af kvinder dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være flergangsbrugere iblandt kvinderne.

Bilag 3. *Kvinder* opdelt efter, hvorvidt de *flytter til en anden bopælskommune* end de boede i før opholdet på krisecenter, fordelt på krisecentrene. 2012.

	Ja	Nej	Ved ikke	I alt
Baltic Krisecenter	0 (0 %)	4 (100 %)	0 (0 %)	4 (100 %)
Danner	4 (19 %)	17 (81 %)	0 (0 %)	21 (100 %)
Dansk Kvindesamfunds	3 (17 %)	12 (70 %)	2 (12 %)	15 (100 %)
Den Åbne Dør*	-	-	-	-
Egmontgården	0 (0 %)	4 (100 %)	0 (0 %)	4 (100 %)
Fredericia Krisecenter	10 (48 %)	11 (52 %)	0 (0 %)	21 (100 %)
Frederikshavn Krisecenter	2 (18 %)	7 (64 %)	2 (18 %)	9 (100 %)
Frederikssund Krisecenter	0 (0 %)	6 (86 %)	1 (14 %)	6 (100 %)
Frederiksværk Krisecenter	12 (29 %)	25 (61 %)	4 (10 %)	37 (100 %)
Garvergaarden	0 (0 %)	3 (100 %)	0 (0 %)	3 (100 %)
Haderslev Krisecenter	10 (40 %)	15 (60 %)	0 (0 %)	25 (100 %)
Hellerup Krisecenter	7 (18 %)	27 (71 %)	4 (11 %)	34 (100 %)
Hera Døtrene	15 (52 %)	11 (38 %)	3 (10 %)	26 (100 %)
Herfølge Krisecenter	3 (30 %)	6 (60 %)	1 (10 %)	9 (100 %)
Herning Krisecenter	11 (24 %)	31 (69 %)	3 (7 %)	42 (100 %)
Hillerød Kvindecenter	4 (67 %)	2 (33 %)	0 (0 %)	6 (100 %)
Hjemmet	5 (24 %)	13 (62 %)	3 (14 %)	18 (100 %)
Hjørring Krisecenter	5 (28 %)	13 (72 %)	0 (0 %)	18 (100 %)
Hobro Krisecenter	1 (9 %)	10 (91 %)	0 (0 %)	11 (100 %)
Holstebro Krisecenter	4 (20 %)	16 (80 %)	0 (0 %)	20 (100 %)
Horsens Krisecenter*	-	-	-	-
Klostermosegård	1 (20 %)	4 (80 %)	0 (0 %)	5 (100 %)
Krisecenter for Kvinder	6 (17 %)	28 (80 %)	1 (3 %)	34 (100 %)
Krisecenter Odense	8 (44 %)	9 (50 %)	1 (6 %)	17 (100 %)
Krisecentret Røntofte	15 (48 %)	14 (45 %)	2 (7 %)	29 (100 %)
Kvindehjemmet	20 (17 %)	73 (60 %)	28 (23 %)	93 (100 %)
Kvindehuset i Lyngby	2 (12 %)	15 (88 %)	0 (0 %)	17 (100 %)
Kvindehuset Kolding Krisecenter	8 (31 %)	15 (58 %)	3 (11 %)	23 (100 %)
Kvindekrisecenter Bornholm	6 (33 %)	12 (67 %)	0 (0 %)	18 (100 %)
Kvindernes Krise- og	5 (38 %)	7 (54 %)	1 (8 %)	12 (100 %)
Nakskov Krisecenter	4 (44 %)	5 (56 %)	0 (0 %)	9 (100 %)
Næstved Krisecenter	9 (36 %)	16 (64 %)	0 (0 %)	25 (100 %)
Randers Krisecenter	11 (34 %)	20 (63 %)	1 (3 %)	31 (100 %)
Ringsted Krisecenter	6 (43 %)	6 (43 %)	2 (14 %)	12 (100 %)
Roskilde Kvindekrisecenter	5 (42 %)	6 (50 %)	1 (8 %)	11 (100 %)
Silkeborg Krisecenter	1 (10 %)	8 (80 %)	1 (10 %)	9 (100 %)
Svendebjerggård	1 (11 %)	7 (78 %)	1 (11 %)	8 (100 %)
Sønderborg Kvinde- og	12 (38 %)	18 (56 %)	2 (6 %)	30 (100 %)
Vejle Krisecenter	12 (50 %)	7 (29 %)	5 (21 %)	29 (100 %)
Viborg Krisecenter	3 (11 %)	23 (85 %)	1 (4 %)	26 (100 %)
Aabenraa Krisecenter	4 (17 %)	15 (62 %)	5 (21 %)	19 (100 %)
Århus Krisecenter	11 (23 %)	34 (71 %)	3 (6 %)	45 (100 %)
I alt	246 (27 %)	575 (64 %)	81 (9 %)	821 (100 %)

Anm. Antallet af kvinder dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være flergangsbrugere iblandt kvinderne. * Den Åbne Dør og Horsens Krisecenter deltager ikke i denne del af statistikken i år.

Bilag 4. *Kvinder* opdelt efter, om kvinden er *født i Danmark*, fordelt på krisecentrene. 2012.

	Ja	Nej	I alt
Baltic Krisecenter	2 (50 %)	2 (50 %)	4 (100 %)
Danner	14 (64 %)	8 (36 %)	22 (100 %)
Dansk Kvindesamfunds Krisecenter	8 (42 %)	11 (58 %)	19 (100 %)
Den Åbne Dør*	-	-	-
Egmontgården	1 (25 %)	3 (75 %)	4 (100 %)
Fredericia Krisecenter	16 (76 %)	5 (24 %)	21 (100 %)
Frederikshavn Krisecenter	9 (82 %)	2 (18 %)	11 (100 %)
Frederikssund Krisecenter	4 (57 %)	3 (43 %)	7 (100 %)
Frederiksværk Krisecenter	23 (56 %)	18 (44 %)	41 (100 %)
Garvergaarden	1 (33 %)	2 (67 %)	3 (100 %)
Haderslev Krisecenter	19 (73 %)	7 (27 %)	26 (100 %)
Hellerup Krisecenter	9 (24 %)	29 (76 %)	38 (100 %)
Hera Døtrene	22 (76 %)	7 (24 %)	29 (100 %)
Herfølge Krisecenter	5 (50 %)	5 (50 %)	10 (100 %)
Herning Krisecenter	18 (40 %)	27 (60 %)	45 (100 %)
Hillerød Kvindecenter	4 (50 %)	4 (50 %)	8 (100 %)
Hjemmet	23 (92 %)	2 (8 %)	25 (100 %)
Hjørring Krisecenter	8 (40 %)	12 (60 %)	20 (100 %)
Hobro Krisecenter	5 (42 %)	7 (58 %)	12 (100 %)
Holstebro Krisecenter	13 (62 %)	8 (38 %)	21 (100 %)
Horsens Krisecenter*	-	-	-
Klostermosegård Kvindekrisecenter	1 (17 %)	5 (83 %)	6 (100 %)
Krisecenter for Kvinder	19 (54 %)	16 (46 %)	25 (100 %)
Krisecenter Odense	13 (46 %)	15 (54 %)	28 (100 %)
Krisecentret Røntofte	16 (47 %)	18 (53 %)	34 (100 %)
Kvindehjemmet	44 (36 %)	79 (64 %)	123 (100 %)
Kvindehuset i Lyngby	14 (78 %)	4 (22 %)	18 (100 %)
Kvindehuset Kolding Krisecenter	20 (77 %)	6 (23 %)	26 (100 %)
Kvindekrisecenter Bornholm	16 (80 %)	4 (20 %)	20 (100 %)
Kvindernes Krise- og Aktivitetscenter	11 (73 %)	4 (27 %)	15 (100 %)
Nakskov Krisecenter	4 (44 %)	5 (56 %)	9 (100 %)
Næstved Krisecenter	14 (64 %)	8 (36 %)	22 (100 %)
Randers Krisecenter	23 (58 %)	17 (42 %)	40 (100 %)
Ringsted Krisecenter	11 (79 %)	3 (21 %)	14 (100 %)
Roskilde Kvindekrisecenter	6 (50 %)	6 (50 %)	12 (100 %)
Silkeborg Krisecenter	5 (50 %)	5 (50 %)	10 (100 %)
Svendebjerggård	5 (50 %)	5 (50 %)	10 (100 %)
Sønderborg Kvinde- og Krisecenter	15 (48 %)	16 (52 %)	31 (100 %)
Vejle Krisecenter	17 (65 %)	9 (35 %)	26 (100 %)
Viborg Krisecenter	22 (73 %)	8 (27 %)	30 (100 %)
Aabenraa Krisecenter	16 (64 %)	9 (36 %)	25 (100 %)
Århus Krisecenter	25 (54 %)	21 (46 %)	46 (100 %)
I alt	521 (55 %)	425 (45 %)	946 (100 %)

Anm. Antallet af kvinder dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være flergangsbrugere iblandt kvinderne.* Den Åbne Dør og Horsens Krisecenter deltager ikke i denne del af statistikken i år.

Bilag 5. *Kvinder* opdelt efter *antal døgn*, fordelt på krisecentrene. 2012.

	0-1 døgn	2-6 døgn	7-30 døgn	31-90 døgn	91-180 døgn	181-365 døgn	Over 1 år	I alt	Gennem-snitlig opholds-længde
Baltic Krisecenter	0	0	1	2	1	0	0	4	67
Danner	2	2	5	5	8	2	4	28	167
Dansk Kvindesamfunds Krisecenter	0	4	10	11	3	4	2	34	85
Den Åbne Dør	0	0	0	0	1	0	0	1	151
Egmontgården	0	0	3	5	8	17	13	46	305
Fredericia Krisecenter	3	6	8	9	7	1	1	35	61
Frederikshavn Krisecenter	2	4	6	6	1	1	0	20	39
Frederikssund	0	1	4	2	0	0	0	7	21
Frederiksværk Krisecenter	4	1	17	5	9	3	1	40	70
Garvergaarden	0	0	0	1	3	4	0	8	199
Haderslev Krisecenter	4	2	5	11	4	0	1	27	72
Hellerup Krisecenter	4	3	7	12	5	7	2	40	109
Hera Døtrene	2	5	14	14	8	0	0	43	47
Herfølge Krisecenter	1	4	9	6	2	3	0	25	56
Herning Krisecenter	14	32	22	13	3	1	1	86	25
Hillerød Kvindecenter	1	1	2	8	4	2	0	18	78
Hjemmet	1	9	12	18	0	0	0	40	30
Hjørring Krisecenter	1	6	8	7	3	0	0	25	36
Hobro Krisecenter	1	10	6	4	2	0	0	23	25
Holstebro Krisecenter	7	12	13	20	1	0	0	53	28
Horsens Krisecenter	2	3	3	5	1	0	0	14	32
Klostermosegård Kvindekrisecenter	0	0	2	1	1	0	0	4	46
Krisecenter for Kvinder	7	6	17	16	4	0	0	50	32
Krisecenter Odense	18	28	33	26	22	2	0	129	41
Krisecentret Røntofte	7	8	15	12	6	2	0	50	42
Kvindehjemmet	18	18	19	25	16	16	10	122	108
Kvindehuset Kolding Krisecenter	6	13	12	11	3	1	0	46	30
Kvindehuset i Lyngby	1	1	4	8	5	3	0	22	80
Kvindekrisecenter Bornholm	3	5	7	2	4	2	0	23	56
Kvindernes Krise- og Aktivitetscenter	5	10	12	9	7	0	1	44	43
Nakskov Krisecenter	2	4	4	7	3	2	0	22	59
Næstved Krisecenter	4	3	13	8	4	1	0	33	45
Randers Krisecenter	5	16	23	11	8	1	0	64	37
Ringsted Krisecenter	0	1	4	13	4	1	0	23	68
Roskilde Kvindekrisecenter	0	3	4	7	4	1	0	19	69
Silkeborg Krisecenter	1	3	3	5	9	0	0	21	78
Svendebjerggård	0	0	2	3	7	1	0	13	104
Sønderborg Kvinde- og Krisecenter	2	12	7	11	0	0	0	32	24
Vejle Krisecenter	12	11	17	13	2	1	0	56	26
Viborg Krisecenter	2	13	10	13	5	2	0	45	41
Aabenraa Krisecenter	15	16	16	8	2	0	1	58	24
Århus Krisecenter	19	16	29	27	12	1	0	104	35
I alt	176	292	408	400	202	82	37	1.597	-

Anm. Antallet af kvinder dækker ikke nødvendigvis over antallet af unikke kvinder, da der kan være flergangsbrugere iblandt kvinderne

Bilag 6. *Børn* på krisecenter opdelt efter *køn*. 2012.

	Pige		Dreng		Total	
	Procent	Antal	Procent	Antal	Procent	Antal
Danner	37%	10	63%	17	100%	27
Dansk Kvindesamfunds Krisecenter	50%	8	50%	8	100%	16
Den Åbne Dør	40%	2	60%	3	100%	5
Egmontgården	51%	28	49%	27	100%	55
Fredericia Krisecenter	36%	13	64%	23	100%	36
Frederikshavn Krisecenter	50%	7	50%	7	100%	14
Frederikssund Krisecenter	67%	6	33%	3	100%	9
Frederiksværk Krisecenter	51%	18	49%	17	100%	35
Garvergården	100%	3	0%	0	100%	3
Haderslev Krisecenter	75%	9	25%	3	100%	12
Hellerup Krisecenter	50%	22	50%	22	100%	44
Hera Døtrene	51%	22	49%	21	100%	43
Herfølge Krisecenter	52%	16	48%	15	100%	31
Herning Krisecenter	60%	33	40%	22	100%	55
Hillerød Kvindecenter	27%	3	73%	8	100%	11
Hjemmet	55%	23	45%	19	100%	42
Hjørring Krisecenter	58%	15	42%	11	100%	26
Hobro Krisecenter	42%	5	58%	7	100%	12
Holstebro Krisecenter	42%	15	58%	21	100%	36
Horsens Krisecenter	43%	21	57%	28	100%	49
Klostermosegård Kvindekrisecenter	54%	7	46%	6	100%	13
Krisecenter for Kvinder	46%	18	54%	21	100%	39
Krisecenter Odense	39%	39	61%	61	100%	100
Krisecentret Røntofte	41%	20	59%	29	100%	49
Kvindehjemmet	59%	42	41%	29	100%	71
Kvindehuset i Lyngby	33%	7	67%	14	100%	21
Kvindehuset Kolding Krisecenter	43%	15	57%	20	100%	35
Kvindekrisecenter Bornholm	23%	3	77%	10	100%	13
Kvindernes Krise- og Aktivitetscenter	66%	21	34%	11	100%	32
Nakskov Krisecenter	50%	12	50%	12	100%	24
Næstved Krisecenter	68%	15	32%	7	100%	22
Randers Krisecenter	35%	23	65%	43	100%	66
Ringsted Krisecenter	51%	22	49%	21	100%	43
Roskilde Kvindekrisecenter	32%	6	68%	13	100%	19
Silkeborg Krisecenter	40%	6	60%	9	100%	15
Svendebjerggård	67%	2	33%	1	100%	3
Sønderborg Kvinde- og Krisecenter	52%	12	48%	11	100%	23
Vejle Krisecenter	48%	15	52%	16	100%	31
Viborg Krisecenter	49%	24	51%	25	100%	49
Aabenraa Krisecenter	55%	35	45%	29	100%	64
Århus Krisecenter	45%	65	55%	79	100%	144
Total	48%	686	52%	746	100%	1.432

Bilag 7. *Børn* på krisecenter, opdelt efter *barnets alder*. 2012.

	0-6-årige		7-12-årige		13-17-årige		18-årige		Total	
	Procent	Antal	Procent	Antal	Procent	Antal	Procent	Antal	Procent	Antal
Danner	52%	14	48%	13	0%	0	0%	0	100%	27
Dansk Kvindesamfunds Krisecenter	69%	11	31%	5	0%	0	0%	0	100%	16
Den Åbne Dør	40%	2	60%	3	0%	0	0%	0	100%	5
Egmontgården	44%	24	36%	20	18%	10	2%	1	100%	55
Fredericia Krisecenter	57%	21	24%	9	19%	7	0%	0	100%	37
Frederikshavn Krisecenter	64%	9	36%	5	0%	0	0%	0	100%	14
Frederikssund Krisecenter	67%	6	22%	2	11%	1	0%	0	100%	9
Frederiksværk Krisecenter	46%	16	34%	12	20%	7	0%	0	100%	35
Garvergården	67%	2	0%	0	33%	1	0%	0	100%	3
Haderslev Krisecenter	58%	7	33%	4	8%	1	0%	0	100%	12
Hellerup Krisecenter	52%	23	34%	15	14%	6	0%	0	100%	44
Hera Døtrene	54%	21	39%	15	8%	3	0%	0	100%	39
Herfølge Krisecenter	45%	14	39%	12	16%	5	0%	0	100%	31
Herning Krisecenter	49%	27	46%	25	6%	3	0%	0	100%	55
Hillerød Kvindecenter	73%	8	27%	3	0%	0	0%	0	100%	11
Hjemmet	63%	27	14%	6	23%	10	0%	0	100%	43
Hjørring Krisecenter	77%	20	23%	6	0%	0	0%	0	100%	26
Hobro Krisecenter	67%	8	17%	2	17%	2	0%	0	100%	12
Holstebro Krisecenter	57%	20	31%	11	11%	4	0%	0	100%	35
Horsens Krisecenter	67%	33	20%	10	12%	6	0%	0	100%	49
Klostermosegård Kvindekrisecenter	62%	8	31%	4	0%	0	8%	1	100%	13
Krisecenter for Kvinder	68%	26	26%	10	5%	2	0%	0	100%	38
Krisecenter Odense	64%	65	25%	25	11%	11	0%	0	100%	101
Krisecentret Røntofte	49%	24	37%	18	14%	7	0%	0	100%	49
Kvindehjemmet	64%	44	28%	19	9%	6	0%	0	100%	69
Kvindehuset i Lyngby	67%	14	33%	7	0%	0	0%	0	100%	21
Kvindehuset Kolding Krisecenter	54%	19	26%	9	20%	7	0%	0	100%	35
Kvindekrisecenter Bornholm	29%	4	64%	9	7%	1	0%	0	100%	14
Kvindernes Krise- og Aktivitetscenter	59%	19	41%	13	0%	0	0%	0	100%	32
Nakskov Krisecenter	58%	14	42%	10	0%	0	0%	0	100%	24
Næstved Krisecenter	46%	10	41%	9	14%	3	0%	0	100%	22
Randers Krisecenter	62%	41	36%	24	2%	1	0%	0	100%	66
Ringsted Krisecenter	65%	28	33%	14	2%	1	0%	0	100%	43
Roskilde Kvindekrisecenter	63%	12	32%	6	5%	1	0%	0	100%	19
Silkeborg Krisecenter	64%	9	29%	4	7%	1	0%	0	100%	14
Svendebjerggård	67%	2	33%	1	0%	0	0%	0	100%	3
Sønderborg Kvinde- og Krisecenter	50%	12	33%	8	17%	4	0%	0	100%	24
Vejle Krisecenter	53%	17	34%	11	13%	4	0%	0	100%	32
Viborg Krisecenter	80%	39	18%	9	2%	1	0%	0	100%	49
Aabenraa Krisecenter	56%	36	33%	21	11%	7	0%	0	100%	64
Århus Krisecenter	55%	79	31%	45	14%	20	0%	0	100%	144
Total	58%	833	32%	451	10%	143	1%	2	100%	1.429

Bilag 8. Er der fra den kommunale sagsbehandlers side iværksat en *§50-undersøgelse*. 2012.

	Ja		Nej		Der foreligger allerede en §50-undersøgelse		Aftale om iværksættelse af en §50-undersøgelse foreligger		Ved ikke		Total	
	Procent	Antal	Procent	Antal	Procent	Antal	Procent	Antal	Procent	Antal	Procent	Antal
Danner	57%	8	43%	6	0%	0	0%	0	0%	0	100%	14
Dansk Kvindesamfunds Krisecenter	29%	2	43%	3	0%	0	0%	0	29%	2	100%	7
Egmontgården	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Fredericia Krisecenter	0%	0	50%	13	50%	13	0%	0	0%	0	100%	26
Frederikshavn Krisecenter	67%	4	17%	1	0%	0	17%	1	0%	0	100%	6
Frederikssund Krisecenter	50%	3	50%	3	0%	0	0%	0	0%	0	100%	6
Frederiksværk Krisecenter	21%	6	43%	12	4%	1	11%	3	21%	6	100%	28
Garvergården	0%	0	100%	1	0%	0	0%	0	0%	0	100%	1
Haderslev Krisecenter	29%	2	71%	5	0%	0	0%	0	0%	0	100%	7
Hellerup Krisecenter	12%	4	24%	8	21%	7	21%	7	21%	7	100%	33
Hera Døtrene	29%	7	58%	14	13%	3	0%	0	0%	0	100%	24
Herfølge Krisecenter	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Herning Krisecenter	0%	0	75%	6	0%	0	25%	2	0%	0	100%	8
Hillerød Kvindecenter	75%	3	25%	1	0%	0	0%	0	0%	0	100%	4
Hiemmet	9%	1	73%	8	18%	2	0%	0	0%	0	100%	11
Hjørring Krisecenter	46%	6	31%	4	8%	1	8%	1	8%	1	100%	13
Hobro Krisecenter	100%	1	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	100%	1
Holstebro Krisecenter	6%	1	94%	16	0%	0	0%	0	0%	0	100%	17
Horsens Krisecenter	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Klostermosegård Kvindekrisecenter	0%	0	20%	1	0%	0	80%	4	0%	0	100%	5
Krisecenter for Kvinder	36%	8	59%	13	0%	0	0%	0	5%	1	100%	22
Krisecenter Odense	21%	12	53%	30	4%	2	5%	3	18%	10	100%	57
Krisecentret Røntofte	23%	5	77%	17	0%	0	0%	0	0%	0	100%	22
Kvindehiemmet	41%	24	32%	19	7%	4	9%	5	12%	7	100%	59
Kvindehuset i Lyngby	50%	12	33%	8	0%	0	17%	4	0%	0	100%	24
Kvindehuset Kolding Krisecenter	41%	7	0%	0	0%	0	0%	0	18%	3	100%	17
Kvindekrisecenter Bornholm	0%	0	43%	3	14%	1	0%	0	43%	3	100%	7
Kvindernes Krise- og Aktivitetscenter	0%	0	25%	1	50%	2	25%	1	0%	0	100%	4
Nakskov Krisecenter	0%	0	67%	6	0%	0	33%	3	0%	0	100%	9
Næstved Krisecenter	0%	0	86%	12	7%	1	0%	0	7%	1	100%	14
Randers Krisecenter	36%	8	32%	7	5%	1	9%	2	18%	4	100%	22
Ringsted Krisecenter	13%	3	71%	17	8%	2	8%	2	0%	0	100%	24
Roskilde Kvindekrisecenter	22%	2	78%	7	0%	0	0%	0	0%	0	100%	9
Silkeborg Krisecenter	0%	0	89%	8	11%	1	0%	0	0%	0	100%	9
Svendebiergård	0%	0	100%	3	0%	0	0%	0	0%	0	100%	3
Sønderborg Kvinde- og Krisecenter	0%	0	91%	10	0%	0	9%	1	0%	0	100%	11
Veile Krisecenter	0%	0	92%	12	8%	1	0%	0	0%	0	100%	13
Viborg Krisecenter	16%	6	79%	30	3%	1	0%	0	3%	1	100%	38
Aabenraa Krisecenter	3%	1	75%	27	0%	0	3%	1	19%	7	100%	36
Århus Krisecenter	8%	6	66%	48	10%	7	0%	0	16%	12	100%	73
Total	21%	142	57%	387	7%	50	6%	40	10%	65	100%	684

Bilag 9. *Børn* på krisecenter opdelt efter, hvorvidt de har været udsat for *fysisk vold* indenfor de seneste 12 måneder. 2012.

	Ja		Nej		Total	
	Procent	Antal	Procent	Antal	Procent	Antal
Danner	14%	2	86%	12	100%	14
Dansk Kvindesamfunds Krisecenter	29%	2	71%	5	100%	7
Egmontgården	-	-	-	-	-	-
Fredericia Krisecenter	8%	2	92%	23	100%	25
Frederikshavn Krisecenter	33%	2	67%	4	100%	6
Frederikssund Krisecenter	0%	0	100%	7	100%	7
Frederiksværk Krisecenter	83%	20	17%	4	100%	24
Garvergården	0%	0	100%	1	100%	1
Haderslev Krisecenter	43%	3	57%	4	100%	7
Hellerup Krisecenter	19%	5	81%	22	100%	27
Hera Døtrene	23%	5	77%	17	100%	22
Herfølge Krisecenter	-	-	-	-	-	-
Herning Krisecenter	25%	2	75%	6	100%	8
Hillerød Kvindecenter	25%	1	75%	3	100%	4
Hjemmet	18%	2	82%	9	100%	11
Hjørring Krisecenter	100%	0	100%	14	100%	14
Hobro Krisecenter	0%	0	100%	1	100%	1
Holstebro Krisecenter	17%	3	83%	15	100%	18
Horsens Krisecenter	-	-	-	-	-	-
Klostermosegård Kvindekrisecenter	60%	3	40%	2	100%	5
Krisecenter for Kvinder	18%	3	82%	14	100%	17
Krisecenter Odense	20%	10	80%	40	100%	50
Krisecentret Røntofte	27%	6	73%	16	100%	22
Kvindehjemmet	56%	33	44%	26	100%	59
Kvindehuset i Lyngby	16%	3	84%	16	100%	19
Kvindehuset Kolding Krisecenter	12%	2	88%	15	100%	17
Kvindekrisecenter Bornholm	13%	1	87%	7	100%	8
Kvindernes Krise- og Aktivitetscenter	75%	3	25%	1	100%	4
Nakskov Krisecenter	22%	2	78%	7	100%	9
Næstved Krisecenter	29%	4	71%	10	100%	14
Randers Krisecenter	28%	7	72%	18	100%	25
Ringsted Krisecenter	54%	13	46%	11	100%	24
Roskilde Kvindekrisecenter	38%	3	62%	5	100%	8
Silkeborg Krisecenter	13%	1	87%	7	100%	8
Svendebjerggård	67%	2	33%	1	100%	3
Sønderborg Kvinde- og Krisecenter	40%	4	60%	6	100%	10
Vejle Krisecenter	40%	4	60%	6	100%	10
Viborg Krisecenter	41%	13	59%	19	100%	32
Aabenraa Krisecenter	22%	8	78%	29	100%	37
Århus Krisecenter	21%	14	79%	52	100%	66
Total	29%	188	71%	455	100%	643

Bilag 10. *Børn* på krisecenter opdelt efter, hvorvidt de har været udsat for *psykisk vold* indenfor de seneste 12 måneder. 2012.

	Ja		Nej		Total	
	Procent	Antal	Procent	Antal	Procent	Antal
Danner	71%	10	29%	4	100%	14
Dansk Kvindesamfunds Krisecenter	43%	3	57%	4	100%	7
Egmontgården	-	-	-	-	-	-
Fredericia Krisecenter	15%	4	85%	22	100%	26
Frederikshavn Krisecenter	83%	5	17%	1	100%	6
Frederikssund Krisecenter	29%	2	71%	5	100%	7
Frederiksværk Krisecenter	96%	24	4%	1	100%	25
Garvergården	0%	0	100%	1	100%	1
Haderslev Krisecenter	71%	5	29%	2	100%	7
Hellerup Krisecenter	71%	22	29%	9	100%	31
Hera Døtrene	73%	16	27%	6	100%	22
Herfølge Krisecenter	-	-	-	-	-	-
Herning Krisecenter	100%	8	0%	0	100%	8
Hillerød Kvindecenter	25%	1	75%	3	100%	4
Hjemmet	18%	2	82%	9	100%	11
Hjørring Krisecenter	43%	6	57%	8	100%	14
Hobro Krisecenter	0%	0	100%	1	100%	1
Holstebro Krisecenter	39%	7	61%	11	100%	18
Horsens Krisecenter	-	-	-	-	-	-
Klostermosegård Kvindekrisecenter	60%	3	40%	2	100%	5
Krisecenter for Kvinder	67%	12	33%	6	100%	18
Krisecenter Odense	43%	23	57%	31	100%	54
Krisecentret Røntofte	100%	22	0%	0	100%	22
Kvindehjemmet	97%	57	3%	2	100%	59
Kvindehuset i Lyngby	100%	19	0%	0	100%	19
Kvindehuset Kolding Krisecenter	38%	6	62%	10	100%	16
Kvindekrisecenter Bornholm	33%	2	67%	4	100%	6
Kvindernes Krise- og Aktivitetscenter	100%	4	0%	0	100%	4
Nakskov Krisecenter	67%	6	33%	3	100%	9
Næstved Krisecenter	57%	8	43%	6	100%	14
Randers Krisecenter	84%	21	16%	4	100%	25
Ringsted Krisecenter	79%	19	21%	5	100%	24
Roskilde Kvindekrisecenter	75%	6	25%	2	100%	8
Silkeborg Krisecenter	50%	4	50%	4	100%	8
Svendebjerggård	67%	2	33%	1	100%	3
Sønderborg Kvinde- og Krisecenter	18%	2	82%	9	100%	11
Vejle Krisecenter	44%	4	56%	5	100%	9
Viborg Krisecenter	58%	19	42%	14	100%	33
Aabenraa Krisecenter	75%	27	25%	9	100%	36
Århus Krisecenter	36%	23	64%	41	100%	64
Total	62%	404	38%	245	100%	649

Bilag 11. *Børn* på krisecenter, opdelt efter hvorvidt moren har fået tilbud om *psykologsamtaler til barnet efter § 109, stk. 5.*. 2012.

	Ja		Nej		Total	
	Procent	Antal	Procent	Antal	Procent	Antal
Danner*	0%	0	100%	14	100%	14
Dansk Kvindesamfunds Krisecenter	86%	6	14%	1	100%	7
Egmontgården	-	-	-	-	-	-
Fredericia Krisecenter	100%	26	0%	0	100%	26
Frederikshavn Krisecenter	17%	1	83%	5	100%	6
Frederikssund Krisecenter	0%	0	100%	7	100%	7
Frederiksværk Krisecenter	43%	12	57%	16	100%	28
Garvergården	100%	1	0%	0	100%	1
Haderslev Krisecenter	75%	6	25%	2	100%	8
Hellerup Krisecenter	97%	32	3%	1	100%	33
Hera Døtrene	100%	24	0%	0	100%	24
Herfølge Krisecenter	-	-	-	-	-	-
Herning Krisecenter	100%	8	0%	0	100%	8
Hillerød Kvindecenter	25%	1	75%	3	100%	4
Hjemmet	64%	7	36%	4	100%	11
Hjørring Krisecenter	100%	15	0%	0	100%	15
Hobro Krisecenter	100%	1	0%	0	100%	1
Holstebro Krisecenter	69%	11	31%	5	100%	16
Horsens Krisecenter	-	-	-	-	-	-
Klostermosegård Kvindekrisecenter	100%	5	0%	0	100%	5
Krisecenter for Kvinder	86%	19	14%	3	100%	22
Krisecenter Odense	91%	49	9%	5	100%	54
Krisecentret Røntofte	100%	22	0%	0	100%	22
Kvindehjemmet	97%	57	3%	2	100%	59
Kvindehuset i Lyngby	100%	20	0%	0	100%	20
Kvindehuset Kolding Krisecenter	82%	14	18%	3	100%	17
Kvindekrisecenter Bornholm	88%	7	13%	1	100%	8
Kvindernes Krise- og Aktivitetscenter	100%	4	0%	0	100%	4
Nakskov Krisecenter	78%	7	22%	2	100%	9
Næstved Krisecenter	57%	8	43%	6	100%	14
Randers Krisecenter	83%	20	17%	4	100%	24
Ringsted Krisecenter	83%	20	17%	4	100%	24
Roskilde Kvindekrisecenter	22%	2	78%	7	100%	9
Silkeborg Krisecenter	78%	7	22%	2	100%	9
Svendebjerggård	100%	3	0%	0	100%	3
Sønderborg Kvinde- og Krisecenter	91%	10	9%	1	100%	11
Vejle Krisecenter	100%	15	0%	0	100%	15
Viborg Krisecenter	91%	32	9%	3	100%	35
Aabenraa Krisecenter	74%	25	26%	9	100%	34
Århus Krisecenter	84%	61	16%	12	100%	73
Total	82%	558	18%	122	100%	680

* Børn på Danner krisecenter tilbydes psykologhjælp af Danners egne psykologer.

Bilag 12. *Børn* på krisecenter, opdelt efter hvorvidt moren har *taget imod tilbuddet om psykologsamtaler til barnet*. 2012.

	Ja		Nej		Total	
	Procent	Antal	Procent	Antal	Procent	Antal
Danner	0%	0	100%	1	100%	1
Dansk Kvindesamfunds Krisecenter	67%	4	33%	2	100%	6
Egmontgården	-	-	-	-	-	-
Fredericia Krisecenter	92%	24	8%	2	100%	26
Frederikshavn Krisecenter	0%	0	100%	1	100%	1
Frederikssund Krisecenter	-	-	-	-	-	-
Frederiksværk Krisecenter	42%	5	58%	7	100%	12
Garvergården	0%	0	100%	1	100%	1
Haderslev Krisecenter	75%	6	25%	2	100%	8
Hellerup Krisecenter	100%	32	0%	0	100%	32
Hera Døtrene	88%	21	12%	3	100%	24
Herfølge Krisecenter	-	-	-	-	-	-
Herning Krisecenter	100%	8	0%	0	100%	8
Hillerød Kvindecenter	100%	1	0%	0	100%	1
Hjemmet	86%	6	14%	1	100%	7
Hjørring Krisecenter	53%	8	47%	7	100%	15
Hobro Krisecenter	0%	0	100%	1	100%	1
Holstebro Krisecenter	92%	12	8%	1	100%	13
Horsens Krisecenter	-	-	-	-	-	-
Klostermosegård Kvindekrisecenter	60%	3	40%	2	100%	5
Krisecenter for Kvinder	63%	12	37%	7	100%	19
Krisecenter Odense	82%	42	18%	9	100%	51
Krisecentret Røntofte	82%	18	18%	4	100%	22
Kvindehjemmet	26%	15	74%	42	100%	57
Kvindehuset i Lyngby	90%	18	10%	2	100%	20
Kvindehuset Kolding Krisecenter	93%	13	7%	1	100%	14
Kvindekrisecenter Bornholm	83%	5	17%	1	100%	6
Kvindernes Krise- og Aktivitetscenter	100%	4	0%	0	100%	4
Nakskov Krisecenter	71%	5	29%	2	100%	7
Næstved Krisecenter	89%	8	11%	1	100%	9
Randers Krisecenter	89%	16	11%	2	100%	18
Ringsted Krisecenter	80%	16	20%	4	100%	20
Roskilde Kvindekrisecenter	50%	1	50%	1	100%	2
Silkeborg Krisecenter	86%	6	14%	1	100%	7
Svendebjerggård	100%	3	0%	0	100%	3
Sønderborg Kvinde- og Krisecenter	89%	8	11%	1	100%	9
Vejle Krisecenter	100%	15	0%	0	100%	15
Viborg Krisecenter	72%	23	28%	9	100%	32
Aabenraa Krisecenter	28%	7	72%	18	100%	25
Århus Krisecenter	79%	48	21%	13	100%	61
Total	74%	413	26%	149	100%	562

Bilag 13. *Henvendelser* opdelt efter hvilken *ydelse* der er givet fordelt på krisecentrene. 2012.

	Rådgivning/samtale	Rådgivningsforløb	Efterværnsrådgivning
	Antal	Antal	Antal
Baltic Krisecenter	30	5	0
Danner	1.660	241	831
Dansk Kvindesamfunds	560	15	9
Den Åbne Dør	94	6	36
Egmontgården	29	0	0
Fredericia Krisecenter	231	24	56
Frederikshavn Krisecenter	143	39	24
Frederikssund Krisecenter	33	0	0
Frederiksværk Krisecenter	106	27	54
Garvergaarden	4	2	0
Haderslev Krisecenter	316	5	89
Hellerup Krisecenter	283	1	0
Hera Døtrene	169	5	18
Herfølge Krisecenter	182	10	27
Herning Krisecenter	270	2	52
Hillerød Kvindecenter	158	6	1
Hjemmet	155	24	0
Hjørring Krisecenter	64	1	1
Hobro Krisecenter	74	4	1
Holstebro Krisecenter	338	7	19
Horsens Krisecenter	66	16	8
Klostermosegård	59	6	0
Krisecenter for Kvinder	455	34	99
Krisecenter Odense	1.093	30	2
Krisecentret Røntofte	385	26	47
Kvindehjemmet	822	17	3
Kvindehuset i Lyngby	60	0	0
Kvindehuset Kolding Krisecenter	159	5	16
Kvindekrisecenter Bornholm	70	9	10
Kvindernes Krise- og	201	19	21
Nakskov Krisecenter	84	9	5
Næstved Krisecenter	163	12	30
Randers Krisecenter	371	27	0
Ringsted Krisecenter	332	15	10
Roskilde Kvindekrisecenter	295	4	46
Silkeborg Krisecenter	166	1	4
Svendebjerggård	161	2	0
Sønderborg Kvinde- og	551	175	174
Vejle Krisecenter	242	39	1
Viborg Krisecenter	144	21	38
Aabenraa Krisecenter	395	2	58
Århus Krisecenter	757	26	3
I alt	11.830	919	1.793

Bilag 14. *Henvendelser* opdelt efter, om der er *fysisk plads* eller der henvises til anden løsning, fordelt på krisecentrene. 2012.

	Ja		Ja, men krisecentret henviser til en anden løsning		Nej		I alt	
	Antal	Andel	Antal	Andel	Antal	Andel	Antal	Andel
Baltic Krisecenter	12	39%	12	39%	7	22%	31	100%
Danner	31	6%	42	9%	426	85%	499	100%
Dansk Kvindesamfunds Krisecenter	40	9%	45	10%	375	81%	460	100%
Den Åbne Dør	15	14%	2	2%	89	84%	106	100%
Egmontgården	12	41%	4	14%	13	45%	29	100%
Fredericia Krisecenter	43	24%	7	4%	131	72%	181	100%
Frederikshavn Krisecenter	58	62%	6	7%	29	31%	93	100%
Frederikssund Krisecenter	4	18%	7	32%	11	50%	22	100%
Frederiksværk Krisecenter	61	60%	18	18%	23	22%	102	100%
Garvergaarden	1	17%	0	0%	5	83%	6	100%
Haderslev Krisecenter	72	44%	13	8%	77	48%	162	100%
Hellerup Krisecenter	47	17%	5	2%	227	81%	279	100%
Hera Døtrene	63	55%	13	12%	38	33%	114	100%
Herfølge Krisecenter	33	23%	17	12%	93	65%	143	100%
Herning Krisecenter	101	66%	20	13%	32	21%	153	100%
Hillerød Kvindecenter	22	12%	16	9%	147	79%	185	100%
Hjemmet	86	57%	42	27%	24	16%	106	100%
Hjørring Krisecenter	48	65%	7	9%	19	26%	74	100%
Hobro Krisecenter	29	49%	5	9%	25	42%	59	100%
Holstebro Krisecenter	124	61%	10	5%	70	34%	204	100%
Horsens Krisecenter	58	73%	6	7%	16	20%	80	100%
Klostermosegård Kvindekrisecenter	28	38%	13	18%	32	44%	73	100%
Krisecenter for Kvinder	82	33%	33	13%	137	54%	252	100%
Krisecenter Odense	213	48%	29	7%	199	45%	441	100%
Krisecentret Røntofte	79	31%	34	13%	142	56%	255	100%
Kvindehjemmet	150	19%	266	34%	361	47%	777	100%
Kvindehuset i Lyngby	5	6%	6	8%	67	86%	78	100%
Kvindehuset Kolding Krisecenter	82	39%	17	8%	112	53%	211	100%
Kvindekrisecenter Bornholm	40	85%	5	11%	2	4%	47	100%
Kvindernes Krise- og Aktivitetscenter	70	58%	8	7%	42	35%	120	100%
Nakskov Krisecenter	32	46%	10	14%	28	40%	70	100%
Næstved Krisecenter	18	13%	39	28%	81	59%	138	100%
Randers Krisecenter	186	67%	26	9%	68	24%	280	100%
Ringsted Krisecenter	59	30%	13	7%	124	63%	196	100%
Roskilde Kvindekrisecenter	49	21%	33	14%	155	65%	237	100%
Silkeborg Krisecenter	49	36%	12	9%	75	55%	136	100%
Svendebjerggård	14	7%	3	1%	188	92%	205	100%
Sønderborg Kvinde- og Krisecenter	102	68%	35	23%	13	9%	150	100%
Vejle Krisecenter	80	38%	20	9%	113	53%	213	100%
Viborg Krisecenter	34	39%	9	10%	44	51%	87	100%
Aabenraa Krisecenter	142	59%	16	7%	82	34%	240	100%
Århus Krisecenter	286	48%	46	8%	261	44%	593	100%
I alt	2.760	35%	970	12%	4.203	53%	7.933	100%

Bilag 15. *Krisecentre* opdelt efter *institutionsform*. 2012.

	Kommunal eller regional institution efter SEL § 109	Selvejende institution eller forening med samarbejds-/ driftsaftale efter SEL § 109	Selvejende institution eller forening med driftsaftale med kommunen/ regi-onen efter SEL § 109 og § 110	Selvejende uden driftsaftale efter SEL § 109 og/ eller uden pladskøbsaftale	Anden institutions -form
Danner				X	
Dansk Kvindesamfunds Krisecenter				X	
Fredericia Krisecenter		X			
Frederikshavn Krisecenter	X				
Frederikssund Krisecenter			X		
Frederiksværk Krisecenter					X
Garvergaarden			X		
Haderslev Krisecenter		X			
Hellerup Krisecenter		X			
Hera Døtrene (Kalundborg)		X			
Herfølge Krisecenter	X				
Herning Krisecenter		X			
Hillerød Krisecenter			X		
Hjemmet (Nykøbing F.)		X			
Hjørring Krisecenter			X		
Hobro Krisecenter	X				
Holstebro Krisecenter		X			
Horsens Krisecenter		X			
Klostermosegård Kvindekrisecenter	X				
Krisecenter for Kvinder (Nørresundby)		X			
Krisecenter Odense	X				
Krisecenteret Røntofte		X			
Kvindehjemmet (Jagtvej)		X			
Kvindehuset i Lyngby	X				
Kvindehuset Kolding Krisecenter		X			
Kvindekrisecenter Bornholm		X			
Nakskov Krisecenter	X				
Næstved Krisecenter					X
Randers Krisecenter		X			
Ringsted Krisecenter				X	
Roskilde Krisecenter	X				
Silkeborg Krisecenter		X			
Svendebjerggård			X		
Sønderborg Kvinde- og Krisecenter		X			
Vejle Krisecenter		X			
Viborg Krisecenter		X			
Aabenraa Krisecenter		X			
Aarhus Krisecenter		X			
I alt	8	20	5	3	2

Anm. SEL = Serviceloven.

Bilag 16. *Krisecentre* opdelt efter antal *tilknyttede frivillige vagter*. 2012.

	Ingen frivillige	Antal frivillige vagter
Danner		90
Dansk Kvindesamfunds Krisecenter		36
Fredericia Krisecenter		60
Frederikshavn Krisecenter		30
Frederikssund Krisecenter		7
Frederiksværk Krisecenter		14
Garvergaarden	X	
Haderslev Krisecenter		51
Hellerup Krisecenter	X	
Hera Døtrene (Kalundborg)		15
Herfølge Krisecenter		10
Herning Krisecenter		53
Hillerød Krisecenter		30
Hjemmet (Nykøbing F.)	X	
Hjørring Krisecenter		80
Hobro Krisecenter		36
Holstebro Krisecenter		50
Horsens Krisecenter		50
Klostermosegård Kvindekrisecenter	X	
Krisecenter for Kvinder (Nørresundby)		120
Krisecenter Odense	X	
Krisecenteret Røntofte		17
Kvindehjemmet (Jagtvej)	X	
Kvindehuset i Lyngby	X	
Kvindehuset Kolding Krisecenter		35
Kvindekrisecenter Bornholm		60
Nakskov Krisecenter		11
Næstved Krisecenter	X	
Randers Krisecenter		13
Ringsted Krisecenter		20
Roskilde Krisecenter	X	
Silkeborg Krisecenter		60
Svendebjerggård	X	
Sønderborg Kvinde- og Krisecenter		75
Vejle Krisecenter		49
Viborg Krisecenter		44
Aabenraa Krisecenter		90
Aarhus Krisecenter		5
I alt	10	1.211

Bilag 17. *Krisecentre* opdelt efter *antal pladser* per 31.12.2012.

	Antal pladser til kvinder	Antal pladser til børn	Samlet antal pladser
Danner	18	18	-
Dansk Kvindesamfunds Krisecenter	8	10	18
Fredericia Krisecenter**	5	12*	-
Frederikshavn Krisecenter**	4	8	12
Frederikssund Krisecenter	5	5	10
Frederiksværk Krisecenter	10	16	-
Garvergaarden[57]	22*	10	32
Haderslev Krisecenter	5	9	14
Hellerup Krisecenter	11	14*	25
Hera Døtrene (Kalundborg)	8	8*	8*
Herfølge Krisecenter	8	14*	22*
Herning Krisecenter	5	10*	15*
Hillerød Krisecenter**	6	10	16
Hjemmet (Nykøbing F.)**	7	12*	19
Hjørring Krisecenter	4	6	-
Hobro Krisecenter**	4	6	10
Holstebro Krisecenter	6*	10*	16*
Horsens Krisecenter	7	7*	-
Klostermosegård Kvindekrisecenter	10	-	-
Krisecenter for Kvinder	6	6	12
Krisecenter Odense	15	25*	40*
Krisecenteret Røntofte	-	-	6
Kvindehjemmet (Jagtvej)	42*	35*	77*
Kvindehuset i Lyngby	10	15	25
Kvindehuset Kolding Krisecenter	5	8	13
Kvindekrisecenter Bornholm**	4	6	10
Nakskov Krisecenter	5	10	15
Næstved Krisecenter	6	8*	14*
Randers Krisecenter**	9	16	25
Ringsted Krisecenter**	8	12	-
Roskilde Krisecenter	6	6	-
Silkeborg Krisecenter**	5	12	17
Svendebjerggård[58]	25	-	25
Sønderborg Kvinde- og Krisecenter**	5	6	11
Vejle Krisecenter**	-	-	9
Viborg Krisecenter	7	12*	-
Aabenraa Krisecenter**	5	8	13*
Aarhus Krisecenter	14	13	27*
I alt	330	383	556

Anm. Det samlede antal pladser er ikke nødvendigvis summen af antal pladser til henholdsvis kvinder og børn. En streg (-) indikerer, at spørgsmålet ikke er besvaret.
* Antallet af pladser er baseret på et skøn. ** Krisecentrene har specifikt gjort opmærksom på, at antallet af pladser kun omfatter § 109-beboere.

[57] Normeringen er 32 voksne/15 børn. Cirka 10 voksenpladser anvendes til børn (ekstraværelser).

[58] Der er 25 pladser i alt til både § 109- og § 110-beboere. Der opereres ikke med pladser til børn.

Bilag 18. *Krisecentre* opdelt efter *antal fraflyttede kvinder og børn*. 2012.

	Antal kvinder	Antal børn
Danner**	30	30
Dansk Kvindesamfunds Krisecenter**	25	19
Fredericia Krisecenter**	30	89
Frederikshavn Krisecenter**	28	18
Frederikssund Krisecenter	16	28
Frederiksværk Krisecenter**	40	30
Garvergaarden	32	64*
Haderslev Krisecenter**	40	36
Hellerup Krisecenter**	41	44
Hera Døtrene (Kalundborg)**	53*	64*
Herfølge Krisecenter**	27	34
Herning Krisecenter	75	66
Hillerød Krisecenter**	23	27
Hjemmet (Nykøbing F.)**	61	75
Hjørring Krisecenter	28	23
Hobro Krisecenter	32	20
Holstebro Krisecenter	65	44
Horsens Krisecenter	52	45
Klostermosegård Kvindekrisecenter	35*	-
Krisecenter for Kvinder (Nørresundby)	57	50
Krisecenter Odense**	157*	182*
Krisecenteret Røntofte**	55	53
Kvindehjemmet (Jagtvej)	138*	136*
Kvindehuset i Lyngby**	59	60
Kvindehuset Kolding Krisecenter	94	80
Kvindekrisecenter Bornholm**	25	16
Nakskov Krisecenter**	42	51
Næstved Krisecenter**	42	37
Randers Krisecenter	66	66
Ringsted Krisecenter**	38	46
Roskilde Krisecenter	46	50*
Silkeborg Krisecenter**	34	23
Svendebjerggård**	25	17
Sønderborg Kvinde- og Krisecenter**	35	24
Vejle Krisecenter**	60	56
Viborg Krisecenter**	60	66
Aabenraa Krisecenter**	66	63
Aarhus Krisecenter**	150*	150*
I alt	1.982	1.982

Anm. En streg (-) indikerer, at spørgsmålet ikke er besvaret.
* Antallet af pladser er baseret på et skøn.
** Krisecentrene har specifikt gjort opmærksom på, at antallet af pladser kun omfatter § 109-beboere.

Bilag 19. *Krisecentre* opdelt efter *tilbud udover døgnophold* og hvorvidt tilbuddet er indeholdt i eller udover taksten. 2012.

	Aktiviteter	Pasning	Samtaler	Skole	Psykologsamtaler til kvinderne	Psykologsamtaler til børnene	Rådgivning i forbindelse med samværssager	Rådgivning af mor om forældre-rolle og/eller familiesamtaler	Rådgivning - generelt	Udslusning	Bistand til selvhjælpsgrupper	Bistand i hjemmet ved midler-tidig tvangsfjernelse af manden	Manderådgivning	Andet
Danner	I	I	I	U	I	I	I	I	I	I	I			
Dansk Kvindesamfunds Krisecenter	I		I				I	I	I	I				
Fredericia Krisecenter	I	I	I		U	U	I	I	I	I				
Frederikshavn Krisecenter	I	I	I		I	I	I	I	I	I		I	I	
Frederikssund Krisecenter	I	I	I				I	I	I	I	I			
Frederiksværk Krisecenter	I	I	I	I			I	I	I	I				
Garvergaarden	I	I	I		I	I	I	I	I	I				
Haderslev Krisecenter	I	I	I				I	I	I	I		I		
Hellerup Krisecenter	I		I		U	U	I	I	I	I				
Hera Døtrene (Kalundborg)	I	I	I		U	U	I	I	I	I				
Herfølge Krisecenter	I		I					I	I	U				
Herning Krisecenter	I		I		I	I	I	I	I	I				I
Hillerød Krisecenter	I	I	I		U	U		I	I	I				
Hjemmet (Nykøbing F.)	I	I	I		U	U	I	I	I	I	U	U	U	
Hjørring Krisecenter	I	I	I				I	I	I	I				
Hobro Krisecenter	I	I	I	I	U	I	I	I	I	I				
Holstebro Krisecenter	I	I	I			U	I	I	I	I				I/U
Horsens Krisecenter	I	I	I				I	I	I	I				
Klostermosegård Kvindekrisecenter	I	I	I		I	I	I	I	I	I				
Krisecenter for Kvinder (Nørresundby)	I		I				I	I	I	I				
Krisecenter Odense	I	I	I	U	U	U	I	I					U	
Krisecenteret Røntofte	I	I	I	I	I				I	I				
Kvindehjemmet (Jagtvej)	I		I		U	U	I	I	I	I				
Kvindehuset i Lyngby	I	I	I		I	I	I	I	I		I			
Kvindehuset Kolding Krisecenter	I	I	I		I	I	I	I	I	I	I			
Kvindekrisecenter Bornholm	U	I	I		I/U			I	I	I/U				
Nakskov Krisecenter	I	I	I	I	I	I	I	I	I					
Næstved Krisecenter	U	I	I		U		I	I	I	I	I			I
Randers Krisecenter	I	I	I	U	I	U	I	I	I	I			I	
Ringsted Krisecenter	I	I	I		I	I	I	I	I					U
Roskilde Krisecenter	I	I	I	I	I	I	I	I	I	I	I			
Silkeborg Krisecenter	I	I	I		U	U	I	I	I	I				
Svendebjerggård	I		I		U	I	I	I	I	I				I/U
Sønderborg Kvinde- og Krisecenter	U	I	I	I/U	U	U	I	I	I	I/U				
Vejle Krisecenter	I	I	I		U	U	I	I	I	I				
Viborg Krisecenter	I	I	I				I	I	I	I				
Aabenraa Krisecenter	U	I	I		U		I	I	I	I				
Aarhus Krisecenter	I	I				I	I	I						
I alt	3	3	3	9	27	25	34	37	36	33	7	3	4	5

Anm. I=Indeholdt i taksten, U=Udover taksten

Bilag 20. *Krisecentre* opdelt efter *gennemsnitlig belægningsprocent* for 2012.

	Belægningsprocent
Danner	100%*
Dansk Kvindesamfunds Krisecenter	90%
Fredericia Krisecenter	95%
Frederikshavn Krisecenter	65%*
Frederikssund Krisecenter	87%
Frederiksværk Krisecenter	75%*
Garvergaarden	91%
Haderslev Krisecenter	80%
Hellerup Krisecenter	97%
Hera Døtrene (Kalundborg)	85%*
Herfølge Krisecenter	99%
Herning Krisecenter	84%
Hillerød Krisecenter	96%
Hjemmet (Nykøbing F.)	80%*
Hjørring Krisecenter	64%
Hobro Krisecenter	70%*
Holstebro Krisecenter	90%
Horsens Krisecenter	98%
Klostermosegård Kvindekrisecenter	90%
Krisecenter for Kvinder	84%
Krisecenter Odense	97%
Krisecenteret Røntofte	96%
Kvindehjemmet (Jagtvej)	91%
Kvindehuset i Lyngby	97%
Kvindehuset Kolding Krisecenter	86%
Kvindekrisecenter Bornholm	59%
Nakskov Krisecenter	83%
Næstved Krisecenter	93%
Randers Krisecenter	79%
Ringsted Krisecenter	94%
Roskilde Krisecenter	102%
Silkeborg Krisecenter	88%
Svendebjerggård	101%
Sønderborg Kvinde- og Krisecenter	-
Vejle Krisecenter	64%
Viborg Krisecenter	92%
Aabenraa Krisecenter	75%
Aarhus Krisecenter	90%

Anm. * Belægningsprocenten er baseret på et skøn.

Bilag 21. *Krisecentre* opdelt efter *stillingskategorier på krisecentrene*. 2012.

	Lærer til børnene	Socialrådgiver	Familierådgiver	Pædagog/socialpædagog	Sygepleje-/sundhedspersonale	Psykolog	Frivilligkoordinator	Administration	Ledelse	Økonoma	Tværgående personale (rengøring/drift)	Ansatte nattevagter	Kommunikationsansvarlig	Uuddannet	Jobtræning og/eller fleksjob	Studerende	Andre uddannede
Danner	X	X	X	X		X	X	X	X		X	X	X		X	X	
Dansk Kvindesamfunds Krisecenter		X					X	X	X				X	X	X		
Fredericia Krisecenter		X		X							X					X	
Frederikshavn Krisecenter		X		X													X
Frederikssund Krisecenter		X		X													X
Frederiksværk Krisecenter		X		X	X	X			X								
Garvergaarden		X		X				X	X		X	X			X	X	
Haderslev Krisecenter				X				X	X					X	X		
Hellerup Krisecenter		X		X				X						X	X		
Hera Døtrene (Kalundborg)		X		X										X			
Herfølge Krisecenter		X		X				X	X		X					X	
Herning Krisecenter			X	X		X		X	X	X	X						
Hillerød Krisecenter		X		X				X	X					X	X		
Hjemmet (Nykøbing F.)				X					X						X	X	X
Hjørring Krisecenter		X		X													X
Hobro Krisecenter		X		X					X		X						
Holstebro Krisecenter		X		X	X			X	X		X			X	X		
Horsens Krisecenter		X		X					X		X	X				X	
Klostermosegård Kvindekrisecenter		X		X					X								X
Krisecenter for Kvinder (Nørresundby)		X	X	X	X			X	X						X		
Krisecenter Odense		X	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Krisecenteret Røntofte		X		X		X		X	X	X			X				
Kvindehjemmet (Jagtvej)		X		X				X	X		X	X		X		X	
Kvindehuset i Lyngby		X	X	X	X				X			X			X	X	
Kvindehuset Kolding Krisecenter		X	X	X					X		X						
Kvindekrisecenter Bornholm			X	X		X		X	X		X						
Nakskov Krisecenter				X				X	X		X				X	X	
Næstved Krisecenter				X	X				X								X
Randers Krisecenter		X		X				X	X		X				X	X	
Ringsted Krisecenter		X		X		X		X	X		X				X	X	
Roskilde Krisecenter	X	X		X		X		X	X		X						
Silkeborg Krisecenter		X		X					X						X	X	
Svendebjerggård		X		X		X		X	X		X	X				X	
Sønderborg Kvinde- og Krisecenter	X	X		X	X	X	X	X	X	X				X	X	X	X
Vejle Krisecenter		X		X				X	X		X						
Viborg Krisecenter		X		X					X								X
Aabenraa Krisecenter		X		X					X					X			
Aarhus Krisecenter		X		X				X	X		X					X	
I alt	3	32	7	37	6	10	4	22	33	4	19	7	4	10	16	16	9

Bilag 22. *Krisecentre* opdelt efter *ambulante tilbud til ikke-beboere*. 2012.

	Tilbud til voldsudsatte			Tilbud til fagfolk			Tilbud til pårørende		
	Telefon-rådgivning	Netrådgivning	Rådgivning ved personligt fremmøde	Telefon-rådgivning	Netrådgivning	Rådgivning ved personligt fremmøde	Telefon-rådgivning	Netrådgivning	Rådgivning ved personligt fremmøde
Danner	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Dansk Kvindesamfunds Krisecenter	X	X	X				X	X	X
Fredericia Krisecenter	X		X				X		X
Frederikshavn Krisecenter	X		X	X		X	X		X
Frederikssund Krisecenter	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Frederiksværk Krisecenter	X		X	X		X	X		
Garvergaarden	X		X				X		
Haderslev Krisecenter	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Hellerup Krisecenter	X		X						
Hera Døtrene (Kalundborg)	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Herfølge Krisecenter	X		X	X		X	X		
Herning Krisecenter	X		X	X		X	X		X
Hillerød Krisecenter	X		X	X		X	X		X
Hjemmet (Nykøbing F.)	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Hjørring Krisecenter	X		X	X			X		X
Hobro Krisecenter	X		X	X					
Holstebro Krisecenter	X	X	X	X			X	X	X
Horsens Krisecenter	X		X				X		X
Klostermosegård Kvindekrisecenter	X			X			X		
Krisecenter for Kvinder	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Krisecenter Odense	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Krisecenteret Røntofte	X	X	X				X	X	X
Kvindehjemmet (Jagtvej)	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Kvindehuset i Lyngby	X		X	X		X	X		X
Kvindehuset Kolding Krisecenter	X	X	X	X			X		
Kvindekrisecenter Bornholm	X		X	X			X		X
Nakskov Krisecenter	X		X	X			X		
Næstved Krisecenter	X		X	X		X	X		X
Randers Krisecenter	X		X	X		X	X		X
Ringsted Krisecenter	X	X	X	X			X		
Roskilde Krisecenter	X	X	X	X	X	X			
Silkeborg Krisecenter	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Svendebjerggård	X	X		X	X		X	X	
Sønderborg Kvinde- og Krisecenter	X	X	X	X		X	X	X	X
Vejle Krisecenter	X	X	X	X			X		
Viborg Krisecenter	X		X	X			X		X
Aabenraa Krisecenter	X	X	X	X	X		X	X	
Aarhus Krisecenter	X		X	X			X		
I alt	35	16	33	29	9	16	32	12	21

Anm. En streg (-) indikerer, at spørgsmålet ikke er besvaret.